

2001/EES/11/14

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 167/1999****frá 26. nóvember 1999****um breytingu á IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) IV. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 29/1999 frá 26. mars 1999⁽¹⁾
- 2) Tilskipun ráðsins 90/547/EBE frá 29. október 1990 varðandi gegnumflutning á rafmagni um flutningskerfi⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.
- 3) Fyrirtæki og flutningskerfi, sem tilskipun ráðsins 90/547/EBE fjallar um, eru talin upp í viðaukanum við hana og fyrirtæki og flutningskerfi, sem hafa þýðingu að því er varðar framkvæmd tilskipunarinnar með tilliti til EFTA-ríkjanna, eru talin upp í 1. viðbæti við IV. viðauka við samninginn.
- 4) Í iii-lið aðlögunarliðar a í 8. lið IV. viðauka við samninginn kemur fram að sérhvert hlutaðeigandi fyrirtæki geti farið þess á leit, með tilliti til viðskipta milli bandalagsins og EFTA-ríkis, að skilmálar um gegnumflutning hljóti meðferð samkvæmt samræmingarferli sem sameiginlega EES-nefndin ákveði.
- 5) Framkvæmdastjórn EB hefur ákveðið, með ákvörðun 92/167/EBE frá 4. mars 1992 um að koma á fót sérfræðinganefnd um flutning raforku milli flutningskerfa⁽³⁾, að sérfræðinganefndin skuli einnig starfa sem samræmingaraðili innan bandalagsins, eins og kveðið er á um í 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 90/547/EBE.

- 6) Nauðsynlegt er að koma á fót samræmingarnefnd, með tilliti til viðskipta milli bandalagsins og EFTA-ríkis, sem fjalli um beiðnir um samræmingu frá hlutaðeigandi fyrirtækjum.
- 7) Samræmingarferlið, sem nota á samkvæmt iii-lið aðlögunarliðar a í 8. lið IV. viðauka, skal fella inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:*1. gr.*

Í iii-lið aðlögunarliðar a í 8. lið (tilskipun ráðsins 90/547/EBE) í IV. viðauka við samninginn komi eftirfarandi nýr texti í stað „sameiginlega EES-nefndin ákveði samræmingarreglur“:

„samræmingarferlið, sem mælt er fyrir um í 4. viðbæti.“

2. gr.

IV. viðauka við samninginn skal breytt eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa ákvörðun.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 27. nóvember 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 26. nóvember 1999.

Fyrir hönd sameiginlegru EES-nefndarinnar

N. v. Liechtenstein

formaður.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 266, 19.10.2000, bls.5 og EES-viðbætur við Stjótið. EB nr. 46, 19.10.2000, bls. 5.

⁽²⁾ Stjótið. EB L 313, 13.11.1990, bls. 30.

⁽³⁾ Stjótið. EB L 74, 20.3.1992, bls. 43.

*VIÐAUKI***við ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 167/1999**

Eftirfarandi bætist við sem nýr 4. viðbætur við IV. viðauka við samning:

„4. viðbætur

Með tilliti til raforkuviðskipta milli EFTA-ríkis og bandalagsins skal eftirfarandi samræmingarferli gilda um skilmála um gegnumflutning þegar hlutaðeigandi fyrirtæki fer fram á það.

1. gr:

Koma ber á fót sérlegri samræmingarnefnd, hér á eftir kölluð „nefndin“, að frumkvæði framkvæmdastjórnar EB eða Eftirlitsstofnunar EFTA.

*2. gr:***Skyldustörf**

Verkefni nefndarinnar er að gera tillögur um málamiðlunarsamkomulag um samræmingu, að beiðni samningsaðila, þegar um er að ræða sérstakar beiðnir um gegnumflutning.

*3. gr:***Samsetning**

Nefndin skal skipuð átta mönnum, það er:

- þremur fulltrúum háspennuflutningskerfa sem ekki eiga aðild að samningaviðræðunum um sérstakar beiðnir um gegnumflutning og farið hefur verið fram á samræmingu vegna. Hæfni fulltrúanna skal vera almennt viðurkennd og skulu þeir hafa hagnýta reynslu á sviði gegnumflutnings raforku. Formaðurinn og skýrslugjafinn velja fulltrúana úr hópi átján fulltrúa háspennuflutningskerfa aðildarríkja Evrópusambandsins og EFTA-ríkjanna. Fulltrúarnir átján eru fimmtán fulltrúar flutningskerfanna, sem eru aðilar að sérfræðinganefndinni um gegnumflutning raforku milli flutningskerfa⁽¹⁾, og þrír fulltrúar háspennuflutningskerfanna í EFTA-ríkjunum sem Eftirlitsstofnun EFTA gerir tillögu um;
- einum fulltrúa framkvæmdastjórnar EB og einum fulltrúa Eftirlitsstofnunar EFTA;
- tveimur óháðum sérfræðingum, einum frá bandalaginu og einum frá EFTA-ríki. Formaðurinn og skýrslugjafinn tilnefna óháðu sérfræðingana tvo af lista sem framkvæmdastjórn EB og Eftirlitsstofnun EFTA taka saman í sameiningu og birta skal í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalaganna* og EES-viðbæti við þau;
- einum fulltrúa Eurelectric/Nordel sem formaðurinn og skýrslugjafinn tilnefna sameiginlega.

Nefndarmenn skulu ekki vera ríkisborgarar ríkis, eða hafa fasta búsetu í því, sem á aðild að samningaviðræðum um gegnumflutning.

*4. gr:***Starfsemi**

1. Formaður nefndarinnar skal vera:

- fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar ef fyrirtækið sem fer fram á samræmingu er staðsett í bandalaginu,

⁽¹⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 92/167/EBE frá 4. mars 1992 (Stjóð. EB L 74, 20.3.1992, bls. 43).

- fulltrúi Eftirlitsstofnunar EFTA ef fyrirtækið sem fer fram á samræmingu er staðsett í aðildarríki EFTA.

Þessir tveir fulltrúar skulu stofna nefndina.

2. Sá valdaaðili, sem ekki er formaður nefndarinnar, skal gegna stöðu skýrslugjafa en valdaaðilinn, sem er formaður, skal sjá nefndinni fyrir skrifstofuþjónustu.
3. Nefndin skal þinga í Brussel eða annars staðar nái formaðurinn og skýrslugjafinn samkomulagi um það.
4. Nefndin setur sér starfsreglur.

5. gr.

Samræming

1. Aðeins aðilum að deilu, sem tengist sérstakri beiðni um gegnumflutning, er heimilt að vísa máli til nefndarinnar.
2. Hvorki formaðurinn né skýrslugjafinn greiða atkvæði.
3. Fjalla ber um allar beiðnir um samræmingu.
4. Fulltrúum flutningskerfanna, sem eiga aðild að samningaviðræðum um sérstaka beiðni um gegnumflutning, sem farið hefur verið fram á samræmingu vegna, skal boðið að láta skoðun sína í ljós.
5. Eftir að umræður hafa farið fram í nefndinni skal skýrslugjafinn semja málamiðlunarsamkomulag um samræmingu sem líklegt er að allir nefndarmennirnir sex, sem hafa atkvæðisrétt, geti fallist á. Ef ekki næst samstaða skal skýrslugjafinn semja málamiðlunarsamkomulag um samræmingu sem líklegt er að meirihluti sömu sex nefndarmanna geti fallist á. Ef svo ber undir skal skrá í fundargerð álit nefndarmanna sem eru í minnihluta.
6. Formaðurinn skal senda aðilum málamiðlunarsamkomulagið um samræmingu ásamt minnihlutaáliti, ef um það er að ræða, eins fljótt og við verður komið og í síðasta lagi áður en þrír mánuðir eru liðnir frá því að beiðni um samræmingu frá nefndinni var send.
7. Lyktir samræmingarferlisins hafa ekki fordæmisgildi.
8. Fulltrúum ríkjanna, sem eiga hagsmuna að gæta vegna beiðnar um gegnumflutning, er heimilt að taka þátt í samræmingarferlinu sem áheyrnarfulltrúar.

6. gr.

Trúnaðarkvöð

Nefndarmönnum og áheyrnarfulltrúum er skylt að afhenda ekki upplýsingar sem þeir fá vitneskju um í tengslum við störf nefndarinnar, þegar formaðurinn upplýsir þá um að álit, sem óskað er eftir, eða spurning, sem er varpað fram, varði trúnaðarmál.“

2001/EES/11/15

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR nr. 168/1999

frá 26. nóvember 1999

um breytingu á IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) IV. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 29/1999 frá 26. mars 1999⁽¹⁾.
- 2) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/92/EB frá 19. desember 1996 um sameiginlegar reglur um innri markað á sviði raforku⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.
- 3) Innlend markaðshlutdeild, eins og um getur í 1. mgr. 19. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 96/92/EB, skal, að því er varðar samninginn, miðuð við útreikninga á meðaltalsmarkaðshlutdeild í bandalaginu þegar raforkumarkaðurinn er gefinn frjáls.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi liður bætist aftan við 13. lið (tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/57/EB) í IV. viðauka við samninginn:

„14. **396 L 0092:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/92/EB frá 19. desember 1996 um sameiginlegar reglur um innri markað á sviði raforku (Stjtið. EB L 27, 30.1.1997, bls. 20).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

- a) „viðeigandi ákvæði sáttmálans, einkum 90. gr.“ í 2. mgr. 3. gr. verði svohljóðandi: „viðeigandi ákvæði EES-samningsins, einkum 59. gr.“;
- b) „90. gr. sáttmálans“ í 3. mgr. 3. gr. verði svohljóðandi: „59. gr. EES-samningsins“;
- c) „hagsmunir bandalagsins“ í 3. mgr. 3. gr. verði svohljóðandi: „hagsmunir samningsaðila“;
- d) eftirfarandi bætist við í lokin í 2. mgr. 7. gr.: „, eins og um getur í EES-samningnum og samkvæmt aðlögunarákvæðum að því er hann varðar“;
- e) eftirfarandi bætist við fyrsta málslið í 2. mgr. 14. gr.: „, eins og um getur í EES-samningnum og samkvæmt aðlögunarákvæðum að því er hann varðar“;
- f) „sjöunda tilskipun ráðsins 83/349/EBE frá 13. júní 1983, sem byggist á g-lið 3. mgr. 54. gr. sáttmálans um samstæðureikninga“ í 5. mgr. 14. gr. verði svohljóðandi: „sjöunda tilskipun ráðsins 83/349/EBE frá 13. júní 1983, sem byggist á g-lið 3. mgr. 54. gr. sáttmálans um samstæðureikninga, eins og um getur í EES-samningnum og samkvæmt aðlögunarákvæðum að því er hann varðar“;
- g) sú skylda, sem hvílir á aðildarríkjunum og mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr. 19. gr., að tilkynna tölur um raforkunotkun neytenda til að unnt sé að reikna út meðalhlotfall bandalagsins, sem skilgreinir hversu opinn markaðurinn er, gildir ekki um EFTA-ríkin;
- h) „ákvæði sáttmálans, einkum 86. gr.“ í 22. gr. verði svohljóðandi: „ákvæði EES-samningsins, einkum 54. gr.“;
- i) þeim EFTA-ríjum, þar sem óheimilt er, að því er varðar rekstrarskuldbindingar og -tryggingar sem eru til komnar fyrir gildistöku ákvörðunar

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 266, 19.10.2000, bls.5 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 46, 19.10.2000, bls. 5.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 27, 30.1.1997, bls. 20.

- sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 168/1999 frá 26. nóvember 1999, að fullnægja slíkum skuldbindingum og tryggingum vegna ákvæða þeirrar ákvörðunar, er heimilt að sækja um að tímabundið fyrirkomulag gildi um þau samkvæmt 1. og 2. mgr. 24. gr. Kunngera ber Eftirlitsstofnun EFTA um umsóknir um aðlögunartímabil eigi síðar en sex mánuðum eftir að ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 168/1999 frá 26. nóvember 1999 öðlast gildi;
- j) eftirfarandi bætist við í síðasta málslið 3. mgr. 24. gr.: „, Ísland og Liechtenstein“;
- k) eftirfarandi bætist við í lok 2. mgr. 27. gr.: „Eftir að ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 168/1999 frá 26. nóvember 1999 öðlast gildi er unnt að veita Íslandi og Liechtenstein tveggja ára frest til viðbótar, vegna sérstakra tæknilegra eiginleika raforkukerfa þessara landa, til þess að uppfylla þær skuldbindingar sem leiðir af tilskipuninni.“

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 96/92/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 27. nóvember 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 26. nóvember 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

N. v. Liechtenstein

formaður.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 96/92/EB**frá 19. desember 1996****um sameiginlegar reglur um innri markað á sviði raforku(*)**

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2.
mgr. 57. gr., 66. gr. og 100. gr. a, með hliðsjón af tillögu
framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b
í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Mikilvægt er að gerðar verði ráðstafanir til að tryggja að innri markaðurinn geti starfað hnökralaust. Innri markaðurinn er svæði án innri landamæra þar sem tryggður er frjálfs flutningur á vörum, fólki, þjónustu og fjármagni.
- 2) Mikilvægt skref í átt að innri orkumarkaði er að koma á raforkumarkaði þar sem samkeppni ríkir.
- 3) Ákvæði þessarar tilskipunar eiga ekki að hafa áhrif á beitingu sáttmálans, einkum ákvæðin um innri markaðinn og samkeppni.
- 4) Sérstaklega er mikilvægt að koma á fót innri markaði á sviði raforku til að auka skilvirkni í framleiðslu, flutningi og dreifingu á raforku og auka um leið öryggi orkuframboðs og samkeppnishæfni hagkerfis bandalagsins og taka tillit til umhverfisverndar.
- 5) Innri markaði á sviði raforku þarf að koma á smám saman til að gera atvinnugreininni kleift að aðlagast nýju umhverfi á sveigjanlegan og skipulegan hátt og að taka tillit til þess á hve ólíkan hátt raforkukerfin eru skipulögð.
- 6) Stofnun innri markaðar á sviði raforku stuðlar að samtengingu og rekstrarsamhæfi kerfanna.
- 7) Í tilskipun ráðsins 90/547/EBE frá 29. október 1990 varðandi gegnumflutning á rafmagni um flutningskerfi ⁽⁴⁾ og tilskipun ráðsins 90/377/EBE frá 29. júní 1990 um starfsreglur bandalagsins til að auka gagnsæi verðlagningar á gasi og rafmagni til notenda í atvinnuskyni ⁽⁵⁾ er kveðið á um fyrsta áfanga í tilkomu innri markaðar á sviði raforku.
- 8) Brýnt er að gera frekari ráðstafanir með það fyrir augum að koma á innri markaði á sviði raforku.
- 9) Raforkufyrirtæki verða að geta starfað á innri markaðinum til að koma megi á samkeppnismarkaði á sviði raforku, með fyrirvara um að þau uppfylli skyldur sínar um opinbera þjónustu.
- 10) Í aðildarríkjunum gilda ólíkar reglur um raforkusviðið vegna ólíks skipulags.
- 11) Í samræmi við dreifðisregluna ber að setja meginreglur í bandalaginu til að marka stefnuna en það er undir aðildarríkjunum komið að útfæra þær, þannig að hvert aðildarríki geti valið það fyrirkomulag sem best hentar aðstæðum í því ríki.
- 12) Hvernig sem markaðurinn er skipulagður nú verður aðgangur að kerfinu að vera frjálfs í samræmi við þessa tilskipun og hafa jafngildar efnahagslegar afleiðingar í aðildarríkjunum og leiða þar með til alveg sambærilegrar opunar á mörkuðum og alveg sambærilegs aðgangs að raforkumörkuðum.
- 13) Í sumum aðildarríkjunum kann að reynast nauðsynlegt að innleiða skyldur um opinbera þjónustu til að tryggja öruggt orkuframboð og vernd neytenda og umhverfis, sem ríkin telja ekki víst að sé sjálfkrafa tryggð með frjálsri samkeppni.
- 14) Langtímaskipulag getur verið ein aðferðanna við að uppfylla slíkar skyldur um opinbera þjónustu.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 27, 30.1.1997, bls. 20, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 168/1999 frá 26. nóvember 1999 um breytingu á IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 65 frá 14. 3. 1992, bls. 4 og Stjtið. EB nr. C 123 frá 4. 5. 1994, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 73 frá 15. 3. 1993, bls. 31.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 17. nóvember 1993 (Stjtið. EB nr. C 329 frá 6. 12. 1993, bls. 150), sameiginleg afstaða ráðsins frá 25. júlí 1996 (Stjtið. EB nr. C 315 frá 24. 10. 1996, bls. 18) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 11. desember 1996 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 19. desember 1996.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 313 frá 13. 11. 1990, bls. 30. Tilskipuninni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/162/EB (Stjtið. EB nr. L 107 frá 12. 5. 1995, bls. 53).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 185 frá 17. 7. 1990, bls. 16. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 93/87/EBE (Stjtið. EB nr. L 277 frá 10. 11. 1993, bls. 32).

- 15) Í sáttmálanum eru settar sérstakar reglur um höft á frjálsum flutningi á vörum og á samkeppni.
- 16) Aðildarríkjunum er skylt, einkum samkvæmt 1. mgr. 90. gr. sáttmálans, að virða þessar reglur hvað varðar opinber fyrirtæki og fyrirtæki sem hefur verið veitt sérstök réttindi eða einkaréttindi.
- 17) Í 2. mgr. 90. gr. sáttmálans er fyrirtækjum sem falið hefur verið að veita þjónustu sem hefur almennt efnahagslegt gildi gert að hlíta þessum reglum með sérstökum skilyrðum.
- 18) Framkvæmd þessarar tilskipunar hefur áhrif á starfsemi slíkra fyrirtækja.
- 19) Aðildarríkin verða því að virða þær reglur sáttmálans sem máli skipta, eins og dómstóllinn túlkar þær, þegar þau leggja skyldur um opinbera þjónustu á fyrirtæki á sviði raforku.
- 20) Þegar innri markaði á sviði raforku er komið á ber að taka fullt tillit til markmiðs bandalagsins um efnahagslega og félagslega samheldni, einkum á sviðum á borð við grunnvirki sem eru notuð til flutnings á rafmagni, í einstökum löndum eða innan bandalagsins.
- 21) Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1254/96/EB frá 5. júní 1996 um setningu viðmiðunarreglna um samevrópsk orkunet ⁽¹⁾ hefur stuðlað að þróun samþættra grunnvirkja til flutnings á rafmagni.
- 22) Því er brýnt að setja sameiginlegar reglur um framleiðslu rafmagns og rekstur flutnings- og dreifikerfa fyrir rafmagn.
- 23) Hætt er að nota tvenns konar kerfi við opnun framleiðslumarkaðarins, leyfisveitingaraðferð eða útboðsaðferð, og skal þeim stýrt samkvæmt skilyrðum sem eru hlutlæg, gagnsæ og án mismununar.
- 24) Innan þessa ramma verður að taka tillit til stöðu þeirra sem framleiða til eigin nota og sjálfstæðra framleiðenda.
- 25) Hvert flutningskerfi verður að vera undir aðalstjórn og aðalstýringu til að tryggja öryggi, áreiðanleika og skilvirkni kerfisins í þágu framleiðenda og viðskiptavina þeirra. Því ber að tilnefna flutningskerfisstjóra og fela honum rekstur, viðhald og þróun kerfisins ef með þarf. Flutningskerfisstjórinn verður að starfa á hlutlægan og gagnsæjan hátt og án mismununar.
- 26) Tæknilegar reglur um rekstur flutningskerfa og beinna lína þurfa að vera gagnsæjar og tryggja rekstrarsamhæfi.
- 27) Fastsetja þarf viðmið sem eru hlutlæg og án mismununar um dreifingu álags á raforkuver.
- 28) Með tilliti til umhverfisverndar má veita framleiðslu rafmagns úr endurnýjanlegum auðlindum forgang.
- 29) Á dreifingarstigi er heimilt að veita viðskiptavinum á tilteknu svæði rétt á afhendingu og tilnefna þarf stjórnanda sem stjórnar og viðheldur dreifikerfinu og þróar það ef með þarf.
- 30) Til að tryggja gagnsæi og jafnræði skal flutningsstarfsemi fyrirtækja sem eru samþætt löðrétt vera óháð annarri starfsemi þeirra.
- 31) Stakur kaupandi skal starfa óháð framleiðslu- og dreifistarfsemi fyrirtækja sem eru löðrétt samþætt. Nauðsynlegt er að takmarka upplýsingastreymi milli starfsemi staks kaupanda annars vegar og framleiðslu- og dreifistarfsemi hins vegar.
- 32) Reikningar allra samþættra raforkufyrirtækja skulu vera eins gagnsær og kostur er, einkum til að koma megí auga á hugsanlega misnotkun yfirburðastöðu, t.d. með óeðlilega háum eða lágum gjaldskrám eða athöfnum sem leiða til mismununar í tengslum við jafngild viðskipti. Af þessum sökum þurfa reikningar fyrir hverja tegund starfsemi að vera aðskildir.
- 33) Einnig er nauðsynlegt að kveðið sé á um að lögbær yfirvöld hafi aðgang að innri reikningum fyrirtækja með tilhlýðilegu tilliti til trúnaðar.
- 34) Vegna fjölbreytts skipulags og sérstakra einkenna kerfa hinna ýmsu aðildarríkja eru gefnir ýmsir möguleikar á kerfisaðgangi, sem skal stýrt samkvæmt skilyrðum sem eru hlutlæg, gagnsæ og án mismununar.
- 35) Heimilt skal vera að veita leyfi fyrir gerð og notkun á beinum línunum.
- 36) Setja skal öryggisákvæði og kveða á um málsmeðferð við lausn deilumála.
- 37) Forðast skal alla misnotkun á yfirburðastöðu og undirverðlagningu.
- 38) Þar sem búast má við að sum aðildarríki eigi í sérstökum erfiðleikum með aðlögun kerfa sinna er rétt að kveða á um notkun bráðabirgðafyrirkomulags eða undanþágna, einkum við rekstur lítilla, einangraðra kerfa.

(1) Stjóð. EB nr. L 161 frá 29. 6. 1996, bls. 147.

39) Þessi tilskipun er enn einn áfangi á leið til meira frjálsræðis. Þegar hún hefur öðlast gildi verða enn ýmsar hindranir í viðskiptum með rafmagn milli aðildarríkjanna. Því kunna að koma fram tillögur um hvernig bæta megi rekstur innri markaðarins á sviði raforku í ljósi reynslunnar. Því ber framkvæmdastjórninni að gefa ráðinu og Evrópuþinginu skýrslu um beitingu þessarar tilskipunar.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

Gildissvið og skilgreiningar

1. gr.

Í þessari tilskipun eru settar sameiginlegar reglur um framleiðslu, flutning og dreifingu rafmagns. Settar eru reglur um skipulagningu og starfsemi á sviði raforku, markaðsaðgang, viðmið og málsmeðferð við útboð og leyfisveitingu og rekstur kerfa.

2. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „framleiðsla“: framleiðsla rafmagns;
2. „framleiðandi“: einstaklingur eða lögaðili sem framleiðir rafmagn;
3. „sá sem framleiðir til eigin nota“: einstaklingur eða lögaðili sem framleiðir rafmagn fyrst og fremst til eigin nota;
4. „sjálfstæður framleiðandi“:
  - a) framleiðandi sem annast ekki flutnings- eða dreifingarstarfsemi á svæðinu sem þjónað er af kerfinu sem hann starfar í;
  - b) í aðildarríkjum þar sem ekki eru til lóðrétt samþætt fyrirtæki og þar sem notuð er útboðsaðferð þarf framleiðandi sem fellur að skilgreiningunni í a-lið ekki að heyra eingöngu undir efnahagslegu forgangs-röðunina í samtengda kerfinu;
5. „flutningur“: flutningur rafmagns um samtengt háspennukerfi í þeim tilgangi að afhenda það kaupendum eða dreifiaðilum;
6. „dreifing“: flutningur rafmagns um millispennu- eða lágspennudreifikerfi í þeim tilgangi að afhenda það viðskiptavinum;
7. „viðskiptavinir“: heildsalar eða kaupendur rafmagns og dreifingarfélög;

8. „heildsalar“: einstaklingar eða lögaðilar, ef aðildarríkið viðurkennir tilvist þeirra, sem kaupa eða selja rafmagn og sem ekki sjá um flutning, framleiðslu eða dreifingu innan eða utan kerfisins sem þeir starfa í;
9. „kaupandi“: viðskiptavinur sem kaupir rafmagn til eigin nota;
10. „samtenglar“: búnaður sem notaður er til að tengja saman rafkerfi;
11. „samtengt kerfi“: röð flutnings- og dreifikerfa sem tengd eru saman með einum eða fleiri samtenglum;
12. „bein lína“: rafmagnslína sem er til viðbótar við samtengda kerfið;
13. „efnahagsleg forgangs-röðun“: röðun orkugjafa fyrir afhendingu rafmagns út frá efnahagslegum forsendum;
14. „stoðþjónusta“: öll þjónusta sem er nauðsynleg fyrir rekstur flutnings- eða dreifikerfis;
15. „kerfisnotandi“: einstaklingur eða lögaðili sem afhendir rafmagn eða fær rafmagn afhent gegnum flutnings- eða dreifikerfi;
16. „afhending“: afgreiðsla og/eða sala rafmagns til viðskiptavina;
17. „samþætt raforkufyrirtæki“: lóðrétt eða lárétt samþætt fyrirtæki;
18. „lóðrétt samþætt fyrirtæki“: fyrirtæki sem sér um tvennt eða fleira af eftirfarandi: framleiðslu, flutning og dreifingu rafmagns;
19. „lárétt samþætt fyrirtæki“: fyrirtæki sem sér um að minnsta kosti eitt af eftirfarandi: framleiðslu til sölu, eða flutning eða dreifingu rafmagns og aðra starfsemi sem ekki tengist rafmagni;
20. „útboðsaðferð“: sú aðferð að sinna áætluðum viðbótarþörfum og endurnýjunargetu með því að nýta nýja framleiðslugetu eða framleiðslugetu sem þegar er fyrir hendi;
21. „langtímaskipulag“: skipulagning á fjárfestingarþörf í framleiðslu- og flutningsgetu til lengri tíma, með það fyrir augum að mæta eftirspurn kerfisins eftir rafmagni og að tryggja framboð til viðskiptavina;
22. „stakur kaupandi“: lögaðili sem ber ábyrgð á sameinaðri stjórnun flutningskerfisins og/eða sameiginlegum kaupum og sölu á rafmagni;
23. „lítið, einangrað kerfi“: kerfi þar sem notkun er innan við 2500 GWh á árinu 1996, og þar sem innan við 5% ársnotkunar er fengin með samtengingu við önnur kerfi.

II. KAFLI

Almennar reglur um skipulagningu atvinnugreinarinnar

3. gr.

1. Aðildarríkjunum ber að tryggja á grunni skipulags stofnana þeirra og með viðeigandi tilliti til dreifðisreglunnar að raforkufyrirtæki séu rekin í samræmi við grundvallarreglur þessarar tilskipunar, með fyrirvara um 2. mgr., í því augnamiði að koma á samkeppnismarkaði á sviði raforku, og að tryggja jafnræði með fyrirnefndum fyrirtækjum hvað varðar réttindi og skyldur. Aðferðirnar tvær við aðgang að kerfum, sem um getur í 17. og 18. gr., þurfa að hafa jafngildar efnahagslegar afleiðingar og leiða þar með til fullkomlega sambærilegrar opunar á mörkuðum og fullkomlega sambærilegs aðgangs að raforku-mörkuðum.

2. Aðildarríkjunum er heimilt, að teknu fullu tilliti til viðeigandi ákvæða sáttmálans, einkum 90. gr., að leggja á herðar fyrirtækjum sem starfa á sviði raforku skyldur um opinbera þjónustu, í þágu almennra efnahagslegra hagsmuna, sem getur varðað öryggi, þ.m.t. öruggt framboð, reglufestu, gæði og verð afhendingar og umhverfisvernd. Slíkar skyldur þurfa að vera vel skilgreindar, gagnsæjar, án mismununar og sannprófanlegar. Aðildarríkin skulu birta þær og allar endurskoðanir þeirra og tilkynna framkvæmdastjórninni þegar í stað. Aðildarríkjum er heimilt, ef þau vilja, að koma á langtímaskipulagi til að tryggja að fyrirnefndum skyldum um opinbera þjónustu sé sinnt.

3. Aðildarríkjunum er heimilt að ákvæða að beita ekki ákvæðum 5., 6., 17., 18. og 21. gr. að því leyti sem beiting þessara ákvæða hindraði, að lögum eða í reynd, að raforkufyrirtækin gætu sinnt þeim skyldum sem á þau eru lagðar í þágu almennra efnahagslegra hagsmuna og að því leyti sem það kæmi ekki niður á þróun viðskipta að því marki að það gengi þvert á hagsmuni bandalagsins. Samkvæmt þessari tilskipun og 90. gr. sáttmálans eru hagsmunir bandalagsins meðal annars þeir að samkeppni ríki milli hæfra viðskiptavina.

III. KAFLI

Framleiðsla

4. gr.

Þegar byggja þarf upp nýja framleiðslugetu er aðildarríkjunum heimilt að velja milli leyfisveitingaraðferðar og/eða útboðsaðferðar. Leyfisveiting og útboð verða að fara fram í samræmi við skilyrði sem eru hlutlæg, gagnsæg og án mismununar.

5. gr.

1. Velji aðildarríki leyfisveitingaraðferðina skulu þau setja skilyrði um veitingu leyfa til að auka framleiðslugetu á yfirráðasvæðum sínum. Fyrirnefnd skilyrði kunna að varða:

- a) öryggi og áreiðanleika rafkerfisins, stöðva og tengds búnaðar;
- b) umhverfisvernd;
- c) landnýtingu og staðsetningu;
- d) nýtingu lands í almannaeign;
- e) orkunýtni;
- f) eðli frumorkugjafans;
- g) sérstök einkenni umsækjanda, svo sem tæknilega, efnahagslega og fjárhagslega getu;
- h) ákvæði 3. gr.

2. Birta skal opinberlega skilyrðin og aðferðirnar í einstökum atriðum.

3. Umsækjendum skal tjáð af hvaða ástæðum, sem skulu vera hlutlægar og án mismununar, þeim var synjað um leyfi. Ástæðurnar þurfa að vera gildar og rökstuddar á tilhlýðilegan hátt. Þær skulu sendar framkvæmdastjórninni til upplýsingar. Umsækjandinn skal hafa möguleika á að áfrýja synjuninni.

6. gr.

1. Velji aðildarríkin útboðsaðferðina skulu þau, eða þar til bær aðili sem þau tilnefna, gera skrá yfir nýja framleiðslugetu, þar með talda endurnýjunargetu, á grundvelli reglubundna matsins sem um getur í 2. mgr. Í skránni skal tekið tillit til þarfarinnar á samtengingu kerfa. Úthluta skal nauðsynlegri getu með útboðsaðferð í samræmi við þá málsmæðferð sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Flutningskerfisstjórnin eða annað lögbært yfirvald sem viðkomandi aðildarríki tilnefnir skal á tveggja ára fresti hið mesta senja og gefa út undir eftirliti ríkisins reglubundið mat á þeirri framleiðslu- og flutningsgetu sem líklegt er að tengd verði við kerfið, á þörfinni á samtenglum við önnur kerfi, á mögulegri flutningsgetu og eftirspurn eftir rafmagni. Matið skal ná yfir tímabil sem hvert aðildarríki skilgreinir fyrir sig.

3. Birta skal einstök atriði útboðsaðferðarinnar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* í síðasta lagi sex mánuðum áður en tilboðsfrestur rennur út.

Gera skal útboðsgögn aðgengileg öllum fyrirtækjum sem áhuga hafa og sem hafa staðfestu á yfirráðasvæði aðildarríkisins svo að þau hafi nægan tíma til að skila inn tilboði.

Í útboðsgögnum skal vera nákvæm lýsing á samningsatriðum og þeirri aðferð sem allir bjóðendur verða að nota og tæmandi listi yfir skilyrði sem ráða vali bjóðanda og úthlutun verks. Þessi atriði geta einnig tengst þeim sviðum sem um getur í 1. mgr. 5. gr.

4. Við útboð nauðsynlegrar framleiðslugetu þarf einnig að taka til greina tilboð um afhendingu rafmagns með langtímaábyrgð frá framleiðslueiningum sem fyrir eru, ef fullnægja má viðbótarkröfunum á þann hátt.

5. Aðildarríkin tilnefna yfirvald eða opinberan aðila eða einkaaðila, sem er óháður framleiðslu, flutningi og dreifingu rafmagns, til að bera ábyrgð á skipulagningu, eftirliti og stjórnun útboðsins. Þessi aðili gerir allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að farið sé með þær upplýsingar sem fram koma í tilboðum sem trúnaðarmál.

6. Þó verða þeir sem framleiða til eigin nota og sjálfstæðir framleiðendur að geta fengið leyfi samkvæmt skilyrðum sem eru hlutlæg, gagnsæ og án mismununar, eins og mált er fyrir um í 4. og 5. gr., í aðildarríkjum sem valið hafa útboðsaðferðina.

IV. KAFLI

Rekstur flutningskerfa

7. gr.

1. Aðildarríkin tilnefna eða krefjast þess að fyrirtæki sem eiga flutningskerfi tilnefni, til tímabils sem aðildarríkin ákveða með tilliti til skilvirkni og efnahagslegs jafnvægis, kerfisstjóra sem beri ábyrgð á rekstri, viðhaldi og ef með þarf þróun flutningskerfis á tilteknu svæði og samtengla þess við önnur kerfi, til að tryggja öryggi afhendingar.

2. Aðildarríkin tryggja að þróaðar séu og birtar tæknireglur um lágmarkskröfur um tæknihönnun og rekstur vegna tengingar framleiðslubúnaðar, dreifikerfa, beintengds notendabúnaðar, samtenglarása og beinna lína við kerfið. Þessar kröfur eiga að tryggja rekstrarsamhæfi kerfanna og vera hlutlægar og án mismununar. Þær ber að tilkynna framkvæmdastjórninni í samræmi við ákvæði 8. gr. tilskipunar ráðsins 83/189/EEB frá 28. mars 1983 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða ⁽¹⁾.

3. Kerfisstjórinn ber ábyrgð á stjórnun orkustreymis um kerfið með tilliti til skipta við önnur samtengd kerfi. Í þeim tilgangi skal kerfisstjórinn tryggja öruggt, áreiðanlegt og skilvirkt rafkerfi og í því sambandi sjá til þess að öll nauðsynleg stoðþjónusta sé til reiðu.

4. Kerfisstjórinn skal veita stjórnendum allra annarra kerfa, sem kerfi hans er tengt við, nægar upplýsingar til að tryggja öruggan og skilvirkan rekstur samtengda kerfisins, svo og samræmda þróun þess og rekstrarsamhæfi.

5. Kerfisstjórinn má ekki mismuna kerfisnotendum eða hópum kerfisnotenda, einkum í þágu eigin dótturfyrirtækja eða hluthafa.

6. Kerfisstjórinn skal vera óháður annarri starfsemi sem ekki tengist flutningskerfinu, í það minnsta hvað varðar stjórnun, nema flutningskerfið sé þegar óháð framleiðslu- og dreifingarstarfsemi.

8. gr.

1. Flutningskerfisstjórinn ber ábyrgð á dreifingu álags á framleiðslubúnað á sínu svæði og á notkun samtengla við önnur kerfi.

2. Án þess að það hafi áhrif á afhendingu rafmagns á grundvelli samningsskuldbindinga, þ.m.t. þeirra sem felast í útboðsgögnum, ber að ákvarða dreifingu álags á framleiðslubúnað og notkun samtengla á grundvelli skilyrða sem aðildarríkið getur samþykkt, og sem verða að vera hlutlæg, birt opinberlega og beitt án mismununar, til að tryggja að innri markaðurinn á sviði raforku starfi eðlilega. Skilyrðin skulu taka tillit til efnahagslegs forgangs rafmagns frá framleiðslubúnaði sem fyrir hendi er og frá flutningi um samtengla og taka tillit til tæknilegra takmarkana kerfisins.

3. Aðildarríki er heimilt að krefjast þess að kerfisstjóri láti framleiðslubúnað sem notar endurnýjanlegar orkulindir eða úrgang eða sem framleiðir bæði hita og rafmagn hafa forgang þegar álagi er dreift.

4. Af ástæðum er varða öryggi afhendingar er aðildarríki heimilt að ákveða að við dreifingu álags skuli framleiðslubúnaður sem notar innlent eldsneyti hafa forgang, þó ekki meira en sem nemur 15% á hverju almanaksári af allri frumorku sem þarf til að framleiða það rafmagn sem notað er í viðkomandi aðildarríki.

9. gr.

Flutningskerfisstjóri skal gæta trúnaðar um upplýsingar um viðskiptaleyndarmál sem hann kemst að í starfi sínu.

V. KAFLI

Rekstur dreifikerfa

10. gr.

1. Aðildarríkjum er heimilt að skylda dreifingarfélög til að þjóna viðskiptavinum á tilteknu svæði. Heimilt er að hafa stjórn á gjaldskrá fyrir slíka þjónustu, t.d. til að tryggja að hlutaðeigandi viðskiptavinir fái jafna meðferð.

2. Aðildarríki tilnefna eða krefjast þess að fyrirtæki sem eiga dreifikerfi eða bera ábyrgð á þeim tilnefni kerfisstjóra sem beri

(¹) Stjóð. EB nr. L 109 frá 26. 4. 1983, bls. 8. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

ábyrgð á rekstri, viðhaldi og ef með þarf þróun flutningskerfis á tilteknu svæði og samtengla þess við önnur kerfi.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að kerfisstjóri fari að ákvæðum 11. og 12. gr.

11. gr.

1. Dreifikerfisstjórnin heldur starfandi öruggu, áreiðanlegu og skilvirku raforkudreifikerfi á sínu svæði, með tilhlýðilegu tilliti til umhverfisins.

2. Hann má ekki undir neinum kringumstæðum mismuna kerfisnotendum eða hópum kerfisnotenda, einkum í þágu eigin dótturfyrirtækja eða hluthafa.

3. Aðildarríki er heimilt að krefjast þess að kerfisstjóri láti framleiðslubúnað sem notar endurnýjanlegar orkulindir eða úrgang eða sem framleiða bæði hita og rafmagn hafa forgang við dreifingu álags.

12. gr.

Dreifikerfisstjóri skal gæta trúnaðar um viðskiptaleyndarmál sem hann kemst að í starfi sínu.

IV. KAFLI

Aðskilnaður og gagnsæi reikninga

13. gr.

Aðildarríkin eða hvert það lögbæra yfirvald sem þau tilnefna, auk yfirvaldanna sem sjá um lausn deilumála og sem um getur í 3. mgr. 20. gr., hafa aðgang að þeim reikningum framleiðslu-, flutnings- og dreifingarfyrirtækja sem þau þurfa að skoða vegna eftirlits.

14. gr.

1. Aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að reikningar raforkufyrirtækja séu haldnir í samræmi við 2. til 5. gr.

2. Raforkufyrirtæki, hvernig sem eignarhaldi þeirra og rekstrarformi að lögum er háttað, skulu ganga frá ársreikningum sínum og leggja þá fram til endurskoðunar og birta í samræmi við ákvæði landslaga um ársreikninga félaga með takmarkaða ábyrgð sem samþykkt eru á grundvelli tilskipunar ráðsins 78/660/EBE frá 25. júlí 1978 sem byggist á g-lið 3. mgr. 54. gr. sáttmálans um ársreikninga félaga af tiltekinni gerð ⁽¹⁾. Fyrirtæki sem ekki er skylt samkvæmt lögum að birta ársreikninga sína skulu hafa afrit þeirra aðgengileg almenningi á aðalskrifstofu sinni.

3. Sameinuð raforkufyrirtæki halda í innra bókhaldi sínu aðskilda reikninga fyrir framleiðslu-, flutnings- og dreifingarstarfsemi sína og, ef við á, samstæðureikninga fyrir aðra starfsemi sem ekki tengist raforku, eins og krafist væri af þeim ef aðskilin fyrirtæki sæju um fyrrnefnda starfsemi, í þeim tilgangi að forðast mismun, víxlniðurgreiðslur og röskun á samkeppni. Reikningunum skal fylgja í skýringum sérstakur efnahagsreikningur og rekstrarreikningur fyrir hverja tegund starfsemi.

4. Fyrirtæki skulu í skýringum við ársreikning tilgreina þær reglur um skiptingu eigna og skulda og útgjalda og tekna sem farið er eftir við gerð aðskildu reikninganna sem um getur í 3. mgr. Þessum reglum má aðeins breyta í sérstökum tilvikum. Geta verður slíkra breytinga í skýringunum og færa fyrir þeim gild rök.

5. Í skýringum við ársreikninga skal gefa upp öll veruleg viðskipti við eignatengd fyrirtæki í skilningi 41. gr. sjöundu tilskipunar ráðsins 83/349/EBE frá 13. júní 1983 sem byggist á g-lið 3. mgr. 54. gr. sáttmálans um samstæðureikninga ⁽²⁾, eða við systurfyrirtæki í skilningi 1. mgr. 33. gr. sáttmálans, eða við fyrirtæki í eigu sömu hluthafa.

15. gr.

1. Aðildarríki sem tilnefna lóðrétt samþætt raforkufyrirtæki eða hluta lóðrétt samþætts raforkufyrirtækis sem stakan kaupanda skulu setja ákvæði um að staki kaupandinn skuli starfa aðskilið frá framleiðslu- og dreifingarstarfsemi sameinaða fyrirtækisins.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að ekkert upplýsingastreymi sé milli þess hluta lóðrétt samþætts fyrirtækis sem er stakur kaupandi og framleiðslu- og dreifingarstarfsemi þess, nema um sé að ræða upplýsingar sem staki kaupandinn þarf á að halda til að gegna hlutverki sínu.

VII. KAFLI

Skipulagning kerfisaðgangs

16. gr.

Við skipulagningu kerfisaðgangs geta aðildarríkin valið milli aðferðanna sem um getur í 17. og/ed 18. gr. Báðar aðferðir skulu notaðar í samræmi við skilyrði sem eru hlutlæg, gagnsæ og án mismununar.

⁽¹⁾ Stjótið. EB nr. L 222 frá 14. 8. 1978, bls. 11. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögum frá 1994.

⁽²⁾ Stjótið. EB nr. L 193 frá 18. 7. 1983, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögum frá 1994.

17. gr.

1. Þegar aðgangur að kerfinu er umsaminn gera aðildarríkin víðeigandi ráðstafanir til að rafmagnsframleiðendur og, ef aðildarríkin leyfa tilvist þeirra, fyrirtæki sem afhenda rafmagn og hæfir viðskiptavinir, hvort sem er innan eða utan svæðisins sem kerfið þjónar, geti samið um aðgang að kerfinu með þeim hætti að þeir geri kaupsamninga hver við annan á grundvelli frjálsra viðskiptasamninga.
2. Þar sem hæfur viðskiptavinur er tengdur dreifikerfinu þarf að semja um aðgang að kerfinu við hlutaðeigandi dreifikerfisstjóra og ef með þarf við hlutaðeigandi flutningskerfisstjóra.
3. Til að stuðla að gagnsæi og auðvelda samninga um kerfisaðgang þurfa kerfisstjórnendur að birta leiðbeinandi verð á notkun flutnings- og dreifikerfanna á fyrsta árinu eftir gildistöku þessarar tilskipunar. Leiðbeinandi verð fyrir árin þar á eftir skal byggjast á meðalverði í samningum næstu tólf mánuði á undan eftir því sem mögulegt er.
4. Aðildarríkin geta einnig valið stýringaraðferð við kerfisaðgang, þar sem hæfur viðskiptavinur er veittur aðgangur, á grundvelli birtrar gjaldskrár um notkun flutnings- og dreifikerfa, en slík aðferð skal í það minnsta vera jafngild öðrum aðferðum sem getið er um í þessum kafla að því er varðar kerfisaðgang.
5. Stjórnandi hlutaðeigandi flutnings- eða dreifikerfis má synja um aðgang ef nauðsynleg geta er ekki fyrir hendi. Gefa þarf rökstuddar ástæður fyrir slíkri synjun, einkum með tilliti til 3. gr.

18. gr.

1. Ef notuð er sú aðferð að hafa stakan kaupanda tilnefnið aðildarríkið lögaðila sem er staki kaupandinn á því svæði sem kerfisstjórnin sér um. Aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að:
  - i) birt sé gjaldskrá án mismununar um notkun flutnings- og dreifikerfisins;
  - ii) hæfur viðskiptavinur sé frjálst að gera kaupsamninga við framleiðendur til að sjá fyrir eigin þörfum og, þar sem aðildarríkin leyfa tilvist þeirra, við afhendingarfyrirtæki utan þess svæðis sem kerfið þjónar;
  - iii) hæfur viðskiptavinur sé frjálst að gera kaupsamninga við framleiðendur innan þess svæðis sem kerfið þjónar til að sjá fyrir eigin þörfum;
  - iv) sjálfstæðir framleiðendur geti samið við flutnings- og dreifikerfisstjórnendur um aðgang að kerfinu þannig að þeir geti gert kaupsamninga við hæfa viðskiptavini utan kerfisins á grundvelli frjálsra viðskiptasamninga.

2. Heimilt er að skylda staka kaupandann til að kaupa það rafmagn sem hæfur viðskiptavinur hefur samið um við framleiðanda innan eða utan svæðisins sem kerfið þjónar, á verði sem er jafnhátt og söluverðið sem staki kaupandinn býður hæfum viðskiptavinum, að frádregnu verðinu samkvæmt útgefnu gjaldskránni sem um getur í i-lið 1. mgr.

3. Ef kaupskylda samkvæmt 2. mgr. er ekki lögð á staka kaupandann skulu aðildarríkin gera víðeigandi ráðstafanir til að tryggja að kaupsamningarnir sem um getur í ii- og iii-lið 1. mgr. séu uppfylltir annaðhvort með aðgangi að kerfinu á grundvelli útgefnu gjaldskrárinnar sem um getur í i-lið 1. mgr. eða með umsömdum aðgangi að kerfinu í samræmi við skilyrði 17. gr. Í síðarnefnda tilvikinu ber staka kaupandanum engin skylda til að birta gjaldskrá án mismununar um notkun flutnings- og dreifikerfisins.

4. Staka kaupandanum er heimilt að synja um aðgang að kerfinu og að neita að kaupa rafmagn af hæfum viðskiptavini ef hann skortir nauðsynlega flutnings- eða dreifigetu. Gefa þarf rökstuddar ástæður fyrir slíkri synjun, einkum með tilliti til 3. gr.

19. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að raforkumarkaðir þeirra opnast svo að unnt sé að gera samninga með þeim skilyrðum sem sett eru í 17. og 18. gr., að minnsta kosti að verulegu marki, og skal tilkynna framkvæmdastjórninni fyrirnefndar ráðstafanir árlega.

Hlutfall landsmarkaðar skal reiknað á grundvelli hlutfalls bandalagsins af því rafmagni sem fer til notenda sem nota meira en 40 GWh á ári (á hvern notkunarstað og að meðtalinni eigin framleiðslu).

Framkvæmdastjórnin reiknar meðalhlutfall bandalagsins á grundvelli upplýsinga sem aðildarríkin veita henni reglulega. Framkvæmdastjórnin birtir þetta meðalhlutfall bandalagsins, sem skilgreinir hversu opin markaðurinn er, í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* fyrir nóvember ár hvert, ásamt öllum víðeigandi upplýsingum sem varpa ljósi á útreikningana.

2. Hlutfall landsmarkaðar sem um getur í 1. mgr. verður hækkað jafnt og þétt á sex ára tímabili. Þessi aukning er reiknuð með því að lækka 40 GWh notkunarmörk bandalagsins sem um getur í 1. mgr. úr 40 GWh í 20 GWh árlega raforkunotkun þremur árum eftir gildistöku þessarar tilskipunar og í 9 GWh árlega raforkunotkun sex árum eftir gildistöku þessarar tilskipunar.

3. Aðildarríkin tilgreina þá viðskiptavini innan yfirráðasvæðis þeirra sem standa að baki hlutfallinu sem um getur í 1. og 2. mgr. og sem hafa rétt hæfi til að semja um rafmagn í samræmi við 17. og 18. gr. og skal telja til þessa hóps alla notendur sem nota meira en 100 GWh á ári (á hvern notkunarstað og að meðtalinni eigin framleiðslu).

Ef dreifingarfélög eru ekki þegar tilgreind sem hæfir viðskiptavinir samkvæmt þessari málsgrein skulu þau hafa rétt hæfi til að gera samninga í samræmi við 17. og 18. gr. um rafmagnsmagníð sem þeir viðskiptavinir þeirra sem eru tilgreindir sem hæfir viðskiptavinir innan dreifikerfis þeirra nota, til að þjóna þeim viðskiptavinum.

4. Fyrir 31. janúar ár hvert skulu aðildarríkin birta viðmiðin um skilgreiningu þeirra hæfu viðskiptavina sem er unnt að gera samninga með skilyrðunum sem um getur í 17. og 18. gr. Þessar upplýsingar, ásamt öllum öðrum viðeigandi upplýsingum sem réttlæta opnun markaðarins samkvæmt 1. mgr., skulu sendar framkvæmdastjórninni til birtingar í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna. Framkvæmdastjórninni er heimilt að fara fram á að aðildarríki breyti því hvaða viðskiptavini þeir hafa tilgreint, eins og um getur í 3. mgr., ef það stendur í vegi fyrir rétttri beitingu þessarar tilskipunar að því er varðar hnökralausa starfsemi innri markaðarins á sviði raforku. Ef hlutaðeigandi aðildarríki fer ekki að fyrrnefndri kröfu innan þriggja mánaða skal tekin lokaákvörðun í samræmi við málsmæðferð I í 2. gr. ákvörðunar ráðsins 87/373/EBE frá 13. júlí 1987 sem mælir fyrir um málsmæðferð við beitingu framkvæmdavalds sem falið er framkvæmdastjórninni ⁽¹⁾.

5. Til að forðast misræmi við opnun raforkumarkaðanna á því tímabili sem um getur í 26. gr.:

- a) má ekki banna samninga um afhendingu rafmagns samkvæmt ákvæðum 17. og 18. gr. við hæfa viðskiptavini í kerfi annars aðildarríkis ef viðskiptavinurinn telst hæfur viðskiptavinur í báðum kerfunum;
- b) er framkvæmdastjórninni heimilt, í tilvikum þar sem viðskiptanna, sem lýst er í a-lið, er synjað af því að viðskiptavinurinn er aðeins hæfur viðskiptavinur í öðru kerfinu, og að teknu tilliti til ástandsins á markaðinum og sameiginlegra hagsmuna, að skylda þann aðila sem synjar um viðskiptin til að sjá um afhendingu rafmagnsins sem farið var fram á að beiðni aðildarríkisins þar sem hæfi viðskiptavinurinn hefur aðsetur.

Samhliða málsmæðferðinni og tímaröðinni sem mælt er fyrir um í 26. gr., og eigi síðar en að liðnum helmingi þess tímabils sem þar er kveðið á um, skal framkvæmdastjórnin endurskoða beitingu b-liðar á grundvelli markaðsþróunar og að teknu tilliti til sameiginlegra hagsmuna. Í ljósi fenginnar reynslu metur framkvæmdastjórnin stöðuna og gefur skýrslu um hugsanlegt misræmi í opnun raforkumarkaða með tilliti til þessarar málsgreinar.

20. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að:

- i) sjálfstæðir framleiðendur og þeir sem framleiða til eigin nota geti samið um aðgang að kerfinu til að þjóna eigin húsnæði og dótturfyrirtækjum í sama aðildarríki með því að nota samtengda kerfið;
- ii) framleiðendur utan svæðisins sem kerfið þjónar geti gert kaupsamning í kjölfar útboðs á nýrri framleiðslugetu og að þeir hafi aðgang að kerfinu til að uppfylla samninginn.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að samningsaðilar semji í góðri trú og að enginn þeirra misnoti samningsstöðu sína til þess að koma í veg fyrir að samningar takist.

3. Aðildarríkin skulu tilnefna lögbært yfirvald, sem þarf að vera óháð samningsaðilum, til að leysa deilumál sem tengjast þessum samningum og samningaviðræðum. Einkum þarf þetta yfirvald að leysa deilumál sem tengjast samningum, samningaviðræðum og því að synjað er um aðgang eða neitað um kaup.

4. Nái deilumál yfir landamæri skal yfirvaldið sem leysir deilumál vera það yfirvald sem hefur umsjón með kerfi staka kaupandans eða kerfisstjórans sem synjar um notkun á kerfinu eða aðgang að því.

5. Það að máli sé skotið til fyrrnefnds yfirvalds kemur ekki í veg fyrir að beita megi áfrýjunarrétti samkvæmt lögum bandalagsins.

21. gr.

1. Aðildarríkin gera ráðstafanir í samræmi við þá málsmæðferð og þau réttindi sem um getur í 17. og 18. gr. til að tryggja að:

- allir raforkuframleiðendur og, þar sem aðildarríkin leyfa tilvist þeirra, fyrirtæki sem afhenda rafmagn, sem eru starfandi á yfirráðasvæði þeirra, geti þjónað eigin húsnæði, dótturfyrirtækjum og hæfum viðskiptavinum um beina línu;
- unnt sé að þjóna öllum hæfum viðskiptavinum innan yfirráðasvæðis þeirra um beina línu frá framleiðanda og fyrirtækjum sem afhenda rafmagn, þar sem aðildarríkin leyfa slík fyrirtæki.

2. Aðildarríkin setja skilyrði um veitingu leyfa til að leggja beinar línur á yfirráðasvæði þeirra. Þessi skilyrði þurfa að vera hlutlæg og án mismununar.

3. Það að heimilt er að afhenda rafmagn um beina línu eins og um getur í 1. mgr. hefur ekki áhrif á að hægt sé að semja um afhendingu í samræmi við ákvæði 17. og 18. gr.

4. Aðildarríkjunum er heimilt að veita leyfi til að leggja beina línu í kjölfar þess að annaðhvort hefur verið synjað um aðgang að

⁽¹⁾ Stjóð. EB nr. L 197 frá 18. 7. 1987, bls. 33.

kerfi á grundvelli 5. mgr. 17. gr. eða 4. mgr. 18. gr., eftir atvikum, eða að hafin er málsmeðferð til lausnar deilumáls í samræmi við 20. gr.

5. Aðildarríkjnum er heimilt að synja um leyfi fyrir beinni línu ef slík leyfisveiting bryti í bága við ákvæði 3. gr. Gefa þarf rökstuddar ástæður fyrir slíkri synjun.

22. gr.

Aðildarríkin skulu koma á viðeigandi og skilvirku fyrirkomulagi á stýringu, stjórnun og gagnsæi til að forðast misnotkun á yfirburðastöðu, einkum þegar hún kemur niður á neytendum, og undirverðlagningu. Þetta fyrirkomulag skal taka tillit til ákvæða sáttmálans, einkum 86. gr.

VIII. KAFLI

Lokaákvæði

23. gr.

Komi skyndilega til kreppu á orkumarkaðinum og sé öryggi fólks, tækja eða búnaðar eða heildstæði kerfisins stefnt í hættu, er aðildarríki heimilt að grípa tímabundið til nauðsynlegra varúðarráðstafana.

Slíkar ráðstafanir þurfa að vera með því móti að þær valdi sem minnstum truflunum á starfsemi innri markaðarins og mega ekki vera viðtækari en nauðsynlegt er til að bregðast við vandanum sem komið hefur upp.

Viðkomandi aðildarríki skal tafarlaust tilkynna hinum aðildarríkjnum og framkvæmdastjórninni um þessar ráðstafanir og þeim er heimilt að ákveða að aðildarríkinu beri að breyta ráðstöfununum eða afnema þær, að því marki sem þær raska samkeppni og hafa neikvæð áhrif á viðskipti á einhvern þann hátt sem stríðir gegn sameiginlegum hagsmunum.

24. gr.

1. Aðildarríki þar sem ákvæði þessarar tilskipunar leyfa ekki að virtar séu skuldbindingar eða rekstrarábyrgðir sem gefnar voru áður en tilskipunin öðlaðist gildi geta sótt um bráðabirgðafyrirkomulag sem framkvæmdastjórnin getur leyft, meðal annars með tilliti til stærðar kerfisins, samtengingar kerfisins og skipulags raforkuiðnaðar aðildarríkisins. Framkvæmdastjórnin tilkynnir aðildarríkjnum um slíkar umsóknir áður en hún tekur ákvörðun, að teknu tilliti til trúnaðarkröfunnar. Ákvörðunin skal birt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

2. Bráðabirgðafyrirkomulagið skal vera tímabundið og tengt því hvenær skuldbindingarnar eða ábyrgðirnar sem um getur í 1. mgr. renna út. Í bráðabirgðafyrirkomulaginu geta falist undanþágur frá ákvæðum IV., VI. og VII. kafla þessarar

tilskipunar. Umsóknir um bráðabirgðafyrirkomulag skal tilkynna framkvæmdastjórninni eigi síðar en ári eftir að þessi tilskipun öðlast gildi.

3. Aðildarríki sem geta sýnt fram á, eftir að þessi tilskipun hefur öðlast gildi, að umtalsverð vandkvæði séu á rekstri lítilla einangraðra kerfa þeirra, geta sótt um undanþágur frá þeim ákvæðum IV., V., VI. og VII. kafla sem máli skipta, og er framkvæmdastjórninni heimilt að veita þeim þessar undanþágur. Framkvæmdastjórnin tilkynnir aðildarríkjnum um þessar umsóknir áður en hún tekur ákvörðun, að teknu tilliti til trúnaðarkröfunnar. Ákvörðunin skal birt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Þessi málsgrein gildir einnig um Lúxemborg.

25. gr.

1. Framkvæmdastjórnin sendir ráðinu og Evrópuþinginu skýrslu um samhæfingarkröfur sem ekki tengjast ákvæðum þessarar tilskipunar, fyrir lok fyrsta árs eftir að tilskipun þessi öðlast gildi. Ef með þarf lætur framkvæmdastjórnin fylgja skýrslunni þær samhæfingartillögur sem nauðsynlegar eru til að innri markaðurinn á sviði raforku geti starfað vel.

2. Ráðið og Evrópuþingið láta í ljós álit sitt á þessum tillögum innan tveggja ára frá því þær eru lagðar fram.

26. gr.

Framkvæmdastjórnin skal endurskoða beitingu þessarar tilskipunar og leggja fram skýrslu um reynsluna af starfsemi innri markaðarins á sviði raforku og beitingu almennu reglnanna sem nefndar eru í 3. gr. til að gera Evrópuþinginu og ráðinu kleift að íhuga með tíð og tíma í ljósi fenginnar reynslu möguleikann á frekari opnun markaðarins sem gæti komið til framkvæmda níu árum eftir að þessi tilskipun öðlast gildi, með tilliti til þess að fleiri en ein aðferð er í gildi eins og um getur í 17. og 18. gr.

27. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 19. febrúar 1999. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Belgíu, Grikklandi og Írlandi er heimilt, sökum sérstakra tæknilegra einkenna rafkerfa þeirra, að hafa viðbótarfrest sem nemur einu ári, tveimur árum og einu ári, eftir því sem við á, til að standa við þær skuldbindingar sem leiðir af tilskipun þessari. Nýti þessi aðildarríki sér þennan kost, skulu þau tilkynna það framkvæmdastjórninni.

3. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin setja reglur um slíka tilvísun.

28. gr.

Gjört í Brussel 19. desember 1996.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist
í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

*Fyrir hönd Evrópuþingsins,**Fyrir hönd ráðsins,*

29. gr.

K. HÄNSCH

S. BARRETT

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

*forseti**forseti.*

2001/EES/11/16

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR nr. 169/1999

frá 26. nóvember 1999

um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 85/1999 frá 25. júní 1999⁽¹⁾.
- 2) Tilskipun ráðsins 98/76/EB frá 1. október 1998 um breytingu á tilskipun 96/26/EB um aðgang að starfsgrein farmflytjenda á vegum og starfsgrein aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi sem á að auðvelda þessum aðilum að neyta staðfesturéttarins í innanlands- og millilandaflutningum⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.
- 3) Fyrir Liechtenstein gildir aðlögunartímabil að því er varðar ákvæði tilskipunar 98/76/EB.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi bætist við í 19. lið (tilskipun ráðsins 96/26/EB) í XIII. viðauka við samninginn:

„, eins og henni var breytt með:

- **398 L 0076:** Tilskipun ráðsins 98/76/EB frá 1. október 1998 (Stjtið. EB L 277, 14.10.1998, bls. 17).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

- a) Liechtenstein skal hlíta breytingum við tilskipunina með tilskipun ráðsins 98/76/EB eigi síðar en 26. nóvember 2000;
- b) „gjaldmiðlum þeirra aðildarríkja sem eru ekki þátttakendur í þriðja áfanga myntbandalagsins“ í c-lið 3. mgr. 3. gr. verði svohljóðandi varðandi EFTA-rikin „gjaldmiðlar EFTA-ríkjanna“ og „birt er í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*“ verði svohljóðandi „birt opinberlega í hverju EFTA-ríki um sig“;
- c) EFTA-rikin skulu viðurkenna vottorð bandalagsins sem gefið er út í aðildarríkjum EB í samræmi við d-lið 4. mgr. 3. gr. tilskipunarinnar. Vegna slíkrar viðurkenningar skulu tilvísanir til „aðildarríkis(-ríkja)“, í ákvæðum bandalagsvottorða, sem um getur í viðauka Ia við tilskipunina, vera til „aðildarríkis(-ríkja) EB, Íslands, Liechtensteins og/eða Noregs“;
- d) bandalagið og aðildarríki EB skulu viðurkenna vottorð sem eru gefin út á Íslandi, í Liechtenstein og Noregi í samræmi við tilskipunina, eins og hún er aðlöguð í 7. viðbæti við þennan viðauka.
- e) vottorð gefin út á Íslandi, í Liechtenstein og Noregi skulu svara til fyrirmyndarinnar í 7. viðbæti við þennan viðauka."

2. gr.

Viðbæturinn í viðaukanum við þessa ákvörðun verði 7. viðbætur við XIII. viðauka við samninginn.

3. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar ráðsins 98/76/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 296, 23.11.2000, bls. 45 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 54, 23.11.2000, bls. 141.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 277, 14.10.1998, bls. 17.

4. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 27. nóvember 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

5. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 26. nóvember 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

N. v. Liechtenstein

formaður.

VIÐAUKI

við ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 169/1999

„7. VIÐBÆTIR

VOTTORÐ SEM UM GETUR Í VIÐAUKA Ia VIÐ TILSKIPUN RÁÐSINS 98/76/EB, EINS OG HÚN
VAR AÐLÖGUÐ VEGNA EES-SAMNINGSINS

(sjá aðlögunarlið d í 19. lið í XIII. viðauka við samninginn)

VIÐAUKI 1a

EVROPSKA EFNAHAGSSVÆÐIÐ

(Þykkur gulbrúnn pappír – Snið: DIN A4)

(Texti skal vera á einu eða fleiri opinberum tungumálum EFTA-ríkisins sem gefur vottorðið út)

Einkennisstafir viðkomandi EFTA-ríkis⁽¹⁾Heiti lögbærs yfirvalds eða stofnunar⁽²⁾VOTTORÐ UM MENNTUN OG HÆFI TIL INNANLANDS- [OG MILLILANDA-] ⁽³⁾ FARMFLUTNINGA
[FARÞEGAFLUTNINGA] ⁽³⁾

Nr. ....

⁽²⁾ .....staðfestir hér með:

- a) að ⁽⁴⁾ .....
fædd(ur) í ..... hinn .....
hefur staðist prófið (ár: .....; tímabil .....) ⁽⁵⁾ sem veitir vottorð um menntun og hæfi til innanlands- [og millilanda-] ⁽³⁾ farmflutninga [farþegaflutninga] ⁽³⁾ í samræmi við ⁽⁶⁾ .....
- b) að einstaklingurinn, sem um getur í a-lið, er hæfur til starfa sem krefjast faglegrar þekkingar hjá fyrirtækjum sem annast farmflutninga [eða farþegaflutninga] ⁽³⁾:
og annast eingöngu innanlandsflutninga ⁽³⁾,
og annast millilandaflutninga ⁽³⁾,

Vottorð þetta er nægileg sönnun fyrir starfshæfni, eins og um getur í 1. mgr. 10. gr. tilskipunar ráðsins 96/26/EB frá 29. apríl 1996 um aðgang að starfsgrein farmflytjenda á vegum og starfsgrein aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum og um gagn-kvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi sem á að auðvelda þessum aðilum að neyta staðfesturéttarins í innanlands- og millilandaflutningum, eins og hún var aðlöguð vegna samningsins um Evrópska efnahagssvæðið.

Gefið út í ....., hinn .....

..... ⁽⁷⁾.⁽¹⁾ Einkennisstafir ríkisins: (IS) Ísland, (FL) Liechtenstein, (N) Noregur.⁽²⁾ Yfirvald eða stofnun fyrirfram tilnefnd af hverju EFTA-ríki í því skyni að gefa út þetta vottorð.⁽³⁾ Strikið yfir það sem ekki á við.⁽⁴⁾ Kenninafn og eiginnöfn; fæðingarstaður og fæðingardagur.⁽⁵⁾ Nánari upplýsingar um prófið.⁽⁶⁾ Tilvisun í ákvæði landslaga sem samþykkt hafa verið á þessu sviði í samræmi við téða tilskipun.⁽⁷⁾ Undirskrift og stimpill lögbærs yfirvalds eða stofnunar sem gefur út vottorðið

TILSKIPUN RÁÐSINS 98/76/EB**frá 1. október 1998**

um breytingu á tilskipun 96/26/EB um aðgang að starfsgrein farmflytjenda á vegum og starfsgrein aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi sem á að auðvelda þessum aðilum að neyta staðfesturéttarins í innanlands- og millilandaflutningum(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 75. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Mismunur á stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um aðgang að starfsgrein flutningsaðila á vegum og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi getur leitt til röskunar á samkeppni.
- 2) Því er nauðsynlegt að halda áfram samhfæingarferlinu á þessu sviði, innan rekstrarramma innra markaðarins, með því að styrkja enn frekar sameiginlegu reglurnar sem kveðið er á um í tilskipun 96/26/EB ⁽⁴⁾.
- 3) Vegna þróunar á farmflutningsmarkaðinum og rekstrarkrafna innra markaðarins er nauðsynlegt að færa út gildissvið tilskipunar 96/26/EB þannig að hún taki til tiltekinna flokka farmflytjenda sem stunda flutninga á vegum gegn þóknun eða gjaldi með ökutækjum með lága burðargetu í tonnum, svo sem sendiboðapjónustu, með fyrirvara um sérstaka undanþágu fyrir farmflutningafyrirtæki sem stunda staðbundna, styttri flutninga á vegum með ökutækjum með leyfilega hámarksþyngd á bilinu 3,5 til 6 tonn.

4) Gera þarf stífari kröfur um góðan orðstír, ekki síst með tilliti til umhverfisverndar og starfsábyrgðar.

5) Til að forðast ójafnvægi á markaðinum er nauðsynlegt, með tilliti til ákvæðanna um fullnægjandi fjárhagsstöðu, að fastsetja hærri lágmark fyrir tiltækt fjármagn og sjóði, og festa verðgildi evrunnar á fimm ára fresti gagnvart gjaldmiðlum þeirra aðildarríkja sem ekki eru þátttakendur í þriðja áfanga myntbandalagsins.

6) Að því er varðar ákvæði um starfshæfni er nauðsynlegt að umsækjendur meðal flutningsaðila á vegum færi sönnur á að þeir hafi hlotið samhfæða lágmarksþjálfun í sömu greinum og að þeir séu handhafar vottorða, sem gerð eru eftir sambærilegri fyrirmynd, sem votta menntun og hæfi, einkum á viðskiptasviðinu, samkvæmt samhfæðu lágmarki og á grundvelli samræmdra prófunaraðferða í öllum aðildarríkjunum. Í því skyni er einnig nauðsynlegt að samhfæfa tilteknar skipulagshliðar prófsins.

7) Þetta skal ekki hafa nein áhrif á rétt aðildarríkjanna til að skipuleggja skyldubundin undirbúningsnámskeið fyrir starfshæfnipróf fyrir þá umsækjendur sem taka það í fyrsta sinn og hafa fasta búsetu á yfirráðasvæðum þeirra.

8) Með fyrirvara um tilskipun 96/26/EB eru kunnáttustig, sem ber að taka tillit til við útgáfu vottorðs um menntun og hæfi, mismunandi frá einu aðildarríki til annars. Vegna þessa mismunar eru líkur á að innlendar ráðstafanir séu talsvert breytilegar innan þess ramma sem skilgreindur er í I. viðauka við téða tilskipun, einkum að því er varðar starfshæfni flutningsaðilanna, gæði þjónustunnar og umferðaröryggi.

9) Samþykkt ber að um takmarkaðan tíma og að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina sé aðildarríki heimilt að krefjast þess að einstaklingar, sem ekki hafa áður fengið vottorð um menntun og hæfi í aðildarríki en sem hafa staðist starfshæfnipróf í einu aðild-

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 277, 14.10.1998, bls. 17, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 169/1999 frá 26. nóvember 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 95, 24. 3. 1997, bls. 66 og Stjtið. EB C 324, 25. 10. 1997, bls. 6.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 287, 22. 9. 1997, bls. 21.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 17. júlí 1997 (Stjtið. EB C 286, 22. 9. 1997, bls. 224), sameiginleg afstaða ráðsins frá 17. mars 1998 (Stjtið. EB C 161, 27. 5. 1998, bls. 12) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 17. júní 1998 (Stjtið. EB C 210, 6. 7. 1998).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 124, 23. 5. 1996, bls. 1.

arríki á meðan þeir höfðu fasta búsetu í öðru aðildarríki, þar sem þeir hugðust gerast flutningsaðili á vegum í fyrsta skipti, þreyti aukapróf. Aukaprófið verður að taka til sviða þar sem innlendir þættir starfseminnar eru frábrugðnir samsvarandi þáttum í aðildarríkinu þar sem þeir stóðust prófið, hér er einkum átt við sérstaka innlenda þætti sem varða viðskipti, félagsmál, skattamál og tæknileg atriði og þætti sem tengjast skipulagi markaðarins og félagarétti.

- 10) Nauðsynlegt er að gera bráðabirgðaráðstafanir varðandi framkvæmd tilskipunar 96/26/EB í Austurríki, Finnlandi og Svíþjóð.
- 11) Nauðsynlegt er að kanna reglulega hvort flutningsaðilar með tilskilin leyfi uppfylli ennþá kröfur um góðan orðstír, fullnægjandi fjárhagsstöðu og starfs- hæfni.
- 12) Nauðsynlegt er að aðildarríkin komi á árangursríkum refsingum, sem eru í réttu hlutfalli við brot og hafa letjandi áhrif, í þágu snurðalausrar starfsemi innra markaðarins.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Tilskipun 96/26/EB er breytt sem hér segir:

1) Í 2. mgr. 1. gr.,

- komi eftirfarandi í stað fyrsta undirliðar:
- „— „starfsgrein farmflytjenda á vegum“: starfsemi fyrirtækis sem flytur vörur gegn þóknun eða gjaldi annaðhvort með vélknúnu ökutæki eða samtengdum ökutækjum,“
- bætist eftirfarandi undirliður við:

„— „föst búseta“: staðurinn þar sem einstaklingur býr að jafnaði, eða í að minnsta kosti 185 daga á hverju almanaksári, vegna persónulegra tengsla og atvinnutengsla eða, þegar um er að ræða einstaklinga sem hafa engin atvinnutengsl, vegna persónulegra tengsla sem sýna að einstaklingurinn er nátengdur staðnum þar sem hann býr.

Föst búseta einstaklings, sem hefur atvinnutengsl á öðrum stað en persónulegu tengslin og dvelur þar af leiðandi til skiptis á mismunandi stöðum í tveimur eða fleiri aðildarríkjum, telst vera þar sem hann hefur persónuleg tengsl, að því tilskildu að hann snúi aftur þangað með reglubundnu millibili. Þess er ekki krafist að einstaklingur dvelur í aðildarríki vegna tímabundinna verkefna. Háskólanám eða annað skólanám skal ekki fela í sér að föst búseta breytist.“

2) Í 2. gr.:

- komi eftirfarandi í stað 1. mgr.:

„1. Þessi tilskipun gildir ekki um fyrirtæki sem stunda farmflutninga á vegum með vélknúnum ökutækjum eða samtengdum ökutækjum með leyfilega hámarksþyngd allt að 3,5 tonnum. Aðildarríkin geta þó lækkað þessi mörk í öllum eða sumum greinum flutningastarfsemi.“

- verði núverandi texti 2. mgr. að 2. mgr. a og eftirfarandi undirgrein bætist við:

„b) Í tilviki fyrirtækja, sem stunda farmflutninga á vegum með ökutækjum með leyfilega hámarksþyngd á bilinu 3,5 til 6 tonn, geta aðildarríkin, eftir að hafa tilkynnt það framkvæmdastjórninni, veitt fyrirtækjum, sem stunda eingöngu staðbundna flutninga, undanþágu frá þessari tilskipun, eða hluta hennar, enda hafi þessir flutningar hverfandi áhrif á flutningsmarkaðinn vegna þess hve um er að ræða stuttar vegalengdir.“

3) Í 3. gr.:

- komi eftirfarandi í stað c-liðar 2. mgr.:

„c) hafa verið dæmdir fyrir alvarleg brot á gildandi reglum um:

- launa- og starfsskilyrði í greininni, eða
- farmflutninga eða farþegaflutninga á vegum, eftir því sem við á, einkum reglum um aksturs- og hvíldartíma ökumanna, mál og þyngd ökutækisins sem notað er, umferðaröryggi og öryggi ökutækis, umhverfisvernd og öðrum reglum er varða starfsábyrgð.“

- komi eftirfarandi í stað c-liðar 3. mgr.:

„c) Fyrirtækið verður að hafa tiltækt fjármagn og sjóði sem nema að minnsta kosti 9 000 evrum (EUR) þegar einungis eitt ökutæki er notað og að minnsta kosti 5 000 evrum (EUR) fyrir hvert ökutæki umfram það.

Að því er varðar þessa tilskipun, skal festa verðgildi evrunnar á fimm ára fresti gagnvart gjaldmiðlum þeirra aðildarríkja sem ekki eru þátttakendur í þriðja áfanga myntbandalagsins. Nota skal gengi fyrsta virka dags októbermánaðar sem birt er í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna. Það skal öðlast gildi frá 1. janúar á næstkomandi almanaksári.“

- komi eftirfarandi í stað d-liðar 3. mgr.:

„d) Að því er varðar undirliði a, b og c er lögbæru yfirvaldi heimilað að samþykkja eða krefjast, til sönnunar, staðfestingar eða tryggingar banka eða annarrar viðurkenndrar stofnunar. Heimilt er að veita slíka staðfestingu eða tryggingu í formi bankaábyrgðar, hugsanlega í formi veðs eða ábyrgðar, eða annarrar samsvarandi tryggingar.“

— komi eftirfarandi í stað 4. mgr.:

„4. a) Skilyrðið um starfshæfni felur í sér að viðkomandi búi yfir kunnáttu sem svarar til þjálfunarþrepsins sem kveðið er á um í I. viðauka í þeim greinum sem þar eru taldar upp. Starfshæfni skal staðfest með skyldubundnu skriflegu prófi en heimilt er að hafa til viðbótar munnlegt próf sem skipulagt skal með þeim hætti sem mælt er fyrir um í I. viðauka af yfirvaldi eða stofnun sérstaklega tilnefndri í þessu skyni af aðildarríkinu.

b) Aðildarríkjunum er heimilt að veita undanþágu frá prófi þeim umsækjendum sem sýnt geta fram á að minnsta kosti fimm ára starfsreynslu á sviði stjórnunar í flutningafyrirtæki, að því tilskildu að umsækjendurnir þreyti próf sem ákveðið skal nánar af aðildarríkjunum í samræmi við I. viðauka.

c) Aðildarríkin geta veitt handhöfum tiltekinna prófskírteina af æðri menntastigum, eða prófskírteina úr tækniskólum, undanþágu, þegar þessi prófskírteini eru til vitnis um haldgóða kunnáttu í þeim greinum sem taldar eru upp í I. viðauka og tilgreindar sérstaklega í þessu skyni, frá því að vera prófaðir í þeim greinum sem prófskírteinin taka til.

d) Framvísa verður vottorði, sem gefið er út af yfirvöldum eða þeim aðila sem um getur í a-lið, til sönnunar á starfshæfni. Vottorð þetta skal gert í samræmi við fyrirmynd að vottorði sem mælt er fyrir um í I. viðauka a.

e) Að því er varðar umsækjendur, sem hafa í hyggju að sinna að staðaldri og í reynd stjórnun fyrirtækja sem annast eingöngu innanlandsflutninga, er aðildarríkjunum heimilt að kveða á um að kunnáttan, sem ber að taka tillit til í því skyni að ákvarða starfshæfni, skuli aðeins taka til greina sem tengjast innanlandsflutningum. Í því tilviki skal tekið fram í vottorði um menntun og hæfi, en fyrirmynd að því er að finna í I. viðauka a við þessa tilskipun, að handhafi þess búi yfir starfshæfni til að sinna að staðaldri og í reynd stjórnunarstörfum í fyrirtækjum sem annast

flutninga eingöngu innan aðildarríkisins sem gaf út vottorðið.

f) Að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina, er aðildarríki heimilt að krefjast þess af hverjum þeim, sem er handhafi vottorðs um menntun og hæfi, sem gefið er út af lögbæru yfirvaldi í öðru aðildarríki eftir 1. október 1999, á meðan hann hafði fasta búsetu í fyrrgreinda aðildarríkinu, að hann þreyti aukapróf sem skipulagt er af yfirvaldi eða stofnun sem sérstaklega er tilnefnd í þessu skyni af fyrrgreinda aðildarríkinu. Aukaprófið skal taka til þeirrar sérstöku kunnáttu sem tengist innlendum þáttum starfsemi farmflytjenda á vegum í fyrrgreinda aðildarríkinu.

Þessi liður skal gilda í þrjú ár frá 1. október 1999. Ráðinu er heimilt, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar og samkvæmt reglum sáttmálans, að framlengja þetta tímabil að hámarki um fimm ár. Liðurinn skal eingöngu gilda um einstaklinga sem ekki höfðu enn fengið téð vottorð í aðildarríki þegar þeir fengu vottorð um menntun og hæfi við þær aðstæður sem um getur í fyrstu undirgrein.“

4) Í 5. gr.:

— bætist eftirfarandi undirliður við 1. mgr.:

„— 1. janúar 1995, að því er varðar Austurríki, Finnland og Svíþjóð,“

— bætist eftirfarandi undirliður við í fyrstu undirgrein 2. mgr. á eftir undirliðnum sem hefst á orðunum „— 2. október 1989“:

„— 31. desember 1994 og fyrir 1. janúar 1997, að því er varðar Austurríki, Finnland og Svíþjóð,“

— bætist eftirfarandi undirliður við í 2. mgr. í lok fyrstu undirgreinar á eftir undirliðnum sem hefst á orðunum „— 1. júlí 1992“:

„— 1. janúar 1997, að því er varðar Austurríki, Finnland og Svíþjóð,“

— bætist eftirfarandi málsgrein við:

„3. a) Öll fyrirtæki, sem hafa tilskilin leyfi til að stunda flutningastarfsemi á vegum fyrir 1. október 1999, skulu, að því er varðar ökutækjaflotann sem þau reka á þeim degi, uppfylla ákvæði 3. mgr. 3. gr. eigi síðar en 1. október 2001.

Fyrirtækin skulu, samt sem áður, fullnægja skilyrðum 3. mgr. 3. gr. að því er varðar hvers kyns viðbætur við flota sína eftir 1. október 1999.

- b) Fyrirtæki, sem stunda farmflutninga á vegum fyrir 1. október 1999 með ökutækjum með leyfilega hámarksþyngd á bilinu 3,5 til 6 tonn, skulu uppfylla skilyrði 3. mgr. 3. gr. eigi síðar en 1. október 2001.“

- 5) Í 1. mgr. 6. gr. bætast eftirfarandi undirgreinar við:

„Aðildarríki skulu tryggja að lögbær yfirvöld kanni reglulega og að minnsta kosti á fimm ára fresti að fyrirtækin uppfylli ennþá kröfur um góðan orðstír, fullnægjandi fjárhagsstöðu og starfshæfni.

Sé kröfunni um fullnægjandi fjárhagsstöðu ekki fullnægt, þegar könnunin fer fram, er yfirvöldum heimilt, gefi aðrar fjárhagsaðstæður fyrirtækisins ástæðu til að ætla, á grundvelli fjárhagsáætlunar, að kröfum um fullnægjandi fjárhagsstöðu verði aftur fullnægt til frambúðar, að gefa frekari frest, þó ekki lengur en til eins árs.“

- 6) Í 7. gr.:

- komi eftirfarandi í stað upphafsorðanna í 1. mgr.: „1. Ef erlendir farmflytjendur eða aðilar sem stunda farþegaflutninga á vegum, eftir því sem við á, hafa brotið reglur ...“
- falli núverandi 2. mgr. niður og núverandi 3. mgr. verði að nýrri 2. mgr.

- 7) Í 8. gr.:

- falli orðin „og að ekki hafi komið til gjaldþrots“ niður í 2. mgr.
- falli síðasti málslíður niður í 4. mgr.

- 8) Í 3. mgr. 10. gr. komi dagsetningin, sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein 1. mgr. 2. gr. í þessari tilskipun, í stað dagsetningarinnar 1. janúar 1990,

- 9) Eftirfarandi greinar bætist við á eftir 10. gr.:

„10. gr. a

Aðildarríkin skulu samþykkja fyrirkomulag refsinga vegna brota á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að þessum refsingum sé beitt.

Refsingar, sem er kveðið á um með þessum hætti, skulu vera árangursríkar, í réttu hlutfalli við brot og hafa letjandi áhrif.

10. gr. b

Frá og með 1. október 1999 skulu aðildarríkin viðurkenna sem nægilega sönnun fyrir starfshæfni vottorð sem eru í samræmi við fyrirmynd að vottorði sem fram kemur í I. viðauka a og gefin eru út af yfirvaldi eða stofnun sem sérstaklega er tilnefnd í þessu skyni af sérhverju hinna aðildarríkjanna.“

- 10) Í stað I. viðauka komi I. viðauki við þessa tilskipun og við bætist I. viðauki a í II. viðauka við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. október 1999. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 1. október 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

C. EINEM

forseti.

*I. VIÐAUKI**„I. VIÐAUKI***I. SKRÁ YFIR ATRIÐI SEM UM GETUR Í 4. MGR. 3. GR.**

Kunnáttan, sem aðildarríkjunum ber að taka tillit til við opinbera viðurkenningu á starfshæfni, verður að minnsta kosti að taka til þeirra atriða sem talin eru upp hér á eftir fyrir farmflutninga á vegum annars vegar og farþegaflutninga á vegum hins vegar. Umsækjendur meðal farmflytjenda og aðila sem sjá um farþegaflutninga, verða að búa yfir því stigi kunnáttu og hagnýtrar færni í þessum atriðum sem nauðsynlegt er til að geta stjórnað flutningafyrirtæki.

Lágmarkskunnátta má ekki vera, eins og bent er á hér á eftir, minni en sem nemur 3. þrepi í fyrirmyndinni að þjálfunarþrepum sem mælt er fyrir um í viðaukanum við ákvörðun 85/368/EBE ⁽¹⁾, þ.e.a.s. þjálfunarþrepi sem fæst með skyldunámi ásamt annaðhvort starfsþjálfun og viðbótarsérþjálfun eða annarri þjálfun á framhaldsskólastigi.

A. Einkamálaréttur*Farm- og farþegaflutningar á vegum*

Umsækjandi verður einkum:

1. að þekkja helstu gerðir samninga sem notaðir eru í flutningum á vegum og réttindi og skyldur sem af þeim leiðir;
2. að vera fær um að gera lagalega gildan flutningssamning, einkum að því er varðar flutningsskilmála;

Farmflutningar á vegum

3. að vera fær um að leggja mat á bótakröfu frá umbjóðanda sínum vegna taps eða skaða á farmi meðan á flutningi stendur eða vegna seinkunar á afhendingu og skilja hvaða áhrif slík krafa hefur á samningsbundna ábyrgð hans;
4. að þekkja reglur og skyldur sem leiðir af samningnum um samkomulag í millilandaflutningum á farmi á vegum;

Farþegaflutningar á vegum

5. að vera fær um að leggja mat á kröfu frá umbjóðanda sínum vegna meiðsla á farþegum eða skaða á farangri þeirra sem orsakast af slysi meðan á flutningi stendur eða bótakröfu vegna seinkana og skilja hvaða áhrif slík krafa hefur á samningsbundna ábyrgð hans.

B. Verslunarréttur*Farm- og farþegaflutningar á vegum*

Umsækjandi verður einkum:

1. að þekkja skilmála og formsatriði sem mælt er fyrir um að kunna þurfi skil á til að stunda atvinnugreinina, almennar skyldur sem hvíla á flutningsaðilum (skrasetningu, bókhald o.s.frv.) og afleiðingar gjaldþrots;
2. að búa yfir viðeigandi þekkingu á hinum ýmsu gerðum verslunarfélaga og reglum um stofnun þeirra og rekstur.

C. Löggjöf á sviði félagsmála*Farm- og farþegaflutningar á vegum*

Umsækjandi verður einkum:

1. að þekkja hlutverk og starfsemi ýmissa félagslegra stofnana sem tengjast flutningum á vegum (stéttarfélag, samstarfsráða, trúnaðarmanna á vinnustöðum, vinnueftirlitsmanna o.s.frv.);

⁽¹⁾ Ákvörðun ráðsins 85/368/EBE frá 16. júlí 1985 um samannburð á kröfum um starfsmenntun og hæfi milli aðildarríkja Evrópubandalagsins (Stjtið. EB L 199, 31. 7. 1985, bls. 56).

2. að þekkja skyldur vinnuveitanda að því er varðar almannatryggingar;
3. að þekkja reglur um verksamninga fyrir hina ýmsu flokka launþega sem starfa hjá flutningafyrirtækjum (form samninga, skyldur samningsaðila, vinnuskilyrði og vinnutíma, launað leyfi, launakjör, samningsbrot o.s.frv.);
4. að þekkja ákvæði reglugerðar (EBE) nr. 3820/85 (1) og reglugerðar (EBE) nr. 3821/85 (2) og hagnýtt fyrirkomulag við beitingu þessara reglugerða.

D. Löggjöf á sviði skattamála

Farm- og farþegaflutningar á vegum

Umsækjandi verður einkum að þekkja reglur um:

1. virðisaukaskatt á flutningaþjónustu;
2. þungaskatt á bifreiðar;
3. skatta á tilteknar gerðir farmflutningabíla ásamt vegatollum og mannvirkjagjöldum;
4. tekjuskatt.

E. Viðskipta- og fjárhagsstjórnun fyrirtækis

Farm- og farþegaflutningar

Umsækjandi verður einkum:

1. að þekkja lög og viðteknar venjur í sambandi við notkun ávísana, víxla, skuldabréfa, greiðslukorta og annarra greiðsluleiða og -aðferða;
2. að þekkja hina ýmsu lánsmöguleika (bankalán, bankaábyrgðir, ábyrgðarskuldbindingar, veðlán, eignarleigu, leigu, kröfukaup o.s.frv.) ásamt gjöldum og skyldum þeim sem af þeim leiðir;
3. að vita hvað efnahagsreikningur er, hvernig hann er upp byggður og hvernig á að túlka hann;
4. að geta lesið úr og túlkað rekstrarreikning;
5. að geta metið arðsemi og fjárhagsstöðu fyrirtækis, einkum á grundvelli kennitalna úr ársreikningum;
6. að geta útbúið fjárhagsáætlun;
7. að þekkja kostnaðarþætti fyrirtækis síns (fastakostnað, beinan kostnað, hreint veltufé, afskriftir o.s.frv.) og geta reiknað út kostnað á ökutæki, á kílómetra, á ferð eða á tonn;
8. að geta gert skipurit yfir starfsmenn fyrirtækisins í heild og sett saman vinnuáætlanir o.s.frv.;
9. að þekkja grundvallaratriði markaðssetningar, auglýsingastarfsemi og almannatengsla, þ.m.t. sölukynningar í flutningaþjónustu og gerð viðskiptamannaskráa o.s.frv.;
10. að þekkja hinar ýmsu gerðir váttrygginga sem tengjast flutningum á vegum (skaðabótaskyldutryggingar, slysa-/líftryggingar, skaða- og farangurstryggingar) og þá ábyrgð og skyldur sem af þeim leiðir;
11. að þekkja notkun mismunandi gerða rafrænna gagnaflutninga í flutningum á vegum;

Farmflutningar á vegum

12. að geta beitt reglunum um gerð vörureikninga í farmflutningaþjónustu á vegum og þekkja þýðingu og áhrif „Incoterms“;
13. að þekkja ýmsar tegundir stoðþjónustu við flutningastarfsemi, hlutverk þeirra, verkefni og, þar sem við á, réttarstöðu þeirra;

⁽¹⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3820/85 frá 20. desember 1985 um samhæfingu tiltekinnar löggjafar á sviði félagsmála er varðar flutninga á vegum (Stjtið. EB L 370, 31. 12. 1985, bls. 1).

⁽²⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3821/85 frá 20. desember 1985 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum (Stjtið. EB L 370, 31. 12. 1985, bls. 8). Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1056/97 (Stjtið. EB L 154, 12. 6. 1997, bls. 21).

Farþegaflutningar á vegum

14. að geta beitt reglum um fargjöld og verðlagningu í almennum og einkareknum farþegaflutningum;
15. að geta beitt reglum um gerð vörureikninga í farþegaflutningaþjónustu á vegum.

F. Markaðsaðgangur*Farm- og farþegaflutningar á vegum*

Umsækjandi verður einkum:

1. að þekkja reglur, sem gilda um starfsgreinina flutningar gegn þóknun eða gjaldi, leigu atvinnuökutækja og undirverktakastarfsemi, einkum reglur um opinbert skipulag starfsgreinarinnar, aðgang að henni, leyfi til flutninga á vegum innan og utan bandalagsins, eftirlit og viðurlög;
2. að þekkja reglur um hvernig stofna skuli fyrirtæki um flutninga á vegum;
3. að þekkja hin ýmsu skjöl sem krafist er í rekstri flutningaþjónustu á vegum og geta tekið upp eftirlitsaðferðir til að tryggja að samþykkt skjöl er tengjast hverjum flutningum, einkum þau sem varða ökutækið, ökumanninn, farminn og farangurinn, séu geymd bæði í ökutækinu og á athafnasvæði fyrirtækisins;

Farmflutningar á vegum

4. að þekkja reglur um skipulag farmflutningamarkaðsins, meðferð farms og skipulag;
5. að þekkja formsatriði í sambandi við að fara yfir landamæri, hlutverk og gildissvið T-skjala og TIR-skirteina og skyldur þær og ábyrgð sem leiðir af notkun þeirra;

Farþegaflutningar á vegum

6. að þekkja reglur um skipulag á markaði farþegaflutninga á vegum;
7. að þekkja reglur um stofnun fyrirtækja um flutningaþjónustu á vegum og geta gert flutningsáætlanir.

G. Tæknistaðlar og tæknilegar hliðar rekstursins*Farm- og farþegaflutningar á vegum*

Umsækjandi verður einkum:

1. að þekkja reglur um þyngd og mál ökutækja í aðildarríkjunum og verklag sem skal viðhaft við óvenjulega flutninga sem ekki falla undir þessar reglur;
2. að geta valið ökutæki og íhluta þeirra (undirvagn, vél, girakerfi, hemlakerfi o.s.frv.) í samræmi við þarfir fyrirtækisins;
3. að þekkja formsatriði sem tengjast gerðarviðurkenningu, skrásetningu og tæknilegu eftirliti með ökutækjunum;
4. að skilja hvaða ráðstafanir verður að gera til að draga úr hávaða og koma í veg fyrir loftmengun frá útblæstri ökutækja;
5. að geta gert áætlanir um reglubundið viðhald ökutækja og búnaðar þeirra.

Farmflutningar á vegum

6. að þekkja hinar ýmsu gerðir búnaðar til meðferðar á farni og fermingar (gaffallokur, gáma, vörubretti o.s.frv.) og að geta viðhaft verklag og gefið fyrirmæli um fermingu og affermingu (hvernig dreifa eigi farni, hlaða honum, stafla, festa, skorða o.s.frv.).
7. að þekkja ýmis konar tækni við samsetta flutninga, svo sem flutning á opnum járnbrautarvögnum og ekjuferjum;

8. að geta viðhaft rétt verklag og farið að reglunum um flutning á hættulegum farmi og úrgangi, einkum þeim sem leiðir af tilskipun 94/55/EB (1), tilskipun 96/35/EB (2) og reglugerð (EBE) nr. 259/93 (3);
9. að geta viðhaft rétt verklag og farið að reglunum um flutning á matvælum sem eru viðkvæm fyrir skemmdum, einkum þeim sem leiðir af samningnum um millilandaflutninga á matvælum sem eru viðkvæm fyrir skemmdum og um sérstakan búnað sem nota á til slíkra flutninga (ATP);
10. að geta viðhaft rétt verklag og farið að reglum um flutning á lifandi dýrum.

H. Umferðaröryggi

Farm- og farþegaflutningar á vegum

Umsækjandi verður einkum:

1. að vita hvaða starfshæfni er krafist af ökumönnum (ökuskirteinis, læknisvottorða, hæfnisskirteina o.s.frv.);
2. að geta gert nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að ökumenn virði umferðarreglur, bönn og takmarkanir sem eru í gildi í hinum ýmsu aðildarríkjum (varðandi hámarkshraða, forgang, reglur um hvar má stöðva ökutæki og leggja þeim, ljósanotkun, umferðamerki o.s.frv.);
3. að geta útbúið fyrirmæli fyrir ökumenn um öryggiseftirlit, annars vegar með ástandi ökutækja, búnaði þeirra og farmi og hins vegar með forvörnum sem ber að gera;
4. að geta sett reglur um hvað beri að gera ef slys ber að höndum og gert rástafanir til að koma í veg fyrir að slys eða alvarleg umferðarlagabrot endurtaki sig;

Farþegaflutningar á vegum

5. að þekkja í grundvallaratriðum vegakerfi aðildarríkjanna.

II. FYRIRKOMULAG PRÓFSINS

1. Aðildarríki skulu skipuleggja skyldubundið, skriflegt próf, og er þeim heimilt að hafa til viðbótar munnlegt próf, til að staðfesta hvort umsækjendur meðal flutningsaðila hafa náð því kunnáttustigi sem krafist er í greinunum sem taldar eru upp í I. hluta, einkum færni í að nota þau áhöld og þá tækni sem þeim tengjast og í að annast viðkomandi stjórnunar- og samræmingarvinnu.
  - a) Skyldubundna, skriflega prófið skiptist í tvo hluta, þ.e.a.s.:
    - skriflegar spurningar sem annað hvort eru fjölvalspurningar (með fjórum mögulegum svörum hver), spurningar sem krefjast beins svars eða blanda af báðum kerfum,
    - skriflegar æfingar/verkefni.Lágmarkslengd hvers hluta prófsins eru tvær klukkustundir.
  - b) Sé munnlegt próf skipulagt er aðildarríki heimilt að kveða á um að til þess að taka það verði viðkomandi að hafa staðist skriflega prófið.
2. Skipuleggi aðildarríkin einnig munnlegt próf verða þau að fastsetja vægi prófhlutanna þriggja, og má enginn þeirra hafa minna vægi en 25% og enginn meira en 40% af heildareinkunn.

Skipuleggi aðildarríkin aðeins skriflegt próf verða þau að fastsetja vægi hvers prófhluta, en enginn þeirra má hafa minna vægi en 40% og enginn meira en 60% af heildareinkunn.
3. Umsækjendur verða að ná samanlagt úr prófunum meðaleinkunn sem nemur að lágmarki 60% af heildareinkunn, og ekki fá undir 50% af mögulegri heildareinkunn í hverju prófi fyrir sig. Aðildarríki er aðeins heimilt að lækka hlutfall þeirrar einkunnar úr 50% í 40% í einu prófi“.

(¹) Tilskipun ráðsins 94/55/EB frá 21. nóvember 1994 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum (Stjtið. EB L 319, 12. 12. 1994, bls. 7). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/86/EB (Stjtið. EB L 335, 24. 12. 1996, bls. 43).

(²) Tilskipun ráðsins 96/35/EB frá 3. júní 1996 um tilnefningu og starfsmenntun og hæfi öryggisráðgjafa við flutninga á hættulegum farmi á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtið. EB L 145, 19. 6. 1996, bls. 10).

(³) Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93 frá 1. febrúar 1993 um umsón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu (Stjtið. EB L 30, 6. 12. 1993, bls. 1). Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 120/97 (Stjtið. EB L 22, 24. 1. 1997, bls. 14).

II. VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI a

EVRÓPUBANDALAGIÐ

(Þykkur gulbrúnn pappír — Snið: DIN A4)

(Texti skal vera á einu eða fleiri opinberum tungumálum aðildarríkisins sem gefur vottorðið út)

Einkennisstafir viðkomandi aðildarríkis ⁽¹⁾Heiti lögbærs yfirvalds eða stofnunar ⁽²⁾VOTTORÐ UM MENNTUN OG HÆFI TIL INNANLANDS- [OG
MILLILANDA-] ⁽³⁾ FARMFLUTNINGA [FARÞEGAFLUTNINGA] ⁽³⁾

Nr. ...

⁽²⁾ ..... staðfestir hér með:

- a) að ⁽⁴⁾ .....
fædd(ur) í ..... hinn .....
hefur staðist prófið (ár: .....; tímabil .....) ⁽⁵⁾ sem veitir vottorð um menntun og hæfi til innanlands-
[og millilanda-] ⁽³⁾ farmflutninga [farþegaflutninga] ⁽³⁾ í samræmi við ⁽⁶⁾ .....
- b) að einstaklingurinn, sem um getur í a-lið, er hæfur til starfa sem krefjast faglegrar þekkingar hjá fyrirtækjum sem annast
farmflutninga [eða farþegaflutninga] ⁽³⁾:
— og annast eingöngu innanlandsflutninga ⁽³⁾,
— og annast millilandaflutninga ⁽³⁾,

Vottorð þetta er nægileg sönnun fyrir starfshæfni, eins og um getur í 1. mgr. 10. gr. tilskipunar ráðsins 96/26/EB frá 29. apríl 1996 um aðgang að starfsgrein farmflytjenda á vegum og starfsgrein aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskráttinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi sem á að auðvelda þessum aðilum að neyta staðfesturéttarins í innanlands- og millilandaflutningum.

Gefið út í ..... , hinn .....

..... ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Einkennisstafir ríkisins: (B) Belgía, (DK) Danmörk, (D) Þýskaland, (GR) Grikkland, (E) Spánn, (F) Frakkland, (IRL) Írland, (I) Ítalía, (L) Lúxemborg, (NL) Holland, (A) Austurríki, (P) Portúgal, (FIN) Finnland, (S) Svíþjóð, (UK) Breska konungsríkið.

⁽²⁾ Yfirvald eða stofnun fyrirfram tilnefnd af hverju aðildarríki Evrópubandalagsins í því skyni að gefa út þetta vottorð.

⁽³⁾ Stríkið yfir það sem ekki á við.

⁽⁴⁾ Kenninamn og eiginnöfn; fæðingarsaður og fæðingardagur.

⁽⁵⁾ Nánari upplýsingar um prófið.

⁽⁶⁾ Tilvísun í ákvæði landslaga sem samþykkt hafa verið á þessu sviði í samræmi við téða tilskipun.

⁽⁷⁾ Undirskrift og stimpill lögbærs yfirvalds eða stofnunar sem gefur út vottorðið.

2001/EES/11/17

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 170/1999****frá 26. nóvember 1999****um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 33/97 frá 29. maí 1997⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/52/EB frá 26. maí 1999 um aðlögun að tækni framförum á tilskipun ráðsins 96/96/EB um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi bætist við í lið 16a (tilskipun ráðsins 96/96/EB) í XIII. viðauka við samninginn:

„, eins og henni var breytt með:

– **399 L 0052:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/52/EB frá 26. maí 1999 (Stjtið. EB L 142, 5.6.1999, bls. 26).“

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 1999/52/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 27. nóvember 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 26. nóvember 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

N. v. Liechtenstein

formaður.

(¹) Stjtið. EB L 270, 2.10.1997, bls. 19 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 41, 2.10.1997, bls. 1.

(²) Stjtið. EB L 142, 5.6.1999, bls. 26.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 1999/52/EB**frá 26. maí 1999****um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 96/96/EB um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 96/96/EB frá 20. desember 1996 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 7. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Í fyrstu ökutækja- og olíuáætluninni ⁽²⁾ var bent á að mælikvarðar fyrir viðhald vélknúinna ökutækja eru mikilvægur þáttur að því er varðar áhrif umferðar á gæði andrúmslofts.
- 2) Í lið 8.2 í II. viðauka tilskipunar 96/96/EB eru tilgreindar þær prófanir sem skal framkvæma við reglubundið eftirlit til að ganga úr skugga um að viðhald ökutækja sé fullnægjandi.
- 3) Í lið 8.2.2 í II. viðauka tilskipunar ráðsins 92/55/EEB ⁽³⁾ er mælt fyrir um að frá 1. janúar 1996 þurfi að prófa þéttleika útblástursreyks frá dísilknúnum ökutækjum með skammvinnri hröðun, þar sem snúningshraði hreyfilsins er aukinn gegn hverfitregðu hans.
- 4) Með þessari tilskipun er komið á fót tæknilegri aðlögun sem mun bæta prófanir á útblæstri dísilknúinna ökutækja.
- 5) Frekari vinnu verður að inna af hendi við þróun annars konar prófunaraðferða við athugun á viðhaldsástandi dísilknúinna ökutækja, einkum er varðar smáagnir og NO_x.
- 6) Ákvæði þessarar tilskipunar eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum í tilskipun um aksturshæfni vélknúinna ökutækja sem komið var á fót samkvæmt 8. gr. tilskipunar 96/96/EB.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 96/96/EB er breytt sem hér segir:

Í stað liðar 8.2.2 í II. viðauka komi eftirfarandi:

„8.2.2. Vélknúin ökutæki með þrýstikveikjuhreyfla (dísilhreyfla):

a) Reykþéttni útblásturslofts sem mæla skal við hröðun (frá hægagangi og upp í marksnúningshraða, án álags) í hlutlausum gír og með tengslin virk.

b) Formeðhöndlun ökutækis:

1. Ökutæki má prófa án formeðhöndlunar en af öryggisástæðum ætti ávallt að ganga úr skugga um að vélin sé heit og í viðunandi ásigkomulagi.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 142, 5.6.1999, bls. 26, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 170/1999 frá 26. nóvember 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 17.2.1997, bls. 1.

⁽²⁾ Áætlun þriggja aðila, olíu- og bílaiðnaðarins og Evrópunefndar um þjónustu, sem miðar að því að prófa staðla fyrir útblástur ökutækja og staðla fyrir gæði eldsneytis fyrir árið 2000.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 225, 10.8.1992, bls. 68.

2. Engu ökutæki skal hafna nema það hafi fengið formeðhöndlun samkvæmt eftirfarandi kröfum, með þeim undantekningum sem tilteknar eru í 5. tölulið d-liðar.
3. Vélin skal vera orðin heit, sem dæmi skal hitinn á vélarolífunni vera að minnsta kosti 80°C þegar hann er mældur með nema í olíukvarðarörinu, eða vera við eðlilegan ganghita ef hann er lægri eða vélarblokkinn vera að minnsta kosti jafnheit og þegar hiti hennar er mældur miðað við innrautt geislunarstig. Ef þessi mæling er óhagkvæm, vegna lögunar ökutækis, má komast að því eftir öðrum leiðum hver eðlilegur ganghiti vélarinnar er, til dæmis með því að setja kæliviftu vélarinnar í gang.
4. Útblásturskerfi skal hreinsa með að minnsta kosti þremur hröðunarferlum eða annarri samsvarandi aðferð.

c) Prófunaraðferð:

1. Sjónræn skoðun á þeim hlutum útblásturskerfis ökutækisins sem máli skipta til að ganga úr skugga um að hvergi gæti leka.
2. Vélin og hverfipjappa, ef hún er tengd, skal vera í lausagangi áður en hvert og eitt hröðunarferli hefst. Þegar um er að ræða þung dísilknúin ökutæki þýðir þetta að bíða þarf í að minnsta kosti 10 sekúndur eftir að eldsneytisgjöfinni hefur verið sleppt.
3. Við upphaf hvers hröðunarferlis verður að gefa eldsneytið alveg í botn og óslitið (á innan við einni sekúndu), en ekki harkalega, til að ná fram hámarksafköstum eldsneytisðællunar.
4. Á meðan á hröðunarferli stendur verður vélin að ná markhraða eða, þegar um er að ræða ökutæki með sjálfskiptingu, þeim hraða sem framleiðandinn tiltekur eða, ef þær upplýsingar liggja ekki fyrir, tveimur þriðju af markhraðanum áður en eldsneytisgjöfinni er sleppt. Hægt er að hafa eftirlit með þessu til dæmis með því að fylgjast með vélarhraðanum eða með því að leyfa nægum tíma að líða milli þess að eldsneyti er fyrst gefið inn og þar til því er hætt, en það ættu að vera að minnsta kosti tvær sekúndur ef um er að ræða ökutæki sem tilheyra 1. og 2. flokki í I. viðauka.

d) Viðmiðunarmörk:

1. Þéttnistigið má ekki fara yfir það stig sem skráð er á plötuna samkvæmt tilskipun ráðsins 72/306/EEB ⁽²⁾.
2. Ef þessar upplýsingar liggja ekki fyrir eða ef lögbær yfirvöld aðildarríkis ákveða að nota þær ekki til viðmiðunar eru viðmiðunargildi gleypnistuðulsins eftirfarandi: hámarksgleypnistuðull fyrir:
  - dísilknúar vélar með innsogi = 2,5 m⁻¹,
  - dísilknúar vélar með hverfipjöppu = 3,0 m⁻¹

eða sambærileg gildi ef notuð eru tæki af annarri gerð en þau sem notuð eru við EB-gerðarviðurkenningu.

3. Ökutæki sem eru skráð eða tekin í notkun í fyrsta sinn fyrir 1. janúar 1980 eru undanþegin þessum kröfum.
4. Ökutækjum skal því aðeins hafna ef reiknað meðaltal þriggja síðustu hröðunarferla hið minnsta er hærra en viðmiðunarmörkin. Þetta má reikna út með því að taka ekki með í reikninginn þær mælingar sem víkja verulega frá mældu meðaltalinu eða með niðurstöðum annarra tölfræðiútreikninga sem taka tillit til dreifingar í mælingum. Aðildarríkin mega takmarka hámarksfjölda prófunarferla.

5. Til að forðast óþarfar prófanir geta aðildarríkin, með undantekningu frá ákvæðum 4. töluliðar d-liðar í lið 8.2.2, hafnað ökutækjum sem eru með verulega hærri mæligildi en viðmiðunarmörkin segja til um eftir færri en þrjú hröðunarferli eða eftir hreinsunarferlin (eða samsvarandi) sem tiltekin eru í 3. tölulið b-liðar. Til að forðast óþarfar prófanir geta aðildarríkin að sama skapi, með undantekningu frá ákvæðum 4. töluliðar d-liðar í lið 8.2.2 samþykkt ökutæki sem eru með verulega lægri mæligildi en viðmiðunarmörkin segja til um eftir færri en þrjú hröðunarferli eða eftir hreinsunarferli (eða samsvarandi) eins og tiltekið er í 3. tölulið b-liðar.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. október 2000. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 26. maí 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neil KINNOCK

framkvæmdastjóri.

2001/EES/11/18

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 171/1999

frá 26. nóvember 1999

um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 25/97 frá 30. apríl 1997⁽¹⁾.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/569/EB frá 28. júlí 1999 um grunnfæribreytur fyrir undirkerfi stjórn- og merkjakerfis samevrópska háhraðajámbrautakerfisins⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 37a (tilskipun ráðsins 96/48/EB) í XIII. viðauka við samninginn:

„37b. **399 D 0569:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/569/EB frá 28. júlí 1999 um grunnfæribreytur fyrir undirkerfi stjórn- og merkjakerfis samevrópska háhraðajámbrautakerfisins (Stjtið. EB L 216, 14.8.1999, bls. 23), eins og hún var leiðrétt með Stjtið. EB L 236, 7.9.1999, bls. 38.“

2. gr.

Fullgiltur texti ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 1999/569/EB, eins og hún var leiðrétt með Stjtið. EB L 236, 7.9.1999, á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi þann 27. nóvember 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 26. nóvember 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

N. v. Liechtenstein

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 242, 4.9.1997, bls. 74 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 37, 4.9.1997, bls. 74.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 216, 14.8.1999, bls. 23, eins og hún var leiðrétt með Stjtið. EB L 236, 7.9.1999, bls. 38.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR frá 28. júlí 1999

um grunnfæribreytur fyrir undirkerfi stjórn- og merkjakerfis samevrópska háhraðajárnbrautakerfisins

(tilkynnt með númeri C(1999) 2475)

(1999/569/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAG-
ANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 96/48/EB frá 23. júlí 1996
um rekstrarsamhæfi samevrópska háhraðajárnbrauta-
kerfisins ⁽¹⁾, einkum 21. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Á fundi, sem haldinn var 10. júlí 1997 í nefndinni sem komið var á fót samkvæmt 21. gr. tilskipunar 96/48/EB, vöktu Svíar máls á vanda sem tengist tíðni og geislun skilflatar aflflutnings frá jörð í lest sem nefnist Eurobalise.
- 2) Evrópusamtök um rekstrarsamhæfi járnbrauta (AEIF) staðfestu á fundi, sem haldinn var 16. október 1997, að Eurobalise-skilflöturinn er grunnfæribreyta fyrir undirkerfi stjórn- og merkjakerfisins.
- 3) Fulltrúar AEIF lögðu fram greiningu á fundi nefndarinnar sem haldinn var 19. febrúar 1998 og nokkur aðildarríki fóru þess á leit að gerð yrði samantekt yfir öll þau tíðnisvið sem eru nauðsynleg fyrir undirkerfi stjórn- og merkjakerfis.
- 4) Nauðsynlegt er að forðast allar truflanir á tíðnisviði ECPT PR 27 fjarskiptabúnaðar (sbr. ákvörðun ERC frá 7. mars 1996), án þess þó að dregið sé samtímis úr aflflutningi.

5) Áríðandi er að ákvarða gildin fyrir Eurobalise-skilflötinn og GSM-R fjarskiptaleið frá jörð í lest svo að prófunaráætlunum ERTMS-verkefnisins sé ekki teft í tvísýnu, en það myndi tefja fyrir því að hægt yrði að taka í notkun ýmsar járnbrautir samevrópska háhraðajárnbrautakerfisins.

6) Þessi ákvörðun hefur engin áhrif á merkjakerfi sem þegar eru í notkun, svo framarlega sem þau hafa ekki verið tekin aftur í notkun eftir endurskipulagningu. AEIF mun þurfa að taka tillit til núverandi kerfis við samningu á tækniforskrift fyrir rekstrarsamhæfi (TSI) að því er varðar „stjórn- og merkjakerfi“.

7) Tilmæli T/R 25-09 E (samþykkt í Chester 1990, endurskoðuð í Búdapest 1995) tengdust sértíðnum fyrir járnbrautir á 900 MHz tíðnisviðinu. Ákvörðun starfshóps ECPT um FM tengdist Eurobalis (samþykkt í Tallinn 1998) og endurskoðun á tilmælum 70/03 í kjölfarið.

8) Ákvæði þessarar ákvörðunar eru í samræmi við álit nefndar um tilskipun 96/48/EB.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

I. gr.

Tíðnin sem notuð er við aflflutning í vita (úr lest) af Eurobalise-gerð skal vera 27,095 MHz og styrkur geislunar í 10 metra fjarlægð skal vera minni en 42 dBμ A/m.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 216, 14.8.1999, bls. 23, eins og hún var leiddrétt með Stjtið. EB L 236, 7.9.1999, bls. 38, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 171/1999 frá 26. nóvember 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(¹) Stjtið. EB L 235, 17.9.1996, bls. 6.

2. gr.

Tíðnisviðin, sem notuð eru fyrir GSM-R fjarskiptaleiðir úr lest í jörð, skulu vera 876-880 MHz og 921/925 MHz frá jörð í lest.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildar-ríkjanna.

Gjört í Brussel 28. júlí 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neil KINNOCK

framkvæmdastjóri.

2001/EES/11/19

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 172/1999**

frá 26. nóvember 1999

**um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn
um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 86. og 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Bókun 31 við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 22/1999 frá 26. febrúar 1999⁽¹⁾.
- 2) Við hæfi er að útvíkka samstarf aðila að samningnum og fella inn í hann annan áfanga aðgerðaráætlunar bandalagsins um starfsmenntun „Leonardo da Vinci“ (ákvörðun ráðsins 1999/382/EB⁽²⁾).
- 3) Því ber að breyta bókun 31 við samninginn í því skyni að fyrrnefnt aukið samstarf geti hafist 1. janúar 2000.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 4. gr. við bókun 31 við samninginn:

1. Eftirfarandi liður komi aftan við málsgrein 2b:

„2c. EFTA-rikin skulu, frá og með 1. janúar 2000, taka þátt í eftirfarandi áætlun bandalagsins:

- **399 D 0382:** Ákvörðun ráðsins 1999/382/EB frá 26. Apríl 1999 um að koma á fót öðrum áfanga aðgerðaráætlunar bandalagsins um starfsmenntun „Leonardo da Vinci“ (Stjtið. EB L 146, 11.6.1999, bls. 33).“

2. Eftirfarandi komi í stað textans í 3. mgr.:

„Fjárframlög EFTA-rikjanna til áætlanna og aðgerðanna, sem um getur í 1. mgr., 2. mgr. og málsgreinum 2a, 2b og 2c., skulu vera í samræmi við a-lið 1. mgr. 82. gr.“

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi þann 29. febrúar 2000, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

Hún kemur til framkvæmda 1. janúar 2000.

3. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 26. nóvember 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

N. v. Liechtenstein

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 148, 22.6.2000, bls. 47 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 28, 22.6.2000, bls. 254.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 146, 11.6.1999, bls. 33.

ÁKVÖRDUN RÁÐSINS**frá 26. apríl 1999****um að koma á fót öðrum áfanga aðgerðaáætlunar bandalagsins um starfsmenntun „Leonardo da Vinci“(*)**

(1999/382/EB)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 127. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Í stofnsáttmála Evrópubandalagsins er mælt fyrir um að aðgerðir bandalagsins skuli meðal annars stuðla að þróun góðrar menntunar og starfsmenntunar.
- 2) Ráðið kom á fót aðgerðaáætlun, með ákvörðun 94/819/EB ⁽⁴⁾, til framkvæmdar stefnu Evrópubandalagsins um starfsmenntun. Rétt er að tryggja, á grundvelli fenginnar reynslu af þeirri áætlun, að aukið verði við hana að teknu tilliti til þess árangurs sem náðst hefur til þessa.
- 3) Leiðtogaráðið viðurkenndi, á aukafundi sínum um atvinnumál sem var haldinn í Lúxemborg 20. og 21. nóvember 1997, að símenntun og starfsmenntun

geti verið góður stuðningur við stefnu aðildarríkjanna í atvinnumálum í þá veru að auka atvinnumöguleika, aðlögunarhæfni og framtakssemi og til að stuðla að jöfnum tækifærum.

- 4) Fólki á öllum aldri og í öllum atvinnugreinum ætti að hafa aðgang að símenntun, ekki einungis vegna tæknibreytinga heldur einnig vegna þess hve vinnandi fólki hefur fækkað hlutfallslega.

- 5) Í orðsendingu sinni „Til þekkingar í Evrópu“ setti framkvæmdastjórnin fram tillögur sínar um að byggja upp evrópskt menntasvið þar sem hægt væri að ná markmiðinu um símenntun og starfsmenntun og tilgreindi hvers konar ráðstafanir þyrfti að þróa á vettvangi bandalagsins þar sem stefnt væri að millilandasamstarfi og sem væri þannig skipulagt að aukinn ávinningur yrði af aðgerðum aðildarríkjanna en um leið væri tekið fullt tillit til dreifðisreglunnar og einföldum aðferðum beitt.

- 6) Í hvítbók sinni „Kennsla og nám – leiðin til þekkingarsamfélagsins“ lætur framkvæmdastjórnin í ljós að með tilkomu þekkingarsamfélags sé stuðlað að því að afla nýrrar þekkingar og þar með hvatt til þess að nota hvert tækifæri til þess að læra. Í grænbók sinni „Menntun, starfsmenntun, rannsóknir – hindranir á hreyfanleika milli landa“ dró framkvæmdastjórnin fram þá kosti sem hreyfanleiki hefur í för með sér fyrir fólki og samkeppni í bandalaginu.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 146, 11.6.1999, bls. 33, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 172/1999 frá 26. nóvember 1999 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 309, 9.10.1998, bls. 9.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 410, 30.12.1998, bls. 6.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 5. nóvember 1998 (Stjtið. EB 359, 23.11.1998, bls. 59), sameiginleg afstaða ráðsins frá 21. desember 1998 (Stjtið. EB C 49, 22.2.1999, bls. 65) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 23. mars 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 340, 29.12.1994, bls. 8.

- 7) Ráðstafanir, sem eru gerðar samkvæmt þessari áætlun, eiga að þjóna þeim tilgangi að auka gæði, hvetja til nýsköpunar og ýta undir það að áhersla sé lögð á Evrópuþáttinn í starfsmenntunarkerfum og -venjum með það fyrir augum að hvetja til símenntunar. Við framkvæmd þessarar áætlunar skal leggja áherslu á að vinna gegn mismunum í hvaða mynd sem er, þar á meðal kynþáttamisrétti og útlendingahatri. Sérstaklega ber að gæta að því að afmá hvers konar misrétti og ójöfnuð, þar á meðal gagnvart fötlðu fólki, og að stuðla að því að karlar og konur fái sömu tækifæri.
- 8) Nauðsynlegt er að tryggja, á öllum stigum, að aðgerðir, sem eru framkvæmdar innan ramma þessarar ákvörðunar, séu í réttu samhengi og til fyllingar öðru framtaki á vegum bandalagsins til að auka ávinning af aðgerðum bandalagsins.
- 9) Lítil og meðalstór fyrirtæki og handverksfyrirtæki ættu að koma meira að framkvæmd þessarar áætlunar vegna þess hve miklu hlutverki þau gegna við að skapa og halda við störfum og við þróun starfsmenntunar.
- 10) Framkvæmdastjórnin leitast við, í samvinnu við aðildarríkin, að tryggja að aðgerðir samkvæmt þessari áætlun séu í samhengi við og til fyllingar stefnu bandalagsins að öðru leyti, svo og öðrum gerningum og aðgerðum bandalagsins, einkum með tilliti til Félagsmálasjóðs Evrópu, með því að auðvelda yfirfærslu og miðlun, í víðum skilningi, á nýstárlegum leiðum og aðferðum sem eru þróaðar samkvæmt þessari áætlun. Framkvæmdastjórnin leitast við, í félagi við aðila vinnumarkaðarins, að koma á samstarfi um þessa áætlun og starfsemi sem tengist skoðanaskiptum um félagsleg málefni í bandalaginu.
- 11) Í samningnum um Evrópska efnahagssvæðið (EES-samningnum) er kveðið á um nánari samvinnu á sviði menntunar, starfsmenntunar og æskulýðsmála milli Evrópubandalagsins og aðildarríkja þess annars vegar og þeirra ríkja í Fríverslunarsamtökum Evrópu (EFTA), sem eiga aðild að Evrópska efnahagssvæðinu (EFTA-/EES-löndin), hins vegar.
- 12) Gera skal ráðstafanir til að eftirtaldir aðildar geti tekið þátt í þessari áætlun: samstarfslöndin í Mið- og Austur-Evrópu í samræmi við skilyrðin sem eru sett í Evrópusamningnum, í viðbótarbókunum við þá og í

ákvörðunum viðkomandi aðildarráða; Kýpur með sömu skilyrðum og þeim sem gilda um EFTA-/EES-löndin á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við málsmæðferð sem samið verður um við það land; og Malta og Tyrkland á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við sáttmálann.

- 13) Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu vinna saman að því að láta fara fram eftirlit og mat á þessari áætlun með jöfnu millibili til þess að hægt sé að gera breytingar, einkum á forgangi framkvæmdar ráðstafananna.
- 14) Í þessari ákvörðun er að finna fjárhagsviðmiðun í skilningi 2. liðar yfirlýsingar Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 6. mars 1995 ⁽¹⁾ fyrir allt tímabilið sem áætlunin er í gildi en þetta hefur þó ekki áhrif á valdsvið fjárveitingavaldsins eins og það er skilgreint í sáttmálanum.
- 15) Aðildarríkin geta ekki náð markmiðum fyrirhugaðra aðgerða varðandi framkvæmd starfsmenntunarstefnu á vettvangi bandalagsins nægilega vel vegna þess hve samstarf í starfsmenntun er flókið og því er auðveldara að ná þeim á vettvangi bandalagsins, í samræmi við dreiffræðis- og meðalhófsregluna, eins og fram kemur í 3. gr. b í sáttmálanum, vegna aðgerða og ráðstafana bandalagsins sem ná yfir landamæri. Þessi ákvörðun takmarkast við lágmarksaðgerðir sem eru nauðsynlegar til að ná þessum markmiðum og gengur ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná þeim.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Áætluninni komið á fót

1. Með þessari ákvörðun er komið á fót öðrum áfanga aðgerðaáætlunar til framkvæmdar stefnu Evrópubandalagsins um starfsmenntun, Leonardo da Vinci-áætlunarnar, sem hér á eftir er nefnd „áætlunin“.

2. Þessari áætlun skal komið til framkvæmda á tímabilinu frá 1. janúar 2000 til 31. desember 2006.

3. Þessi áætlun á að stuðla að framgangi þekkingar í Evrópu með þróun evrópsks samstarfs á sviði menntunar og starfsmenntunar. Hún á að styðja við stefnu aðildarríkjanna á sviði símenntunar og við uppbyggingu þekkingar, færni og hæfni sem er líkleg til að auka virkni borgaranna og atvinnuöguleika þeirra.

4. Þessi áætlun á að styðja við og koma til viðbótar aðgerðum af hálfu aðildarríkjanna og innan þeirra jafnframt því að virða að fullu ábyrgð þeirra á innihaldi og skipulagi starfsmenntunar og margbreytileika þeirra með tilliti til tungumáls og menningar.

⁽¹⁾ Stjúd. EB C 102, 4.4.1996, bls. 4.

2. gr.

Markmið áætlunarinnar

1. Tilgangurinn með þessari áætlun er að þróa gæði og nýsköpun með áherslu á Evrópuþáttinn í starfsmenntunarkerfum og -venjum á grundvelli millilandasamstarfs innan ramma markmiðanna sem eru sett fram í 127. gr. sáttmálans. Markmiðin með áætluninni skulu vera:

- a) að auka færni og hæfni fólks, einkum ungs fólks, í undirstöðuatriðum starfsmenntunar á öllum stigum. Þessu er meðal annars hægt að ná með verklegri starfsmenntun og námi á námssamningi með það fyrir augum að auka atvinnuþögn og auðvelda faglega aðlögun og enduraðlögun;
- b) að auka gæði og aðgang að stöðugri starfsmenntun og þögn á að sækja sér færni og hæfni alla ævina með það fyrir augum að auka og þróa aðlögunarhæfni, einkum með það í huga að samtvinnu tæknilegar og skipulagslegar breytingar;

nýstárlegar aðferðir við ráðgjöf og leiðbeiningar eru sérstaklega mikilvægar með tilliti til þess að ná markmiðunum sem eru sett fram í a- og b-lið og verður stutt við slíka starfsemi;

- c) að styðja og efla framlag starfsmenntunar til framvindu í nýsköpun með það fyrir augum að auka samkeppnishæfni og framtakssemi, einnig með tilliti til nýrra atvinnutækifæra. Í þessu sambandi skal gefa því sérstakan gaum að koma á samvinnu milli starfsmenntunarstofnana, þar á meðal háskóla og fyrirtækja, einkum lítilla og meðalstórra fyrirtækja.

2. Við framkvæmd markmiðanna, sem eru sett fram í 1. mgr., skal gefa sérstakan gaum að þeim sem standa höllum fæti á vinnumarkaðnum, þar á meðal fötluðu fólki, að starfsaðferðum sem auðvelda aðgang þeirra að þjálfun, að því að auka jafnrétti, að jöfnum tækifærum kvenna og karla og því að berjast gegn misrétti.

3. gr.

Ráðstafanir í bandalaginu:

1. Markmiðum þessarar áætlunar ber að ná með eftirfarandi ráðstöfunum, en innihaldi og aðferðum við beitingu þeirra er lýst í viðaukunum og geta þær tengst:

- a) stuðningi við hreyfanleika fólks milli landa, sem fer í starfsmenntun, sérstaklega ungs fólks, og þeirra sem standa að starfsmenntun („hreyfanleiki“);
- b) stuðningi við tilraunaverkefni sem byggja á samstarfi milli landa með nýsköpun og gæði starfsmenntunar að leiðarljósi („tilraunaverkefni“);
- c) eflingu tungumálakunnáttu, þar á meðal á tungumálum sem hafa litla útbreiðslu og eru óvída kennd og skilningi

á mismunandi menningu í tengslum við starfsmenntun („tungumálakunnátt“);

- d) stuðningi við að þróa samstarfsnet milli landa til að auðvelda gagnkvæm skipti á reynslu og góðum starfsháttum („millilandanet“);
  - e) þróun og uppfærslu heimilda með stuðningi við kannanir og greiningu, því að vinna og uppfæra sambærileg gögn, að ástunda og miðla góðum starfsháttum og umfangsmiklum upplýsingaskiptum („heimildir“).
2. Þegar ráðstafanirnar, sem um getur í 1. mgr., eru gerðar skal vera möguleiki á sérstökum stuðningi við millilandaaðgerðir vegna kynningar og notkunar upplýsinga- og fjarskiptatækni í starfsmenntun.

4. gr.

Aðgangur að áætluninni

Þessi áætlun skal vera opin öllum opinberum aðilum og/eða einkaaðilum og stofnunum, sem eiga hlut að starfsmenntun, með þeim skilyrðum og samkvæmt því fyrirkomulagi við framkvæmdina sem eru tilgreind í viðaukanum, einkum:

- a) starfsmenntaskólum, -miðstöðvum og -stofnunum á öllum stigum, þar á meðal háskólum;
- b) rannsóknarmiðstöðvum og –stofnunum;
- c) fyrirtækjum, einkum litlum og meðalstórum fyrirtækjum og handverksfyrirtækjum eða fyrirtækjum í eigu hins opinbera eða í einkaeign, þar á meðal þeim sem eiga hlut að starfsmenntun;
- d) atvinnugreinasamtökum, þar á meðal verslunarráðum, o.s.frv.;
- e) aðilum vinnumarkaðarins;
- f) staðbundnum og svæðisbundnum stofnunum og samtökum;
- g) samtökum sem eru ekki rekin í hagnaðarskyni, sjálfbærðisráðgjöf og óopinberum stofnunum.

5. gr.

Framkvæmd áætlunarinnar og samstarf við aðildarríkin

1. Framkvæmdastjórnin skal tryggja að aðgerðir bandalagsins, sem falla undir þessa áætlun, séu framkvæmdar.

2. Aðildarríkin skulu:

— gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja, með viðeigandi skipulagi, samræmingu og samþættingu á stjórnun þessarar áætlunar og að markmiðum hennar sé fylgt eftir með þátttöku allra sem eiga hlut að starfsmenntun í samræmi við innlendar starfsvenjur,

- sjá til þess að veittar séu viðeigandi upplýsingar og kynning að því er varðar aðgerðir þessarar áætlunar,
- gera nauðsynlegar aðgerðir til að tryggja skilvirka framkvæmd þessarar áætlunar,
- leitast við, eftir því sem kostur er, að gera þær ráðstafanir sem þau telja nauðsynlegar og æskilegar til að ryðja úr vegi hindrunum á þátttöku í þessari áætlun.

3. Framkvæmdastjórnin skal í samstarfi við aðildarríkin:

- annast framkvæmd þeirra aðgerða sem er lýst í viðaukunum og byggja á því sem áunnist hefur í fyrsta áfanga þessarar áætlunar og með frumkvæði bandalagsins á sviði starfsmenntunar;
- tryggja að aðgerðir, sem eru þróaðar innan ramma fyrsta áfanga þessarar áætlunar, falli vel saman við þær aðgerðir sem verða framkvæmdar í öðrum áfanga.

6. gr.

Sameiginlegar ráðstafanir

Liður í því ferli að byggja upp þekkingu í Evrópu getur verið það að framkvæma ráðstafanirnar, sem gert er ráð fyrir í þessari áætlun, sem sameiginlegar ráðstafanir, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 7. gr., ásamt skyldum áætlunum og aðgerðum bandalagsins, einkum á sviði menntunar og æskulýðsmála.

7. gr.

Nefndin

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem skipuð er tveimur fulltrúum frá hverju aðildarríki undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

2. Nefndin skal skila álit á eftirfarandi atriðum:

- a) almennum viðmiðunarreglum um framkvæmd þessarar áætlunar og fjárstuðning sem bandalagið veitir;
- b) árlegri starfsáætlun vegna framkvæmdar aðgerða þessarar áætlunar, þar á meðal forgangi, þeim í þemaaðgerðum og sameiginlegum aðgerðum og tillögum bandalagsins að verkefnavali, að meðtöldum þeim sem teljast til sameiginlegra ráðstafana;
- c) árlegri fjárhagsáætlun og því hvernig fé er skipt milli aðgerða og einnig sameiginlegum ráðstöfunum, hliðarráðstöfunum og verkefnum evrópskra samtaka;
- d) viðmiðunum sem eru notaðar við leiðbeinandi skiptingu fjár milli aðildarríkjanna vegna fyrirhugaðra aðgerða samkvæmt valaðferð A (III. þáttur I. viðauka);
- e) fyrirkomulagi við eftirlit og mat á áætluninni og við miðlun og yfirfærslu niðurstaðna.

3. Að því er varðar atriðin sem um getur í 2. mgr. leggur fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álit sínu á drögnum innan þeirra tímamarka sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitid skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

4. a) Framkvæmdastjórnin skal samþykkja ráðstafanir sem öðlast gildi þegar í stað.

b) Séu þessar ráðstafanir hins vegar ekki í samræmi við álit nefndarinnar skal framkvæmdastjórnin tilkynna ráðinu um þær án tafar. Ef svo ber undir,

- skal framkvæmdastjórnin fresta framkvæmd ráðstafananna, sem hún hefur ákveðið að gera, um allt að tvo mánuði frá dagsetningu tilkynningarinnar,

- er ráðinu heimilt að taka aðra ákvörðun með auknum meirihluta innan þeirra tímamarka sem um getur í síðasta undirliði.

5. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar skal ráðfæra sig við nefndina um öll önnur málefni sem varða framkvæmd áætlunarinnar. Ef svo ber undir leggur fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álit sínu á drögnum innan þeirra tímamarka sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er, með atkvæðagreiðslu ef þörf krefur.

Álitid skal skráð í fundargerð; þar að auki hefur hvert aðildarríki rétt til að láta bóka afstöðu sína í fundargerðina.

Framkvæmdastjórnin skal taka ítrasta tillit til álits nefndarinnar. Henni ber að greina nefndinni frá því með hvaða hætti álit hennar var haft til hliðsjónar.

6. Nefndin setur sér reglur um málsmæðferð.

7. Framkvæmdastjórnin skal, í samvinnu við nefndina, koma á reglubundnu og skipulegu samstarfi við þær nefndir sem er komið á fót vegna framkvæmdar áætlana Evrópubandalagsins um menntun og æskulýðsmál.

8. Til að tryggja samræmi þessarar áætlunar og annarra ráðstafana, sem um getur í 9. gr., skal framkvæmdastjórnin gefa nefndinni upplýsingar með jöfnu millibili um frumkvæði bandalagsins á sviði menntunar, starfsmenntunar og æskulýðsmála, þar á meðal samstarf við lönd utan bandalagsins og alþjóðastofnanir.

8. gr.

Aðilar vinnumarkaðarins

Með fyrirvara um málsmeðferð, sem er lýst í 3., 4. og 5. mgr. 7. gr., er framkvæmdastjórninni heimilt að ráðfæra sig við nefndina um öll málefni sem varða beitingu þessarar ákvörðunar.

Þegar slíkt samráð er haft skal framkvæmdastjórnin, á grundvelli tillagna frá aðilum vinnumarkaðarins í bandalaginu, tilnefna fulltrúa frá aðilum vinnumarkaðarins, sem eru jafnmargir fulltrúum aðildarríkjanna, til að taka þátt í vinnu nefndarinnar sem áheyrnarfulltrúar.

Þeir skulu hafa rétt til að láta bóka afstöðu sína í fundargerðina.

9. gr.

Samræmi og fylling

1. Framkvæmdastjórnin skal, í samvinnu við aðildarríkin, sjá til þess að aðgerðir samkvæmt þessari áætlun séu í samræmi við og til fyllingar stefnu bandalagsins að öðru leyti og að það sama gildi um aðra gerninga og aðgerðir bandalagsins, einkum með tilliti til Félagsmálasjóðs Evrópu, sérstaklega á sviði menntunar, starfsmenntunar, æskulýðsmála, rannsókna og tækniþróunar og nýsköpunar.

2. Þegar ráðstafanir samkvæmt þessari áætlun eru framkvæmdar skulu framkvæmdastjórnin og aðildarríkin taka tillit til þess forgangs sem var ákveðinn í viðmiðunarreglum um atvinnumál sem ráðið samþykkti sem lið í samræmdri stefnumörkun um atvinnumál.

3. Framkvæmdastjórnin leitast við, í félagi við aðila vinnumarkaðarins, að samræmi sé á milli þessarar áætlunar og skoðanaskipta um félagsleg málefni í bandalaginu, einnig innan sérstakra atvinnugreina.

4. Við framkvæmd þessarar áætlunar skal framkvæmdastjórnin njóta aðstoðar Evrópumíðstöðvar fyrir þróun starfsmenntunar (CEDEFOP) í samræmi við fyrirkomulagið sem mælt er fyrir um í reglugerð (EBE) nr. 337/75 ⁽¹⁾ um stofnun þeirrar miðstöðvar. Með sama hætti, á svæðum sem þar sem við á, skal framkvæmdastjórnin hlutast til um að koma á samræmi við Evrópsku starfsmenntunarstofnunina eins og tilgreint er í reglugerð (EBE) nr. 1360/90 ⁽²⁾.

5. Framkvæmdastjórnin skal greina ráðgjafarnefndinni um starfsmenntun frá framvindu áætlunarinnar með jöfnu millibili.

10. gr.

Þátttaka EFTA-/EES-landanna, samstarfsríkjanna í Mið- og Austur-Evrópu (CEEC), Kýpur, Möltu og Tyrklands

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 39, 13.2.1975, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 354/95 (Stjtið. EB L 41, 23.2.1995, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 131, 23.4.1990, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1572/98 (Stjtið. EB L 206, 23.7.1998, bls. 1).

Eftirtöldum aðilum er frjálst að taka þátt í þessari áætlun:

- EFTA-/EES-löndunum í samræmi við skilyrðin sem eru sett í EES-samningnum,
- samstarfslöndunum í Mið- og Austur-Evrópu í samræmi við skilyrðin sem eru sett í Evrópusamningunum, í viðbótarbókunum við þá og í ákvörðunum viðkomandi samstarfsráða,
- Kýpur með sömu skilyrðum og gilda um EFTA-/EES-löndin á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við málsmeðferð sem semja ber um við það land,
- Möltu og Tyrklandi á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við ákvæði sáttmálsins.

11. gr.

Alþjóðlegt samstarf

Innan ramma þessarar áætlunar, og í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2., 3. og 4. mgr. 7. gr., skal framkvæmdastjórnin auka samstarf sitt við þriðju lönd og við lögbærar alþjóðastofnanir.

12. gr.

Fjármögnun

1. Fjárhagsviðmiðunin fyrir framkvæmd áætlunarinnar er 1 150 milljón evrur á tímabilinu 2000 til 2006.

2. Árlegar fjárveitingar skulu háðar samþykki fjárveitingavaldsins og rúmast innan ramma fjárhagsáætlunarinnar.

13. gr.

Eftirlit og mat

1. Framkvæmdastjórnin skal hafa reglulegt eftirlit með þessari áætlun í samstarfi við aðildarríkin.

Það eftirlit nær yfir skýrslurnar sem um getur í 4. mgr. og sérstaka starfsemi.

2. Framkvæmdastjórnin skal meta framkvæmd þessarar áætlunar með jöfnu millibili í samstarfi við aðildarríkin í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2., 3. og 4. mgr. 7. gr. og á grundvelli viðmiðana sem eru settar í samstarfi við aðildarríkin. Meginmarkmiðið er að meta skilvirkni og árangur aðgerða sem eru framkvæmdar borið saman við markmiðin sem stefnt er að með 2. gr. Matið skal einnig ná til miðlunar árangurs af aðgerðum þessarar áætlunar, góðra starfshátta og áhrifa áætlunarinnar í heild borið saman við markmiðin.

Matið skal einnig ná til þess að kanna hvort aðgerðir samkvæmt þessari áætlun og aðgerðir, sem eru framkvæmdar samkvæmt stefnu, gerningum eða aðgerðum bandalagsins að öðru leyti, séu til fyllingar hver annarri.

Í samræmi við viðmiðanirnar, sem eru settar samkvæmt málsmæðferðinni sem er lýst í 2., 3. og 4. mgr. 7. gr., skal fara fram óháð mat utanaðkomandi aðila, með jöfnu millibili, á árangrinum af aðgerðum bandalagsins.

3. Taka skal niðurstöður eftirlits og mats til greina við framkvæmd þessarar áætlunar.

4. Aðildarríkin skulu, eigi síðar en 31. desember 2003 annars vegar og 30. júní 2007 hins vegar, leggja fram skýrslu hjá framkvæmdastjórninni um framkvæmd og skilvirkni þessarar áætlunar og áhrif hennar á starfsmenntakerfi og fyrirkomulag í aðildarríkjunum. Í þessum skýrslum skal einnig taka tillit til aukins jafnréttis og jafnra tækifæra kvenna og karla.

5. Framkvæmdastjórnin skal leggja fyrir Evrópuþingið, ráðið og efnahags- og félagsmálanefndina:

- fyrstu bráðabirgðaskýrslu um upphaflega framkvæmd þessarar áætlunar eigi síðar en 30. júní 2002,
- aðra bráðabirgðaskýrslu um framkvæmd þessarar áætlunar eigi síðar en 30. júní 2004,
- orðsendingu um framhald þessarar áætlunar eigi síðar en 31. desember 2004; í þeirri orðsendingu getur verið viðeigandi tillaga eftir því sem við á,
- lokaskýrslu um framkvæmd þessarar áætlunar eigi síðar en 31. desember 2007.

14. gr.

Gildistaka

Ákvörðun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Gjört í Lúxemborg 26. apríl 1999.

Fyrir hönd ráðsins,

J. FISCHER

forseti.

I. VIÐAUKI

AÐGERDIR OG RÁÐSTAFANIR BANDALAGSINS

I. ÞÁTTUR: ALMENNAR MEGINREGLUR

1. Markmiðin, sem eru sett fram í 2. gr. ákvörðunarinnar, verða framkvæmd með samstarfi milli landa þar sem lagðar eru fram tillögur að aðgerðum á grundvelli ráðstafana bandalagsins sem lýst er í 2. mgr. 3. gr.
2. Hver tillaga, sem lögð er fram í samstarfi milli landa, skal miða að því að ná einu eða fleiri markmiðum áætlunarinnar og í henni skal tilgreina þá ráðstöfun eða ráðstafanir sem fyrirhugað er að framkvæma í því skyni að ná markmiðum hennar. Leggja má fram tillögur að starfsemi sem samþættir ýmsar ráðstafanir samkvæmt 1. mgr. 3. gr. og á þann hátt sem nefndin, sem um getur í 7. gr. ákvörðunarinnar, ákveður. Að frátöldum ráðstöfunum 1 (hreyfanleiki) og 3 (tungumálakunnátta), sem er lýst í II. þætti, skal hver tillaga vera frá aðilum frá að minnsta kosti þremur þátttökulöndum og skal að minnsta kosti eitt þeirra vera aðildarríki Evrópusambandsins. Sé um að ræða tillögur um verkefni samkvæmt ráðstöfunum 1 og 3 skal hver tillaga vera frá aðilum frá að minnsta kosti tveimur þátttökulöndum og skal að minnsta kosti annað þeirra vera aðildarríki Evrópusambandsins.
3. Þegar bandalagið leitar eftir tillögum skilgreinir það forgang markmiða, tímaáætlun, skilyrði fyrir framlagningu tillagna, almennar viðmiðanir um rétt til stuðnings, einkum þegar um er að ræða samstarf milli landa, mat á verkefnum og valaðferðir. Í leiðbeinandi tímaáætlun skulu vera innifalin árleg tímamörk bandalagsins fyrir afhendingu, val og samþykki verkefnaumsókna.

Fyrsta beiðni um tillögur gildir í þrjú ár. Önnur beiðni um tillögur verður gerð árið 2002 og gildir í tvö ár, sú þriðja árið 2004 og gildir í tvö ár, á grundvelli bráðabirgðaskýrslanna sem um getur í 5. mgr. 13. gr. ákvörðunarinnar.

Framkvæmdastjórnin birtir beiðnir bandalagsins um tillögur eftir að hafa leitað álits nefndarinnar sem um getur í 7. gr. ákvörðunarinnar.
4. Í tillögum um aðgerðir skulu sett markmið koma greinilega fram, aðferðir við framkvæmd, árangur sem búist er við, kerfi til að meta raunverulegan árangur, áætlanir um miðlun og hverjir styrkþegar og samstarfsaðilar eru og hvernig og að hve miklu leyti þessir aðilar eru þátttakendur, einnig fjárframlag þeirra og áætlaður tími sem vinnan tekur.
5. Hægt er að senda inn tillögur á þeim tímabilum sem eru tilgreind fyrir hvert ár í beiðni um tillögur. Valið er úr tillögum að minnsta kosti einu sinni á ári í samræmi við málsmæðferðina sem er skilgreind í III. þætti.
6. Aðildarríkin munu gera viðeigandi ráðstafanir til að stuðla að skoðanaskiptum milli þátttakenda í þessari áætlun og þátttakenda í áætlunum um menntun og æskulýðsmál.
7. Fjármuni, sem aðilar að verkefnum leggja sjálfir fram, má undir engum kringumstæðum taka af öðru fé sem bandalagið hefur lagt fram.

II. ÞÁTTUR: RÁÐSTAFANIR

1. Hreyfanleiki

Stuðningur við verkefni sem byggjast á hreyfanleika milli landa fyrir fólk sem fer í starfsmenntun, sérstaklega fyrir ungt fólk og kennara

Framkvæmdastjórnin styður eftirfarandi aðgerðir:

- a) undirbúning og framkvæmd millilandaverkefna með námsdvöl fyrir:

— fólk sem stundar nám í undirstöðuatriðum starfsmenntunar og dvelur að jafnaði þrjár vikur til nýu mánuði á starfsmenntunarstofnunum og í fyrirtækjum. Dvölin er óaðskiljanlegur hluti af starfsmenntunaráætlun fyrir fólkið sem á í hlut,

- námsmenn (dvöl í þrjá til tólf mánuði í fyrirtækjum),
- unga starfsmenn og fólk sem er nýtskrifað úr skólum (dvöl í tvo til tólf mánuði á starfsmenntunarskólunum og í fyrirtækjum).

Í þessari dvöl skal, ef unnt er, meta þá færni og hæfni sem er aflað meðan á dvölinni stendur samkvæmt venju í heimalandinu.

Námsdvöl getur einnig átt sér stað innan ramma verkefna sem eru hluti af „dvöl í öðru Evrópulandi vegna verklegrar starfsmenntunar og á námssamningum“ í skilningi ákvörðunar 1999/51/EB⁽¹⁾.

Millilandaverkefni með námsdvöl fyrir fólk, sem fær starfsmenntun þar sem lítil og meðalstór fyrirtæki og handverksfyrirtæki hýsa starfsemina, fá sérstakan fjárstuðning með skilyrðum sem er lýst hér á eftir;

b) skipulagningu skiptiverkefna milli landa:

- milli fyrirtækja annars vegar og starfsmenntunarfyrirtækja eða háskóla hins vegar sem er beint að stjórnendum mannafla hjá fyrirtækjum og þeim sem skipuleggja og stjórna starfsmenntunaráætlunum, einkum kennurum og sérfræðingum í atvinnuráðgjöf,
- fyrir kennara og leiðbeinendur á sviði tungumálakunnáttu (milli fyrirtækjageirans annars vegar og sérhæfðra starfsmenntaskóla á sviði tungumála, þar á meðal háskóla, eða starfsmenntunarskólana hins vegar).

Skipti á þessum markhópum munu standa yfir í eina til sex vikur að hámarki;

c) Evrópumíðstöð fyrir þróun starfsmenntunar getur skipulagt námsheimsóknir fyrir þá sem sjá um starfsmenntun sem snertir þemu að tillögu framkvæmdastjórnarinnar.

Millilandaverkefni með námsdvöl og skiptiverkefni geta staðið yfir í tvö ár. Vegna framkvæmdar námsdvalar- og skiptiverkefna skal nefndin, sem um getur í 7. gr. ákvörðunarinnar, gera ráðstafanir um sérstaka aðstoð við fatlaða þátttakendur.

Fjármögnun

Fjárframlag bandalagsins til millilandaverkefna með námsdvöl og skiptiverkefna, sem falla undir þessa ráðstöfun, má ekki fara yfir 5 000 evrur á hvern styrkþega vegna námsdvalar- eða skiptiverkefnis og hámark slíks framlags skal svara til hámarkslengdar sem er tilgreind í a- og b-lið. Fara má yfir þessa hámarksupphæð ef um fatlaða þátttakendur er að ræða.

Vegna þessarar ráðstöfunar úthlutar framkvæmdastjórnin árlega hverju aðildarríki fjárhæð sem er ákveðin í samræmi við málsmæðferðina sem er lýst í II. viðauka.

Allt að 10% af þeirri fjárhæð verður varið, í samræmi við málsmæðferð sem er samþykkt innan viðkomandi stjórnskipulags, til að styðja:

- verkefnisstjórnir lítilla og meðalstórra fyrirtækja sem leggja fram sína fyrstu umsókn vegna áætlunarinnar. Upphæðin má ekki fara yfir 500 evrur fyrir hverja verkefnisstjórn,
- allar verkefnisstjórnir sem hafa komið á fót markhóp eins og getið er í a-lið. Upphæðin sem er varið til kennslufræði-, menningar- og málarslegs undirbúnings þess markhóps má ekki fara yfir 200 evrur fyrir hverja námsdvöl sem stendur skemur en í þrjá mánuði eða 500 evrur fyrir námsdvöl sem stendur lengur en í þrjá mánuði, þó aldrei hærri en 25 000 evrur fyrir hverja verkefnisstjórn.

Þessi upphæð leggst við upphæðina sem rennur til sendingarstofnunarinnar vegna stjórnar og eftirlits með millilandaverkefnum með námsdvöl.

Skipulagsstjórnin getur nýtt ónýtta hluta þessarar úthlutunar í öðrum hluta sömu ráðstöfunar. Greina verður framkvæmdastjórninni frá slíkum tilfærslum.

2. Tilraunaverkefni

Stuðningur við tilraunaverkefni milli landa til að þróa og yfirfæra nýsköpun og gæði starfsmenntunar, þar á meðal aðgerðir sem miða að því að nota upplýsinga- og fjarskiptatækni í starfsmenntun

Bandalagið styður hönnun, þróun, prófanir og mat á tilraunaverkefnum milli landa með það fyrir augum að þróa og/eða miðla nýsköpun í starfsmenntun.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 17, 22.1.1999, bls. 45.

Slík tilraunaverkefni milli landa geta tengst gæðapróun í starfsmenntun, þróun nýrra aðferða við starfsmenntun og starfsráðgjöf í tengslum við símenntun.

Tilraunaverkefni milli landa geta einnig miðað að því að:

- þróa notkun upplýsinga- og fjarskiptatækni í aðgerðum og gögnum til starfsmenntunar,
- auka aðgang fólks, sem aflar sér starfsmenntunar, að nýjum tækjum, þjónustu og gögnum til starfsmenntunar þar sem upplýsinga- og fjarskiptatækni er notuð,
- styðja þróun millilandaneta og fjarkennsluneta til starfsmenntunar með notkun upplýsinga- og fjarskiptatækni (margmiðlunarefni, vefsetur, netsendingar o.s.frv.),
- hanna, prófa og staðfesta nýjar starfsmenntunarleiðir sem hafa skapast vegna nýrra starfsaðstæðna (t.d. fjarvinnslu).

Stuðningur bandalagsins við verkefni samkvæmt þessari ráðstöfun stendur til boða í allt að þrjú ár.

Þemaaðgerðir

Veittur verður sérstakur stuðningur við fáein þemaverkefni sem sérstakur áhugi er á í bandalaginu, til dæmis:

- þróun nýrra aðferða við að efla gagnsæi með áherslu á nýjar aðferðir við vottun eða faggildingu þeirrar verkfærni og sérþekkingar sem fæst á vinnustað,
- aðgerðir til að styðja stefnu og frumkvæði aðildarríkis sem miðar að því að sjá þeim sem standa höllum fæti á vinnumarkaðnum fyrir nægilegri færni, einkum ungu, ómenntuðu fólki og fólki sem þarf endurmenntun við,
- þróun evrópsks fyrirkomulags við starfsleiðbeiningar, ráðgjöf og starfsmenntun í viðskiptatengdri þjónustu.

Fjármögnun

Bandalagið getur lagt fram allt að 75% af styrkhæfum kostnaði við tilraunaverkefni milli landa, en þó aldrei meira en 200 000 evrur á ári fyrir hvert verkefni. Þegar um er að ræða þemaaðgerðir er hægt að hækka þakið í 300 000 evrur á ári fyrir hvert verkefni ef umfang verkefnisins gefur tilefni til þess.

3. Tungumálakunnátta

Stuðningur við verkefni til að stuðla að tungumálakunnáttu og þekkingu á menningu í starfsmenntun

Bandalagið styður tilraunaverkefni milli landa með það fyrir augum að auka tungumálakunnáttu í tengslum við starfsmenntun. Sérstök áhersla verður lögð á verkefni sem snerta tungumál sem hafa litla útbreiðslu og eru óvída kennd.

Tilgangurinn með þessum verkefnum er að semja, prófa og staðfesta, meta og miðla kennsluefni og það sama gildir um nýstárlegar kennsluáðferðir sniðnar að sérstökum þörfum hvers starfssviðs og atvinnuvegar, meðal annars með málrannsóknunum, og einnig nýstárlegar kennsluáðferðir byggðar á sjálfsnámi í tungumálum og miðlun árangurs af þeim.

Einnig er hægt að leggja fram tillögur um stuðning við mál og menningu í tengslum við aðrar aðgerðir og ráðstafanir, einkum í þeim tilgangi að bæta tungumálakunnáttu og auka þekkingu á menningu meðal kennara og leiðbeinenda sem annast fræðslu fólks sem tekur þátt í áætlunum sem byggjast á hreyfanleika milli landa.

Bandalagið styður einnig millilandaáætlanir milli fyrirtækjageirans annars vegar og sérhæfðra starfsmenntaskóla á sviði tungumála og starfsmenntastofnana hins vegar. Stuðningur bandalagsins við verkefni samkvæmt þessari ráðstöfun stendur til boða í allt að þrjú ár.

Fjármögnun

Bandalagið getur lagt fram allt að 75% af styrkhæfum kostnaði, en þó aldrei meira en 200 000 evrur á ári fyrir hvert verkefni.

4. Millilandanet

Stuðningur við millilandanet fyrir evrópska sérþekkingu og miðlun hennar

Bandalagið styður starfsemi starfsmenntunarneta margra þátttakenda sem tengja saman opinbera aðila og einkaaðila í aðildarríkjunum eftir svæðum eða starfsgreinum. Þessir þátttakendur geta m.a. verið staðaryfirvöld, staðbundin verslunarráð, atvinnugreinasamtök fyrir vinnuveitendur og starfsmenn, fyrirtæki og rannsókn- og starfsmenntunarmiðstöðvar – þar á meðal háskólar – sem veita þjónustu, ráðgjöf og upplýsingar um aðgang að löggildum kennsluáðferðum og kennslugögnum til starfsmenntunar. Þessi starfsemi miðar að því að:

- i) safna saman, sameina og nota evrópska sérþekkingu og nýsköpunaraðferðir,
- ii) bæta greiningu á færni og þeim kröfum sem eru gerðar um færni,
- iii) miðla afrakstrinum af vinnu á netinu og niðurstöðum verkefna til viðeigandi aðila í öllu Evrópusambandinu.

Stuðningur bandalagsins við millilandanet stendur til boða í allt að þrjú ár.

Fjármögnun

Bandalagið getur lagt fram allt að 50% af styrkhæfum kostnaði við starfsemi sem fer fram á millilandanetum, en þó aldrei meira en 150 000 evrur á ári fyrir hvert net.

5. Heimildir

Stuðningur við aðgerðir til að koma upp, uppfæra og dreifa heimildum

Bandalagið styður aðgerðir sem eru framkvæmdar á grundvelli samstarfs milli landa um forgangsefni sem eru sameiginleg hagsmunamál. Slíkar aðgerðir skulu stuðla að því að:

- koma upp sambærilegum gögnum um starfsmenntakerfi og fyrirkomulag, starfsvenjur og ýmsar leiðir til að afla menntunar og hæfis í aðildarríkjunum, eða
- taka saman upplýsingar er varða magn og/eða gæði, greiningu og skoðun bestu framkvæmdar til stuðnings stefnu og starfsmenntunaraðferðum við símenntun sem Hagstofa Evrópubandalaganna (EUROSTAT) og Evrópumíðstöð fyrir þróun starfsmenntunar (CEDEFOP) geta ekki látið í té. Tölfræðiskjöl eru unnin í nánun tengslum við Hagstofu Evrópubandalaganna og Evrópumíðstöð fyrir þróun starfsmenntunar og gildandi málsmeðferð beitt, einkum þeirri sem er skilgreind í reglugerð ráðsins (EB) nr. 322/97 frá 17. febrúar 1997 um hagskýrslur bandalagsins ⁽¹⁾, að teknu tilliti til ákvörðunar ráðsins 99/126/EB frá 22. desember 1998 um hagskýrsluáætlun bandalagsins 1998 til 2002 ⁽²⁾.

Stuðningur bandalagsins við verkefni samkvæmt þessari ráðstöfun stendur til boða í allt að þrjú ár.

Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu tryggja að slíkum heimildum sé dreift eins víða og unnt er einkum til að opinberir aðilar og einstaklingar, sem taka ákvarðanir um starfsmenntun, geti haft aðgang að þeim.

Fjármögnun

Fjárstuðningur bandalagsins getur verið á bilinu 50% til 100% af styrkhæfum kostnaði, en þó aldrei meira en 200 000 evrur á ári fyrir hvert verkefni. Ef umfang verkefnisins gefur tilefni til er hægt að hækka þetta hámark í 300 000 evrur.

6. Sameiginlegar ráðstafanir

1. Að því er varðar sameiginlegar ráðstafanir, sem er lýst í 6. gr. ákvörðunarinnar, getur bandalagið stutt sameiginlegar aðgerðir ásamt öðrum bandalagsaðgerðum sem stuðla að þekkingu í Evrópu, einkum bandalagsáætlanir á sviði menntunar og æskulýðsmála.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 52, 22.2.1997, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 42, 16.2.1999, bls. 1.

2. Koma má slíkum sameiginlegum ráðstöfunum til framkvæmda með sameiginlegum beiðnum um tillögur um sérválin þemu á sviði starfsemi sem ein áætlun nær ekki yfir til fulls. Viðkomandi nefndir samþykkja þemu sameiginlegra ráðstafana í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2., 3. og 4. mgr. 7. gr. þessarar ákvörðunar.

Sameiginlegar beiðnir um tillögur geta einnig verið svar við nýjum kröfum sem koma fram við framkvæmd viðkomandi áætlana. Stuðningur bandalagsins við verkefni samkvæmt þessari ráðstöfun stendur til boða í allt að þrjú ár.

Fjármögnun

Bandalagið getur lagt fram allt að 75% af stuðningshæfum kostnaði.

7. Hliðarráðstafanir

1. Til að ná þeim markmiðum sem eru sett fram í 2. gr. ákvörðunarinnar getur bandalagið stutt við:
  - aðgerðir aðildarríkjanna að því er varðar stjórnun, samræmingu, eftirlit og mat eins og lýst er í 5. og 13. gr. ákvörðunarinnar og 6. lið I. þáttar þessa viðauka,
  - aðgerðir vegna upplýsinga, eftirlits, mats og miðlunar aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar með það fyrir augum að auðvelda aðgang að áætluninni og styðja við miðlun kennsluáðferða, kennslugagna og -tækja sem hafa verið hönnuð og árangurs af þessari áætlun, meðal annars með hjálp gagnabanka sem eru opnir almenningi,
  - millilandanet innlendra gagnamiðstöðva fyrir starfsráðgjöf,
  - samstarfsaðgerðir við þriðju lönd og við viðkomandi alþjóðasamtök í samræmi við 11. gr. ákvörðunarinnar.
2. Bandalagið veitir fjárhagsaðstoð til stuðnings starfsemi innan heppilegs skipulags sem er komið á í aðildarríkjunum í samræmi við 5. gr. ákvörðunarinnar.
3. Framkvæmdastjórninni er heimilt, meðan áætlunin stendur yfir, að leita til fyrirtækja sem veita tækniáðstoð og hægt er að fjármagna það innan heildarfjárhagsramma áætlunarinnar. Henni er heimilt, með sömu skilyrðum, að leita eftir sérfræðiaðstoð. Framkvæmdastjórnin getur enn fremur skipulagt námskeið, málstofur og aðra fundi sérfræðinga sem geta orðið til þess að aðvelda framkvæmd áætlunarinnar og hrinda af stað aðgerðum á sviði upplýsinga-, útgáfu- og dreifingarmála.
4. Hlutverk og störf tækniáðstoðarfyrirtækja annars vegar og innlands stjórnskipulags hins vegar verða að vera skýrt skilgreind í samræmi við 5. gr.

III. ÞÁTTUR: VALAÐFERÐIR

Velja skal úr tillögum, sem verkefnisstjórnir leggja fram eftir að beiðni um tillögur hefur borist, samkvæmt einni af eftirfarandi aðferðum:

1. Aðferð A er notuð vegna aðgerða er byggjast á hreyfanleika (ráðstöfun 1).
2. Aðferð B er notuð vegna:
  - tilraunaverkefna (ráðstöfun 2), nema þemaaðgerða,
  - tungumálakunnáttu (ráðstöfun 3),
  - millilandaneta (ráðstöfun 4).
3. Aðferð C er notuð vegna:
  - heimilda (ráðstöfun 5),
  - þemaaðgerða (undir ráðstöfun 2),
  - sameiginlegra ráðstafana (ráðstöfun 6),
  - verkefna evrópskra stofnana (undir öllum ráðstöfunum).

1. Aðferð A

Þessi valaðferð er í eftirfarandi þrepum:

- i) Framkvæmdastjórnin úthlutar hverju þátttökulandi heildarstyrk í samræmi við málsmeðferðina sem er lýst í II. viðauka, eftir að hafa leitað álits nefndarinnar sem um getur í 7. gr. ákvörðunarinnar.
- ii) Í samræmi við reglur, sem eru skilgreindar í beiðnum um tillögur, skulu verkefnisstjórnir leggja tillögur fyrir skipulagsstjórn sem aðildarríkið tilnefnir.
- iii) Skipulagsstjórnin metur tillögurnar á grundvelli forskrifta sem eru ákveðnar á vettvangi bandalagsins. Skipulagsstjórnin útbýr skrá yfir áætlanir, sem hafa verið valdar og byggjast á hreyfanleika, og sendir hana til glöggvunar til framkvæmdastjórnarinnar og skipulagsstjórna í öðrum aðildarríkjum.
- iv) Aðildarríkin annast samningsgerð og úthlutun heildarstyrksins til einstakra verkefnastjórna með aðstoð viðkomandi skipulagsstjórnar.
- v) Aðildarríkin leggja árlega fram skýrslu til framkvæmdastjórnarinnar um árangur af áætlunum sem byggjast á hreyfanleika. Í skýrslunni skulu meðal annars vera upplýsingar um eftirfarandi:
  - markhópa áætlunarinnar,
  - innihald og markmið að því er varðar færni og/eða menntun og hæfi,
  - hve lengi dvöl við starfsmenntun og/eða vinnu stendur yfir í starfsmenntastofnun og/eða fyrirtæki,
  - samstarfsaðila í öðru aðildarríki eða -ríkjum.

2. Aðferð B

Þessi valaðferð er tveggja þrepa valferli:

- val fyrstu tillagna,
  - val endanlegra tillagna.
- i) Í samræmi við reglur, sem eru skilgreindar í beiðnum um tillögur, skulu verkefnisstjórnir leggja fyrstu tillögur fyrir skipulagsstjórn sem aðildarríkið tilnefnir.
  - ii) Aðildarríkin skulu leggja mat á og velja fyrstu tillögur. Greina skal verkefnastjórn frá niðurstöðum af því vali. Einungis verkefnisstjórnnum samþykktra fyrstu tillagna verður boðið að leggja endanlega tillögu fyrir skipulagsstjórn viðkomandi aðildarríkis. Verkefnisstjórnir senda einnig afrit af endanlegum tillögum til framkvæmdastjórnarinnar.
  - iii) Aðildarríkin skulu leggja mat á og forgangsraða endanlegum tillögum og leggja skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina þar sem fram kemur útkoman úr þessu forvali, tilgreind eftir markmiðum og ráðstöfunum, málsmeðferð við mat, hverjir hafa staðið að því mati og lýsandi og rökstudda skrá yfir tillögur, í forgangs röð, sem líklegt er að verði valdar. Í skýrslunni skulu einnig koma fram þær ráðstafanir til upplýsingar og kynningar sem hafa verið gerðar til að auðvelda þátttöku í áætluninni.
  - iv) Framkvæmdastjórnin metur tillögurnar með aðstoð óháðra sérfræðinga með það fyrir augum að meta og tryggja eiginleika þeirra með tilliti til millilandasamstarfs og nýsköpunar. Framkvæmdastjórnin tilnefnir þessa óháðu aðila, að teknu fullu tilliti til afstöðu aðildarríkjanna og aðila vinnumarkaðarins. Framkvæmdastjórnin skal athuga skýrslur aðildarríkjanna og hafa samráð við viðkomandi aðildarríki.
  - v) Framkvæmdastjórnin leggur tillögu fyrir nefndina um það hvernig beri að úthluta fjárveitingum til hvernar ráðstöfunar og hinna ýmsu aðildarríkja og fær álit hennar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 7. gr. ákvörðunarinnar.
  - vi) Að fengnu álit nefndarinnar skal framkvæmdastjórnin útbúa skrá yfir verkefni sem hafa verið valin í hverju aðildarríki og úthluta fénu til framkvæmdar þeim verkefnum sem hafa verið valin í hverju aðildarríki.
  - vii) Aðildarríkin annast samningsgerð og úthlutun fjár til einstakra verkefnisstjórna með aðstoð viðkomandi skipulagsstjórnar.
  - viii) Vali fyrstu tillagna skal vera lokið innan tveggja mánaða frá lokum þess tímabils sem leggja má tillögurnar fram á eins og tilgreint er í beiðni um tillögur. Ferlið á þrepum iii til vi skal ekki taka lengri tíma en fimm mánuði.

3. Aðferð C

Þessi aðferð er tveggja þrepa valferli:

- val fyrstu tillagna,
  - val endanlegra tillagna.
- i) Í samræmi við reglur, sem eru skilgreindar í beiðnum um tillögur, skulu verkefnisstjórnir leggja fyrstu tillögur fyrir framkvæmdastjórnina. Verkefnisstjórnir senda einnig afrit af fyrstu tillögum til skipulagsstjórnarinnar í aðildarríkjum sínum.
  - ii) Framkvæmdastjórnin metur allar fyrstu tillögur og velur úr þeim að fengnu áliti áætlunarnefndarinnar. Greina skal verkefnisstjórnnum frá niðurstöðum af því vali.
  - iii) Einungis verkefnisstjórnnum samþykktra fyrstu tillagna verður boðið að leggja endanlega tillögu fyrir framkvæmdastjórnina. Verkefnisstjórnir senda einnig afrit af endanlegum tillögum til skipulagsstjórnarinnar í aðildarríkjum sínum.
  - iv) Framkvæmdastjórnin leggur mat á tillögur að millilandaverkefnum með aðstoð óháðra sérfræðinga og útbýr stuttan verkefnalista. Framkvæmdastjórnin tilnefnir þessa óháðu aðila, að teknu fullu tilliti til afstöðu aðildarríkjanna og aðila vinnumarkaðarins.
  - v) Framkvæmdastjórnin skal leita álits nefndarinnar á þessum stutta lista í samræmi við málsmeðferðina sem er lýst í 7. gr. ákvörðunarinnar.
  - vi) Framkvæmdastjórnin útbýr endanlega skrá yfir valdar tillögur og lætur nefndina vita af því. Hún ákveður skilyrði fyrir eftirliti með þessum verkefnum ásamt skipulagsstjórnnum í aðildarríkjunum.
  - vii) Framkvæmdastjórnin annast samningsgerð og úthlutun fjár til einstakra verkefnisstjórna og nýtur til þess viðeigandi tækniaðstoðar.
  - viii) Vali fyrstu tillagna skal vera lokið innan þriggja mánaða frá lokum þess tímabils sem leggja má tillögurnar fram á eins og tilgreint er í beiðni um tillögur. Ferlið á þrepi iii til vi skal ekki taka lengri tíma en fimm mánuði.

II. VIÐAUKI

I. ÞÁTTUR: SKIPTING HEILDARFJÁRMAGNS

1. Í upphafi aðgerðar, og eigi síðar en 1. mars ár hvert, leggur framkvæmdastjórnin fyrir nefndina tillögu að bráðabirgðaskiptingu á heildarfjármagni eftir tegund ráðstöfunar, eftir málsmeðferð og að teknu tilliti til markmiðanna sem eru sett fram í 2. gr. ákvörðunarinnar og leitar álits hennar. Á þeim grundvelli gerir framkvæmdastjórnin leiðbeinandi fjárhagsáætlun fyrir hvert aðildarríki vegna framkvæmdar aðgerðanna sem falla undir valaðferð A í I. viðauka.
2. Fénu, sem er til ráðstöfunar, verður skipt innbyrðis með eftirfarandi takmörkunum:
  - a) Fjármunir, sem er úthlutað til áætlana sem byggjast á hreyfanleika, mega ekki vera minna en 39% af eins árs fjárveitingu til áætlunarinnar.
  - b) Fjármunir, sem er úthlutað til að styðja gerð, þróun og prófun tilraunaverkefna milli landa, mega ekki vera minna en 36% af eins árs fjárveitingu til áætlunarinnar. Fjármunir, sem er úthlutað til stuðnings þemaverkefnum, mega ekki fara yfir 5% af þessari úthlutun.
  - c) Fjármunir, sem er úthlutað til að styðja gerð, þróun og prófun verkefna sem snerta tungumálakunnáttu, mega ekki vera minna en 5% af eins árs fjárveitingu til áætlunarinnar.
  - d) Eftirstandandi kostnaður má ekki vera minna en 15%. Af þessum kostnaði skulu fjármunir, sem er úthlutað til hliðarráðstafana, ekki fara yfir 9%. Fjármunir, sem er úthlutað til starfsemi samkvæmt 11. gr. ákvörðunarinnar, mega ekki fara yfir 0,2% af eins árs fjárveitingu til áætlunarinnar.
3. Framangreindir hundraðshlutar eru leiðbeinandi og nefndin getur breytt þeim samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 2., 3. og 4. mgr. 7. gr. ákvörðunarinnar.

II. ÞÁTTUR: SÉRSTAKAR REGLUR UM HEILDARSTYRKI VEGNA HREYFANLEIKA

1. Áður en skipti- og námsdvalaráætlanir milli landa hefjast úthlutar framkvæmdastjórnin heildarstyrk á grundvelli reiknivíðmiðana sem eru skilgreindar innan málsmeðferðar sem er lýst í 7. gr. ákvörðunarinnar, að teknu tilliti til:
  - mannfjölda,
  - mismunar á framfærslukostnaði milli upprunaríkisins þar sem sendingarstofnunin er og gistiríkisins,
  - landfræðilegrar fjarlægðar og ferðakostnaðar,
  - þess hve mikið vægi viðkomandi markhópur hefur miðað við heildarmannfjölda að því tilskildu að gögn liggi fyrir í öllum aðildarríkjum.Þessum víðmiðunum má undir engum kringumstæðum beita á þann hátt að eitthvert aðildarríki verði útilokað frá því að fá fjárveitingu til skipti- og námsdvalaráætlana milli landa, sem lýst er í I. viðauka.
2. Heildarstyrkur er veittur til hvers aðildarríkis á grundvelli starfsáætlunar þar sem ákvarða þarf greinilega:
  - tilhöggun þess hvernig fjárstuðningi er stjórnað,
  - ráðstafanir til að aðstoða skipuleggjendur námsskipta- og dvalaráætlana til að finna hugsanlega samstarfsaðila,
  - viðeigandi ráðstafanir í þágu góðs undirbúnings, skipulags og eftirfylgdar námsskipta- og dvalaráætlana, einnig með tilliti til þess að stuðla að jöfnum tækifærum.
3. Fyrsta árið sem áætlunin kemur til framkvæmda, skulu aðildarríkin leggja þessa starfsáætlun fyrir framkvæmdastjórnina, eigi síðar en 31. mars 2000. Á grundvelli þess úthlutar framkvæmdastjórnin hverju aðildarríki fjárhæð sem nægir til að hefjast handa við millilandaáætlanir. Fjármunum, sem hafa ekki verið notaðir í þessari úthlutun 1. október 2000, verður bætt við endanlega upphæð heildarstyrksins.

III. VIÐAUKI

SKILGREININGAR

Að teknu tilliti til mismunar milli kerfa og fyrirkomulags í aðildarríkjunum er merking eftirfarandi hugtaka í þessari ákvörðun sem hér segir:

- a) *undirstöðuatriði starfsmenntunar*: grundvallarþættir starfsmenntunar, í hvaða formi sem er, þar á meðal tækni- og starfsmenntun, nám á námssamningi og menntun sem beinist að atvinnulífinu og stuðlar að því að hægt sé að afla starfstengdrar menntunar og hæfis sem lögbær yfirvöld í aðildarríkinu, þar sem menntunin er veitt, viðurkenna,
- b) *verklegt nám*: starfsmenntun á öllum stigum, þar á meðal framhaldsmenntun. Þessi starfsmenntun, viðurkennd eða vottuð af lögbærum yfirvöldum í upprunaaðildarríkinu, í samræmi við lög þess, reglur og starfsvenjur, felur í sér skipulögð tímabil þjálfunar innan fyrirtækis og, eftir því sem við á, í starfsmenntaskólum eða -miðstöðvum,
- c) *stöðug starfsmenntun*: öll starfsmenntun sem starfsmaður aflar sér í bandalaginu á starfsævinni,
- d) *símenntun*: menntunar- og starfsmenntunarmöguleikar sem einstaklingum bjóðast um ævina og gera þeim kleift að afla sér, viðhalda og aðlaga þekkingu sína, færni og hæfni,
- e) *opin kennsla og fjarkennsla*: öll form sveigjanlegrar starfsmenntunar, þar á meðal:
  - notkun hefðbundinnar og nútímalegrar upplýsinga- og fjarskiptatækni og -þjónustu,
  - stuðningur í formi einstaklingsráðgjafar og leiðbeininga,
- f) *dvöl í öðru Evrópulandi vegna verklegrar starfsmenntunar og á námssamningum*: öll þau tímabil sem einstaklingur hefur lokið hluta af verklegu námi sínu á í öðru aðildarríki en því þar sem hann stundar sitt verklega nám,
- g) *starfsráðgjöf*: margs konar starfsemi á borð við ráðgjöf, upplýsingar, mat og aðstoð við fólk við val á undirstöðumenntun og stöðugri starfsmenntun og starfsmenntunaráætlunum og á atvinnutækifærum,
- h) *fyrirtæki*: öll fyrirtæki í eigu hins opinbera eða í einkaeign, óháð stærð þeirra, réttarstöðu og í hvaða atvinnugrein þau starfa og allar tegundir efnahagsstarfsemi, þar á meðal félagshagfræðilega kerfið,
- i) *starfsmenn*: allir einstaklingar sem eru á vinnumarkaðnum í samræmi við innlend lög og venjur, þar á meðal sjálfstætt starfandi einstaklingar,
- j) *starfsmenntastofnanir*: allar opinberar, hálfopinberar eða einkareknar stofnanir sem, í samræmi við landslög og/eða venjur, skipuleggja eða annast starfsmenntun, framhalds-, upprifjunar- eða endurstarfsmenntun, án tillits til þess hvað þær eru kallaðar í aðildarríkjunum,
- k) *háskóli*: hvers konar æðri menntastofnun, í samræmi við landslög eða venjur, sem veitir menntun og hæfi eða prófskírteini á því menntastigi án tillits til þess hvað slíkar stofnanir kunna að vera kallaðar í aðildarríkjunum,
- l) *námsmenn*: einstaklingar sem eru skráðir í háskóla, samkvæmt skilgreiningu í þessum viðauka, óháð því hvaða nám þeir stunda, með það fyrir augum að afla sér æðri menntunar, sem lýkur með námsgráðu eða prófskírteini, til loka doktorsnáms,
- m) *aðilar vinnumarkaðarins*: á innlendum vettvangi; samtök launamanna og vinnuveitenda í samræmi við landslög og/eða venjur og á vettvangi bandalagsins; samtök launamanna og vinnuveitenda sem taka þátt í skoðanaskiptum um félagsleg málefni á vettvangi bandalagsins,
- n) *staðbundnir og svæðisbundnir samstarfsaðilar*: allir sem hafa með höndum svæðisbundna og staðbundna starfsemi – staðaryfirvöld, samtök, staðbundin verslunarráð og félög, samtök eða hópar fyrirtækja, ráðgjafafyrirtæki og fjölmiðlar – sem taka þátt í staðbundnu eða svæðisbundnu samstarfi um starfsmenntun,
- o) *evrópsk samtök*: aðilar vinnumarkaðarins í bandalaginu, samtök vinnuveitenda og launamanna í sérstökum greinum og stofnanir með réttarstöðu eða útbreiðslu innan Evrópu,
- p) *heimildir*: öll greining, athuganir og rannsóknir og staðfesting góðra viðskiptahátta sem gera það mögulegt að finna, á vettvangi bandalagsins, stöðu hinna ymsu aðildarríkja miðað við önnur aðildarríki og framfarir sem hafa orðið í tilteknu efni eða á tilteknu svæði.

2001/EES/11/20

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 173/1999****frá 26. nóvember 1999****um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn
um samvinnu á sérstökum sviðum utan fjórþætta frelsisins**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 86. og 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Bókun 31 við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 8/94 frá 7. júní 1994⁽¹⁾.
- 2) Við hæfi er að útvíkka samstarf aðila að samningnum í því skyni að almennur rammi fyrir starfsemi bandalagsins í þágu neytenda falli undir hann (ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 283/1999/EB⁽²⁾);
- 3) Því ber að breyta bókun 31 við samninginn í því skyni að fyrrnefnt aukið samstarf geti hafist 1. janúar 2000.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi málsgreinar bætist við á eftir 2. mgr. í 6. gr. bókunar 31 við samninginn:

- „3. EFTA-rikin skulu, frá og með 1. janúar 2000, taka þátt í starfsemi bandalagsins sem leitt gæti af eftirfarandi gerð og gerðum af henni leiddum:

- **399 D 0283**: Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 283/1999/EB frá 25. janúar 1999 um að ákveða almennan ramma fyrir starfsemi bandalagsins í þágu neytenda (Stjtið. EB L 34, 9.2.1999, bls. 1).

4. Fjárframlög EFTA-rikjanna til starfseminnar, sem um getur í 3. mgr., skulu vera í samræmi við a-lið 1. mgr. 82. gr. samningsins.

5. EFTA-rikin skulu, við upphaf samstarfsins um starfsemina, sem um getur í 3. mgr., taka fullan þátt í störfum nefnda og annarra stofnana sem aðstoða framkvæmdastjórn EB við stjórnun eða mótun þessarar starfsemi.“

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi þann 1. janúar 2000, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

3. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 26. nóvember 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

N. v. Liechtenstein

formaður.

(¹) Stjtið. EB L 198, 30.7.1994, bls. 142 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 25, 30.7.1994, bls. 1.

(²) Stjtið. EB L 34, 9.2.1999, bls. 1.

ÁKVÖRÐUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS nr. 283/1999/EB**frá 25. janúar 1999****um að ákveða almennan ramma fyrir starfsemi bandalagsins í þágu neytenda(*)**

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 129 gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾.*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Aðgerðir bandalagsins stuðla að því ná fram neytendavernd á háu stigi og stuðla þannig einnig að efnahagslegri og félagslegri samheldni í bandalaginu og að því að efla traust neytenda, sem er frumskilyrði þess að innri markaðurinn geti starfað snurðulaust.
- 2) Þessum markmiðum verður ekki náð til fulls nema með samvinnu og þátttöku allra stofnana og aðila sem hlut eiga að máli.
- 3) Bandalaginu er sérstaklega umhugað um að gæða aðgerðir sínar nýjum krafti til hagsbóta fyrir neytendur og heilbrigði þeirra og gera þeim þar með kleift að verða afl atorku og nýbreytni.
- 4) Í yfirlýsingu um öryggi matvæla á fundi leiðtoga-ráðsins í Lúxemborg 12. og 13. desember 1997 er viðurkennt að allt verði að gera til að endurvekja traust almennings, sem varð fyrir alvarlegu áfalli vegna hættuástandsins í kjölfar kúariðunnar. Til að ná þessu marki er nauðsynlegt að hefja aðgerðir innan almenns ramma.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjórnartíð. EB L 34, 9.2.1999, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 173/1999 frá 26. nóvember 1999 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjórnartíð. EB C 108, 7. 4. 1998, bls. 43 og Stjórnartíð. EB C 390, 15. 12. 1998, bls. 22.

⁽²⁾ Stjórnartíð. EB C 235, 27. 7. 1998, bls. 72.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 8. október 1998 (Stjórnartíð. EB C 328, 26. 10. 1998, bls. 166), sameiginleg afstaða ráðsins frá 20. nóvember 1998 (Stjórnartíð. EB C 404, 23. 12. 1998, bls. 8) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 15. desember 1998 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 21. desember 1998.

- 5) Bandalagið verður að skipuleggja þær aðgerðir sem eru nauðsynlegar með því að flokka þær saman innan almenns ramma þar sem kemur fram hvaða aðgerðir og aðgerðasvið skuli hafa forgang til að hámarksárangur náist á umræddu tímabili.

- 6) Þessi almenni rammi miðar einkum að því færa saman framtaksverkefni sem komið hefur verið í framkvæmd neytendum til hagsbóta í þeim tilgangi að ná sem bestum árangri fyrir neytendur.

- 7) Í þessum almenna ramma verður að gera ráðstafanir bæði vegna framtaksverkefna á vegum bandalagsins í samræmi við dreifræðisregluna og vegna aðgerða sem styðja eiga stofnanir og aðila sem vinna að því að verja hagsmuni neytenda á vettvangi bandalagsins eða innlendum vettvangi.

- 8) Þau framtaksverkefni sem bandalagið tekur að sér og þær aðgerðir sem gripið er til í þeim tilgangi að styðja annað frumkvæði, bæði í einkageiranum og opinbera geiranum, bæta hvert annað upp og eiga að vera hluti af samþættri aðferð. Nauðsynlegt er að styrkja þá aðila og stofnanir sem láta til sín taka á sviði neytendaverndar þannig að þeir geti orðið markvissara hreyfiafl og vakið neytendur til vitundar um þau málefni sem bandalagið leggur sérstaka áherslu á.

- 9) Önnur stefnumál bandalagsins eru einnig mikilvæg og stuðla að samþættingu hagsmuna neytenda og ættu einnig að eiga sinn þátt fjárhagslega í að stefna á sviði neytendaverndar sé innleidd.

- 10) Tilkoma þessa almenns ramma ætti að stuðla að því að meira tillit sé tekið til hagsmuna neytenda í öðrum viðeigandi stefnumálum bandalagsins og ætti að tryggja aukna þátttöku neytenda í stöðlunarferlinu.

- 11) Málefni sem tengjast neytendavernd og heilbrigði neytenda þarfnast samhæfðar nálgunar og þessum almenna ramma er ætlað veita fjárstuðning sem þarf til að tryggja óháða, vísindalega ráðgjöf af bestu gerð, aðferðir við áhættumat sem eru viðurkenndar um allan heim og skilvirkar aðferðir við eftirlit og skoðanir. Bandalagið hefur einnig aðgang að sérfræðipækkingu sameiginlegu rannsóknarmiðstöðvarinnar.
- 12) Samstarfsríkjum í Mið- og Austur-Evrópu er frjálst að taka þátt í þessum almenna ramma í samræmi við viðkomandi Evrópusamninga eða viðbótarbókanir við þá, og eins Kýpur, í samræmi við aðgerðir sem á eftir að samþykkja og ennfremur löndum EFTA/EES á grundvelli viðbótarfjárveitinga, í samræmi við reglur sem eru settar fram í samningnum um Evrópska efnahagssvæðið.
- 13) Aðgerðir innan þessa almenna ramma ættu einnig að stuðla að því að styrkja hagsmuni neytenda á alþjóðavettvangi.
- 14) Nauðsynlegt er að meta þann árangur sem náðst hefur og semja áætlun um forgangsriðun við stefnumótun vegna framkvæmdar þessa almenna ramma svo að hægt sé að ná fram sem mestum árangri á tímabilinu sem um ræðir. Aðgerðaáætlun ætti að fylgja með.
- 15) Nauðsynlegt er að tryggja að hagsmunum neytenda sé komið á framfæri á vettvangi bandalagsins og að evrópskum aðilum og stofnunum, sem sinna hagsmunum neytenda á árangursríkan og virkan hátt, sé veittur umtalsverður stuðningur.
- 16) Um leið er nauðsynlegt að styðja aðila og stofnanir sem eru virkar á lands- eða héraðsvísu með því að hvetja þær til þátttöku í samstilltum aðgerðum á þeim sviðum sem eru talin hafa forgang.
- 17) Því er nauðsynlegt að koma skipulagi á efnahagsstuðning sem bandalagið veitir stofnunum og aðilum sem sinna hagsmunum neytenda vegna þess að stöðugt er lögð áhersla á sem mest gagnsæi og skilvirkni í notkun fjármagnsins sem það úthlutar.
- 18) Hinn 20. desember 1994 gerðu Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnin bráðabirgðasamkomulag varðandi framkvæmd lagagerða sem eru samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽¹⁾.
- 19) Nauðsynlegt er að ákvarða valviðmiðanir til að fara eftir þegar veita skal fjárstuðning.

- 20) Nauðsynlegt er að taka upp árangursríkar aðferðir við mat og eftirlit og gera ráðstafanir til að koma upplýsingum á viðeigandi hátt til hlutaðeigandi markhópa.
- 21) Nota verður reynslu fyrstu þriggja áranna við mat á framkvæmd aðgerðanna sem kveðið er á um innan þessa almenna ramma.
- 22) Í þessari ákvörðun er mælt fyrir um fjárhagsramma, sem gildir meðan áætlunin varir, en hann skal vera helsti viðmiðunargrundvöllurinn fyrir fjárveitinga-valdið við árlega fjárlagagerð, eins og fram kemur í 1. lið yfirlýsingar Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 6. mars 1995 ⁽²⁾.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

KAFLI I

Almenn markmið og nálgunaraðferðir

1. gr.

1. Í þessari ákvörðun er kveðið á um almennan ramma á vettvangi bandalagsins um starfsemi sem miðar að því að bæta hagsmuni neytenda og tryggja þeim vernd á háu stigi.
2. Í þessum almenna ramma um starfsemi felast aðgerðir sem er ætlað að vernda heilbrigði, öryggi og fjárhagslega hagsmuni neytenda og tryggja rétt þeirra til upplýsinga og menntunar og rétt þeirra til að mynda samfylkingu í þeim tilgangi að vernda hagsmuni sína.
3. Þessi almenni rammi um starfsemi er hér með samþykktur fyrir tímabilið frá 1. janúar 1999 til 31. desember 2003.
4. Hér með er ákveðið að fjárhagsramminn, sem ætlaður er til að hrinda hinni almennu rammaáætlun í framkvæmd á tímabilinu 1999-2000, sé 112,5 milljónir evra ⁽³⁾.
5. Árlegar fjárveitingar skulu háðar samþykki fjárveitingavaldsins og rúmast innan ramma fjárhagsáætlunarinnar.

2. gr.

Starfsemin, sem á að styðja og koma til viðbótar stefnu aðildarríkjanna, skal felast í:

- a) aðgerðum á vegum framkvæmdastjórnarinnar,
- b) fjárstuðningi við starf evrópskra neytendasamtaka í samræmi við skilyrðin sem eru sett fram í 5. gr.,

⁽²⁾ Stjóð. EB C 102, 4. 4. 1996, bls. 4.

⁽³⁾ Ath.: ekki eru innfalin í þessari upphæð fjárframlög sem ætluð eru til að fjármagna EHLASS, það er samtals 7,5 milljónir evra.

⁽¹⁾ Stjóð. EB C 102, 4. 4. 1996, bls. 1.

- c) fjárstuðningi til sérverkefna sem styðja við hagsmuni neytenda í aðildarríkjunum og sem settur er fram í samræmi við skilmálana í 6. gr., einkum af neytendasamtökum og viðeigandi sjálfstæðum, opinberum aðilum.

3. gr.

Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að samræmi og fyllð ríki milli starfsemi á vegum bandalagsins og verkefna innan hins almenna ramma sem og annarra áætlana og framtaksverkefna bandalagsins, til dæmis þriggja ára aðgerða-áætlanna, og skal í samræmi við aðgerðaáætlun sína fyrir 1999-2001 ákveða hvernig forgangsroðun starfsemi, sem er skráð í viðaukanum, skal háttað.

4. gr.

Þær aðgerðir, sem um getur í 2. gr., skulu einkum varða eftirfarandi sérsvið:

- heilbrigði og öryggi neytenda að því er varðar vörur og þjónustu,
- verndun fjárhagslegra og lagalegra hagsmuna neytenda, þar með talinn möguleiki á lausn ágreiningsmála sem varða vörur og þjónustu, að teknu tilliti til almennra þátta,
- fræðslu og upplýsingagjöf til neytenda um vernd þeirra og réttindi,
- efling og kynning á hagsmunum neytenda.

Í viðaukanum er lögð fram skrá yfir starfsemina eftir sviðum.

KAFLI II

Tilhögun framkvæmdar

5. gr.

1. Fjárstuðninginn, sem um getur í b-lið 2. gr., má veita evrópskum neytendasamtökum sem:

- eru óopinberar stofnanir sem ekki eru reknar í hagnaðarskyni og hafa að meginmarkmiði að styðja og vernda hagsmuni og heilbrigði neytenda, og
- hafa fengið umboð til að sinna hagsmunum neytenda á evrópskum vettvangi frá innlendum stofnunum í að minnsta kosti helmingi aðildarríkja bandalagsins sem eru í forsvari fyrir neytendur, í samræmi við innlendar reglur og venjur, og eru virkar á innlendum vettvangi eða innan héraða.

2. Veita má fjárstuðninginn, sem um getur í b-lið 2. gr., til að styðja starfsemi evrópska neytendasamtaka sem skipulögð er í árlegri starfsáætlun, ef þessi starfsemi tengist einu eða fleiri sviðum sem getið er í 4. gr.

3. Skilyrðin fyrir fjárstuðningi eru sett fram í 7., 8. og 10. gr.

Að auki má fjárstuðningurinn að jafnaði ekki vera hærri en sem nemur 50% af þeim kostnaði sem þarf til að koma í framkvæmd styrkhæfri starfsemi. Tekið skal tillit til stjórnsýslukostnaðar sem tengist styrkhæfri starfsemi, að svo miklu leyti sem hann samræmist 3. mgr. 6. gr.

6. gr.

1. Veita má fjárstuðninginn, sem um getur í c-lið 2. gr., einstaklingum, lögaðilum eða samtökum einstaklinga sem starfa sjálfstætt, óháð iðnaði og viðskiptum, og eru í raun ábyrg fyrir framkvæmd verkefnanna, ef meginmarkmið verkefnanna er að styðja og vernda hagsmuni og heilbrigði neytenda.

2. Veita skal fjárstuðninginn sem um getur í c-lið 2. gr. á grundvelli verkefnis lýsingarinnar, í þeim tilvikum þegar hún tengist einu eða fleiri sviðum sem um getur í 4. gr.

Við mat á tekju- og kostnaðarliðum stofnunarinnar má taka tillit til ólaunaðrar vinnu eða gjafa í fríðu sem svarar til allt að 20% af aðstoðarhæfum heildarkostnaði ef rétt er staðið að skráningu.

3. Skilyrðin fyrir veitingu fjárstuðnings eru sett fram í 7., 8. og 10. gr.

Að auki má fjárstuðningurinn að jafnaði ekki vera hærri en sem nemur 50% af kostnaðinum við að koma verkefninu/verkefnunum í framkvæmd, að frátöldum öllum rekstrargjöldum nema þau séu beinlínis tengd fyrirhuguðu verkefni.

7. gr.

Veita skal fjárstuðninginn, sem um getur í b- og c-lið 2. gr., til aðgerða sem hafa einkum verið valdar á grundvelli eftirfarandi viðmiðana og skal tekið tillit, eftir því sem við á, til þess hve mörg mismunandi neytendasamtök eru í aðildarríkjunum í því skyni að tryggja nægilegt jafnvægi í hagsmunum neytenda innan bandalagsins:

- fullnægjandi arðsemi,
- virðisauka sem tryggir að kynning á hagsmunum neytenda sé á háu stigi og eins alls staðar,
- varanlegra margfeldisáhrifa á innlendum eða evrópskum vettvangi,
- skilvirkar og jafnvægrar samvinnu milli aðila við skipulagningu, framkvæmd og fjármögnun aðgerða,

- þróunar varanlegrar samvinnu milli landa, einkum með því að miðla reynslu í því skyni að auka vitund neytenda og aðila í atvinnurekstri og með því að samnýta árangur þeirra,
- sem viðtækastrar miðlunar á árangri starfsemi og verkefna sem hafa notið stuðnings,
- getu til að greina aðstæður sem falla undir þetta, leiðirnar til að meta starfsemina og verkefnin og hvort þau leiða til bestu framkvæmdar.

KAFLI III

Framkvæmd, mat og eftirlit

8. gr.

1. Vegna þeirra aðgerða, sem um getur í b- og c-lið 2. gr., skal framkvæmdastjórnin á tilteknum degi ár hvert, helst fyrir 30. september, sem hún tilkynnir hagsmunaaðilum og aðildarríkjum um á viðeigandi hátt, birta auglýsingu í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*, þar sem lýst er sviðum sem fá stuðning og lagðar eru fram viðmiðanir fyrir vali og úthlutun, ásamt tilhögun á umsóknum og samþykki þeirra.

2. Að loknu mati á tillögunum skal framkvæmdastjórnin, innan fimm mánaða frá birtingunni sem um getur í 1. mgr., velja þá starfsemi og verkefni sem um getur í II. kafla og veita á fjárstuðning. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar skal leiða til þess að gerður er samningur um réttindi og skyldur aðilanna við þá viðtakendur sem eru ábyrgir fyrir framkvæmdinni.

3. Stuðningur frá bandalaginu skal tengjast aðgerðum á því ári sem fjárframlagi er úthlutað eða á næsta ári á eftir.

4. Birta skal á hverju ári í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* skrá yfir viðtakendur og aðgerðir sem njóta stuðnings innan þessa ramma og skal stuðningsfjárhæðin tilgreind.

9. gr.

1. Þegar valviðmiðanirnar um starfsemi og verkefni, sem um getur í c- og b-lið 2. gr., eru skilgreindar og við val á þessari starfsemi og verkefnum skal framkvæmdastjórnin njóta aðstoðar ráðgjafarnefndar sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu sínu á drögunum, innan þeirra tímamarka sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er, með atkvæðagreiðslu ef þörf krefur.

Álitid skal skráð í fundargerð. Þar að auki hefur hvert aðildarríki rétt til að láta bóka afstöðu sína í fundargerðina.

Framkvæmdastjórnin skal taka ítrasta tillit til álits nefndarinnar. Henni ber að greina nefndinni frá því með hvaða hætti álit hennar var haft til hliðsjónar.

3. Að auki skal framkvæmdastjórnin í upphafi hvers árs veita nefndinni upplýsingar um þá starfsemi sem þá er fjármögnuð samkvæmt a-lið 2. gr.

10. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal tryggja að eftirlit og umsjón sé með því að framkvæmd starfseminnar sem bandalagið fjármagnar skili árangri. Það skal gert með skýrslum og aðferðum sem bandalagið og viðtakandinn koma sér saman um. Einnig skal fara fram eftirlit á staðnum með úrtaki.

2. Viðtakendur skulu afhenda framkvæmdastjórninni skýrslu um sérhverja aðgerð innan þriggja mánaða frá því að henni lýkur. Framkvæmdastjórnin skal ákveða framsetningu og innihald skýrslunnar.

3. Viðtakendur fjárstuðnings skulu hafa handbær fyrir framkvæmdastjórnina öll skrifleg sönnunargögn um kostnað í fimm ár frá síðustu greiðslu vegna aðgerðar.

11. gr.

Framkvæmdastjórnin skal tryggja að aðgerðirnar sem bandalagið styrkir séu metnar með reglulegu millibili. Matið er unnið af framkvæmdastjórninni og/eða af óháðum sérfræðingum sem ráðnir eru í þessum tilgangi.

12. gr.

1. Framkvæmdastjórnin getur minnkað, hætt við eða endurheimt fjárstuðning, sem er veittur til tiltekinnar starfsemi, ef hún kemst að raun um vanrækslu eða verður þess vísari að starfseminni hafi verið breytt verulega, án leyfis hennar, þannig að hún samræmist ekki þeim markmiðum sem voru samþykkt um fyrirkomulag framkvæmdarinnar.

2. Ef tímamörk eru ekki virt eða ef árangur starfseminnar heimilar aðeins notkun hluta af úthlutaðri fjárveitingu skal framkvæmdastjórnin biðja hlutaðeigandi viðtakanda um skýringu innan tiltekins tíma. Ef svar viðtakandans er ekki fullnægjandi getur framkvæmdastjórnin stöðvað greiðslur af eftirstöðvum fjárstuðningsins og krafist þess að upphæðir sem hafa þegar verið greiddar verði endurgreiddar þegar í stað.

3. Allar ótilhlýðilegar greiðslur skulu endurgreiddar framkvæmdastjórninni. Bæta má vanskilavöxtum við þær upphæðir sem eru ekki endurgreiddar á réttum tíma. Framkvæmdastjórnin ákveður tilhögun á beitingu þessarar málsgreinar.

13. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal ár hvert leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um framkvæmd þessa almenna ramma.

Í skýrslunni skulu koma fram niðurstöður mats á aðgerðum, starfsemi og verkefnum sem eru innan þessa ramma og innan annarra fjárlagaramma, eftir því sem við á.

2. Eigi síðar en 30. júní 2002 skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið mat í skýrsluformi á framkvæmd starfseminnar fyrstu þrjú árin innan þessa almenna ramma, í síðasta lagi fyrir 30. júní 2002.

14. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 25. janúar 1999.

*Fyrir hönd
Evrópuþingsins,
J. M. GIL-ROBLES
forseti.*

*Fyrir hönd ráðsins,
J. FISCHER
forseti.*

VIDAUKI

SKRÁ YFIR STARFSEMI EFTIR SVIÐUM

1. Heilbrigði og öryggi neytenda

- Aðgerðir fyrir undirbúning og samningu álitsgerða vísindanefndanna,
- sérfræðipækking og skoðun í tengslum við eftirlit á sviði matvæla og heilbrigði dýra og plantna,
- tæknileg sérfræðipækking þar sem notuð er fyrirbyggjandi aðferð við mat á áhættu í tengslum við vörur, einkum matvæli,
- að hagnýta sem best notkun vísindalegra og tæknilegra þátta í tengslum við aðgerðir vegna neytenda-verndar, einkum með því að nota sérfræðipækkingu sameiginlegu rannsóknarmiðstöðvarinnar,
- aðgerðir tengdar neysluvörum og þjónustu sem kunna að reynast neytendum hættulegar,
- dreifing upplýsinga um hættulegar vörur og þjónustu og einnig um hugsanlega áhættu.

2. Verndun fjárhagslegra og lagalegra hagsmuna neytenda, þar með talinn möguleiki á lausn deilumála sem varða vörur og þjónustu, að teknu tilliti til þverfaglegra þátta

- Aðgerðir til að bæta samvinnu milli aðila sem taka þátt í markaðseftirliti,
- aðgerðir sem tryggja að réttur neytenda sé virtur hvað snertir framboð á vörum og þjónustu, þar með taldar aðferðir sem ætlað er að bæta lausn deilumála hjá neytendum, einkum með tilraunaverkefnum og uppsetningu gagnagrunna,
- aðgerðir sem tryggja jafnræði í viðskiptum neytenda, með tilliti til áhrifa frá tækninýjungum, þróunar í fjármálaþjónustu og þýðingar evrunnar fyrir neytendur,
- eftirlitsaðgerðir vegna umhverfisupplýsinga á vörumiðum, vöruumbúðum og almennt í auglýsingum og öðrum aðferðum við markaðssetningu,
- að bæta almenna málsmeðferð utan dómstóla,
- þróun og stuðningur við aðgerðir sem miða að því að auðvelda aðgang að dómstólum,
- aðgerðir til að meta tiltekna áhættu og hugsanlegar hagsbætur fyrir neytendur í upplýsinga-samfélaginu, þar með talið tilraunaverkefni til að koma á kerfum fyrir lausn deilumála sem ná yfir landamæri í tengslum við rafræna verslun og samningagerð á Netinu,
- aðgerðir sem stuðla að gagnavernd og verndun einkalífs, þar með talin verndun ólöggráða barna.

3. Fræðsla og upplýsingagjöf til neytenda

- Betri upplýsingar til neytenda um réttindi þeirra og hvernig skal fylgja þeim eftir og efla vitund framleiðenda og neytenda um öryggisþætti varðandi vöru og þjónustu,
- að efla vitund neytenda um þörfina á sjálfbærri framleiðslu og neyslunynstrum,
- betri upplýsingar til neytenda um eiginleika tiltekinnar vöru og þjónustu, einkum með samanburðar-prófunum,
- þróun fræðslu og þjálfun fyrir neytendur, einkum í skólum,
- þróun á og stuðningur við evrópskar miðstöðvar sem veita neytendum í bandalaginu upplýsingar og ráðgjöf yfir landamæri.

4. Efling og kynning á hagsmunum neytenda

- Efling kynningar á hagsmunum neytenda á vettvangi bandalagsins og á alþjóðlegum vettvangi,
  - stuðningur við samtök neytenda í aðildarríkjum, einkum þar sem þau hafa fá úrræði,
  - efling og samræming á þátttöku neytenda í stöðlun á evrópskum vettvangi,
  - rannsóknarverkefni til eflingar á sjálfbærum neysluaðferðum, einkum þeim sem eru umhverfisvænar.
-

2001/EES/11/21

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 174/1999**

frá 26. nóvember 1999

**um breytingu á bókun 47 við EES-samninginn
um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Bókun 47 við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 73/1999 frá 28. maí 1999⁽¹⁾.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2770/98 frá 21. desember 1998 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 3201/90 um nákvæmar reglur fyrir lýsingu og kynningu á vínun og þrúgusafa⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 26. lið (reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3201/90) í 1. viðbæti við bókun 47 við samninginn:

„– **398 R 2770:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2770/98 frá 21. desember 1998 (Stjtið. EB L 346, 22.12.1998, bls. 25).“

2. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2770/98 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 27. nóvember 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 26. nóvember 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

N. v. Liechtenstein

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 284, 9.11.2000, bls. 63 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 51, 9.11.2000, bls. 71.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 346, 22.12.1998, bls. 25.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2770/98**frá 21. desember 1998****um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 3201/90 um nákvæmar reglur um lýsingu og kynningu á vínnum og þrúgusafa(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 822/87 frá 16. mars 1987 um sameiginlega skipulagningu vínmarkaðarins ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1627/98 ⁽²⁾, einkum 5. mgr. 72. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2392/89 ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1427/96 ⁽⁴⁾, er mælt fyrir um almennar reglur um lýsingu og kynningu á vínnum og þrúgusafa.

Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3201/90 ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 847/98 ⁽⁶⁾, er mælt fyrir um nákvæmar reglur um lýsingu og kynningu á vínnum og þrúgusafa.

Orðin „Crianza“, „Reserva“ og „Gran Reserva“ sem eru notuð til að veita upplýsingar um öldrun spænskra vína og nefnd eru í fjórða undirlið í i-lið c-liðar 2. mgr. 17. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3201/90 eru viðurkennd samkvæmt spænskum lögum sem frekari hefðbundin heiti, sem eru notuð til að merkja gæðavin fth síðan 1979. Þau ber að skrá í e-lið 3. mgr. 3. gr. þeirrar reglugerðar.

Í ljósi umsóknar frá Úrúgvæ ber að gera ráðstafanir til að vín, sem eru upprunnin í því landi og eingöngu framleidd úr tveimur afbrigðum, geti borið nöfn þessara tveggja afbrigða þegar þau eru markaðssett í bandalaginu. Ítalía

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. desember 1998.

og Portúgal hafa farið fram á að nýjum samheitum, sem hefð er fyrir að nota í þessum löndum, verði bætt við í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 3201/90. Fallast ber á þessa beiðni.

Síle, Bandaríki Norður-Ameríku, Ungverjaland og Túnis hafa, í kjölfar lagabreytinga í þessum löndum, óskað eftir að skrá þeirra yfir vínviðarafbrigði og samheiti í IV. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 3201/90 verði breytt. Fallast ber á þessar beiðnir.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit stjórnarnefndarinnar um vín.

SAMBÝKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 3201/90 er breytt sem hér segir:

1. eftirfarandi orð bætast við í e-lið 3. mgr. 3. gr.:

- „Crianza“,
- „Reserva“,
- „Gran Reserva“;

2. í a-lið 2. mgr. 13. gr. bætist „Úrúgvæ“ við á eftir „Suður-Afríka“;

3. III. og IV. viðauki breytist í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 346, 22.12.1998, bls. 25, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 174/1999 frá 26. nóvember 1999 um breytingu á bókun 47 við EES-samninginn um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 84, 27. 3. 1987, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 210, 28. 7. 1998, bls. 8.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 232, 9. 8. 1989, bls. 13.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 184, 24. 7. 1996, bls. 3.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 309, 8. 11. 1990, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 120, 23. 4. 1998, bls. 14.

VIDAUKI

I. III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 3201/90 er breytt sem hér segir:

1. í 5. lið, „ÍTALÍA“, bætist við heiti eftirtalinna vínviðarafrigða og samheiti:

Heiti vínviðarafrigðis sem er notað við flokkun vínviðarafrigða fyrir viðkomandi stjórnsýslueiningu	Viðurkennd samheiti — almennt
„Primitivo N Calabrese N	Zinfandel N Nero d'Avola N“

2. í 7. lið, „PORTÚGAL“, bætist eftirtalið samheiti við:

Heiti vínviðarafrigðis sem er notað við flokkun vínviðarafrigða fyrir viðkomandi stjórnsýslueiningu	Viðurkennd samheiti — almennt
„Pinot tinto	Pinot noir“

II. IV. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 3201/90 er breytt sem hér segir:

1. í 7. lið „SÍLE“, bætast við heiti eftirtalinna vínviðarafrigða:

Skrá yfir afbrigði sem heimilt er að flytja inn í bandalagið	Viðurkennd samheiti
7. SÍLE „Marsanne Rousanne Carmanère Nebbiolo Verdot“	

2. í 10. lið, „BANDARÍKI NORÐUR-AMERÍKU“, (a) Afbrigði af „*vitis vinifera*“, bætist við eftirtalið heiti afbrigða og samheita:

Skrá yfir afbrigði sem heimilt er að flytja inn í bandalagið	Viðurkennd samheiti
10. BANDARÍKI NORÐUR-AMERÍKU: a) Afbrigði af <i>vitis vinifera</i> „Petit Verdot Syrah	Shiraz“

3. í stað 11. liðar, „UNGERJALAND“, komi eftirfarandi:

Skrá yfir afbrigði sem heimilt er að flytja inn í bandalagið	Viðurkennd samheiti
„11. UNGVERJALAND: Bianca Bibor kadarka Blauburger Bouvier	

Skrá yfir afbrigði sem heimilt er að flytja inn í bandalagið	Viðurkennd samheiti
Budai	
Cabernet franc	
Cabernet sauvignon	
Cardinal	
Chardonnay	Chardonnay blanc, Kereklevelü
Chasselas	Gutedel, Gyöngyszölö
Cirfandli	Zierfandler, Roter Zierfandler
Cserszegi füzères	
Csillám	
Csaba gyöngye	Perle von Csaba
Csomorika	
Duna gyöngye	
Ezerfürtü	
Ezerjó	Tausendgut
Furmint	Királyfurmint, Nemes furmint
Hárslevelü	Lindenblättriger
Gamay noir	
Gohér	
Hárslevelü	
Irsai Olivér	
Izsáki	
Jubileum 75	
Kadarka	Füzères kadarka, Nemes kadarka
Kármin	
Kékfrankos	Blaufränkisch, Nagyburgundi
Blauer Portugieser	Portugieser
Kerner	
Kéknyelü	Blaustengler
Királyleányka	Königstochter, Königliche, Mädchentraube
Kövérszölö	
Kövidinka	Steinschiller
Korai piros veltelini	Frühroter Veltliner
Leányka	Mädchentraube
Merlot	
Mézes	Weisser Honigler
Mornen noir	
Nektár	
Néró	
Olasz rizling	Welschriesling
Oremus	Zéta
Ottonel muskotály	Muscat Ottonel, Muscat, Muscateller
Fehér burgundi	Weissburgunder
Pinot noir	Kisburgundi kék, Spätburgunder, Pinot nero
Piros veltelini	Roter Veltliner
Pozsonyi	
Rajnai rizling	Rheinriesling, Riesling, Weisser Riesling

Skrá yfir afbrigði sem heimilt er að flytja inn í bandalagið	Viðurkennd samheiti
Müller Thurgau	
Rubintos	
Sárga muskotály	Gelber Muscateller, Muscat Blanc, Yellow Muscat
Szürkebarát	Pinot gris, Pinot grigio, Graumönch, Ruländer Grauburgunder
Turán	
Tramini	Piros tramini, Füszeres tramini, Gewürztraminer, Roter Traminer, Traminer aromatico
Viktória gyöngye	
Zala gyöngye	Perle von Zala
Zefir	
Zengö	
Zenit	
Zeusz	
Zöld szilváni	Sylvaner, Grüner Sylvaner
Zöld veltelini	Grüner Veltliner“
Zweigelt	

4. í stað 19. liðar, „TÚNIS“, komi eftirfarandi:

Skrá yfir afbrigði sem heimilt er að flytja inn í bandalagið	Viðurkennd samheiti
„19. TÚNIS	
Alicante Bouschet	
Beldi	
Cabernet franc	
Cabernet sauvignon	
Carignan	
Catarato	
Chardonnay	
Cinsault	
Clairette pointue	
Grenache	
Merlot	
Merseguera	
Monique	
Morastel	
Mourvèdre	
Pedro ximenes	
Pignatello	
Pinot noir	
Rezzegui	
Sangiovese	
Syrah	
Ugni blanc“	

2001/EES/8/12	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 165/1999 frá 26. nóvember 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn	177
	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/100/EB frá 17. febrúar 1997 um breytingu á viðauka við tilskipun 93/7/EBE um að skila menningarminjum sem hafa verið fluttar ólöglega frá yfirráðasvæði aðildarríkis.	178
2001/EES/8/13	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 166/1999 frá 26. nóvember 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn	180
	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/79/EB frá 27. október 1998 um lækningabúnað til sjúkdómsgreiningar í glasi	181
2001/EES/8/14	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 167/1999 frá 26. nóvember 1999 um breytingu á IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn	218
2001/EES/8/15	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 168/1999 frá 26. nóvember 1999 um breytingu á IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn	221
	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/92/EB frá 19. desember 1996 um sameiginlegar reglur um innri markað á sviði raforku	223
2001/EES/8/16	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 169/1999 frá 26. nóvember 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn	233
	Tilskipun ráðsins 98/76/EB frá 1. október 1998 um breytingu á tilskipun 96/26/EB um aðgang að starfsgrein farmflytjenda á vegum og starfsgrein aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi sem á að auðvelda þessum aðilum að neyta staðfesturéttarins í innanlands- og millilandaflutningum.	236
2001/EES/8/17	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 170/1999 frá 26. nóvember 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn	245
	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/52/EB frá 26. maí 1999 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 96/96/EB um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra	246
2001/EES/8/18	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 171/1999 frá 26. nóvember 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn	249
	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/569/EB frá 28. júlí 1999 um grunnfæribreytur fyrir undirkerfi stjórn- og merkjakerfis samevrópska háhraðajárnbrautakerfisins	250
2001/EES/8/19	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 172/1999 frá 26. nóvember 1999 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins	252
	Ákvörðun ráðsins 1999/382/EB frá 26. Apríl 1999 um að koma á fót öðrum áfanga aðgerðaráætlunar bandalagsins um starfsmenntun „Leonardo da Vinci“	253

2001/EES/8/20	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 173/1999 frá 26. nóvember 1999 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan fjórþætta frelsisins	268
	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 283/1999/EB frá 25. janúar 1999 um að ákveða almennan ramma fyrir starfsemi bandalagsins í þágu neytenda	269
2001/EES/8/21	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 174/1999 frá 26. nóvember 1999 um breytingu á bókun 47 við EES-samninginn um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín.	276
	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2770/98 frá 21. desember 1998 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 3201/90 um nákvæmar reglur fyrir lýsingu og kynningu á vínun og þrúgusafa	277
3.	Sameiginlega EES-þingmannanefndin	
4.	Ráðgjafarnefnd EES	
II	EFTA-STOFNANIR	
1.	Fastanefnd EFTA-ríkjanna	
2.	Eftirlitsstofnun EFTA	
3.	EFTA-dómstóllinn	
III	EB-STOFNANIR	
1.	Ráðið	
2.	Framkvæmdastjórnin	
3.	Dómstóllinn	

EFTA
PUBLICATION
UNIT

EFTA Publication Unit

Rue de Trèves 74

1040 Brussels

Belgium

Tel: +32 2 286 17 19

Fax: +32 2 286 17 06